

Liahona

**Gud er vor Fader,
s. 20, 52, 60**

**Generalkonference-
materialer, s. 8**

**Sådan når man ind til
og underviser børn
med handicap, s. 32**

**Børn, som slukker for
teknologien, s. 61**

GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEHISTORISK MUSEUM

Lær mig at vandre i lyset, af Godofredo Orig

Her ser vi vejen for en familie, der nærmer sig templets lys.

*På nederste række befinder familien sig i mørke, men møder snart missionærene.
På øverste række beder familien bøn, erfarer, at evangeliet er sandt, og er parate til dåb
og bekræftelse. De står med blikket vendt mod templet, hvor de senere skal
indgå de pagter, som de behøver for at opnå evigt liv.
»De folk, der vandrede i mørke, har set et stort lys ...
på dem har lyset skinnet« (2 Ne 19:2).*

Liahona, februar 2012

BUDSKABER

- 4** Budskab fra Det Første Præsidentskab: Forman dem til at bede
Præsident Henry B. Eyring
- 7** Besøgsbudskabet: Vogtere ved hjemmets arne

ARTIKLER

- 14** Når jeg tror på Gud, er jeg aldrig alene
Donna Hollenbeck
For første gang i mange år følte jeg mig alene. Jeg havde ingen steder at søge trøst, undtagen ved at knæle og bede.

PÅ OMSLAGET

Det første syn, glasmosaik fra Brigham City 3. Menigheds kirkebygning i Brigham City i Utah.

- 16** »Er dette ikke den faste, jeg har valgt?«
Alexandria Schulte
På min mission så jeg fastens velsignelser ved at betragte familien Aguilar.

- 20** Læren om Faderen
Ældste Quentin L. Cook
Gud Faderen er universets øverste hersker, den kraft, som gjorde os til åndelige væsner, og ophav til den plan, som giver os håb og potentiale.

- 26** En hunger efter ordet i Ecuador
Joshua J. Perkey
Sådan medvirkede tjeneste, fællesskab og konvertering disse hellige med at finde glæde.

- 32** Hvordan kan jeg hjælpe dette barn?
Danyelle Ferguson
Syv principper for undervisning af primarybørn med indlæringsvanskeligheder.

FASTE ARTIKLER

- 8** Notesbog til oktoberkonferencen
- 11** Tjeneste i Kirken: Sådan tackler man kritik i sin kaldelse
Navnet tilbageholdt
- 12** Det tror vi: Herren har givet os en sundhedslov
- 38** Sidste dages hellige røster
- 74** Kirkenyt
- 79** Forslag til familieaften
- 80** Til vi ses: At ære og efterligne vores himmelske ophav
Scott Van Kampen

42 De talte til os: Dette er dit værk

Julie B. Beck

Vore dages unge voksne er enestående rustet til at deltage i tem-peltjeneste og slægtsforskning.

45 Evangeliet i mit liv: Min slægtsforskningsudfordring

Cristina Alvear

Se om du kan finde den Liahona, som er gemt i dette nummer. Vink: Daniel og Joseph ved det.

46 Spørgsmål og svar

Mine forældre er skilt. Af og til får jeg vejledning fra en af dem, som strider imod den vejledning, jeg har fået fra den anden. Hvad skal jeg gøre?

48 Herrens milde barmhjertighed

Ældste David A. Bednar

Du kan nyde Herrens enestående barmhjertighed – åndelige gaver såsom styrke, beskyttelse, vished, vejledning og omsorg.

52 Vor himmelske Fader

Det, som sidste dages hellige ved om vor himmelske Fader er enestående, og det betyder alverden for os.

54 En fortaler for høje standarder

Hilary Watkins Lemon

Gerson Santos, en ung mand fra Portugal, befinder sig ofte i rampelyset og forsværer evangeliets standarder.

55 Kun for unge

56 Bliv ikke skyllet bort

Adam C. Olson

Kyskhedsloven er som et åndeligt rækværk, siger Saane, en ung kvinde fra Tonga.

58 Fra missionsmarken: Et tomt dåbsbassin

Siosaia Naeata jun.

60 Særlige vidner: Hvem er vor himmelske Fader?

Præsident Boyd K. Packer

61 Kabelfri

Annie Beer

Tips til at slukke for teknologien og kaste sig over andre vigtige aktiviteter.

62 Vores side

63 En lys idé

64 Få Primary hjem: Når vi vælger det rette, bliver vi velsignet

66 En bøn om beskyttelse

Sueli de Aquino

Jeg svømmede tilbage mod stranden, men tidevandet var steget. Jeg kæmpede for at komme fri.

68 Glædelig Valentins dag! Tine O. fra Nairobi i Kenya

Richard M. Romney

Tine har påtaget sig Jesu Kristi navn og stræber efter at leve som han.

70 Til mindre børn

81 Figurer fra Mormons Bog

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Paul B. Pieper

Vejledere: Keith R. Edwards, Christoffel Golden jun.,
Per G. Malm

Adm. direktør: David L. Frischknecht

Redaktionel leder: Vincent A. Vaughn

Grafisk leder: Allan R. Loyborg

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktører: Jenifer L. Greenwood, Adam C.
Olson

Redaktører: Susan Barrett, Ryan Carr

Redaktion: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew
D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer
Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris,
Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan
Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison,
Melissa Zenteno

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Scott Van Kampen

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Chefdesignere: C. Kimball Bott, Thomas S. Child,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Produktionsmedarbejdere: Collette Nebeker Aune,
Howard G. Brown, Julie Burdett, Reginald J. Christensen,
Kim Fenstermaker, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise
Kirby, Ginny J. Nilson

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50; fax 38 11 18 51

Kirkenyt: Mie Dalsgaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, MOS, Sveagatan 8
A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betaling: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

**Indsend manuskripter og spørgsmål til Liahona, online
på liahona.lds.org; med post til Liahona, Rm. 2420, 50
East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
eller med e-mail til liahona@ldschurch.org**

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas«
eller »vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama,
bulgarsk, cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk,
fiji, finsk, fransk, græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk,
islandsk, italiensk, japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet),
kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk,
marshallesisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk,
rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk,
tagalog, tahitiansk, thai, tjekisk, tonga, tysk, ukrainsk,
ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år
varierer fra sprog til sprog).

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder
forbeholdes. Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i *Liahona* kan kopieres til
lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.

Billedmateriale må ikke kopieres, hvis der i kunstværkets
kildeangivelse står restriktioner. Spørgsmål skal
rettes til Intellectual Property Office, 50 East North
Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

February 2012 Vol. 161 No. 2. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

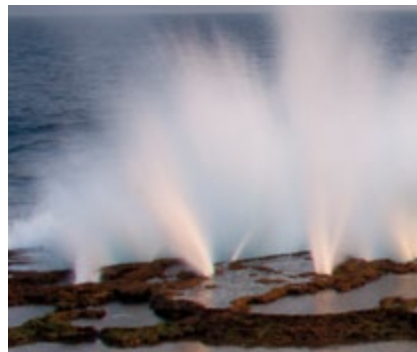
Mere på nettet Liahona.lds.org

FOR VOKSNE

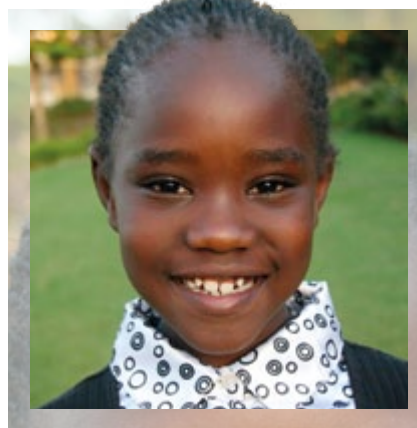
På side 32 finder du en artikel, som
indeholder flere forslag til, hvordan man
underviser børn med indlæringsvanske-
ligheder. Kirkens hjemmeside [lds.org/
disability](http://lds.org/disability) forklarer forskellige former for
handicap, og hvordan man kan hjælpe
handicappede i alle aldersgrupper.

Læs om de trofaste medlemmer fra
Orellana Gren i Ecuador (se s. 26) og se
billeder af dem på liahona.lds.org.

FOR DE UNGE

Ligesom de rækværker, der beskytter folk
mod bølgerne, beskytter standarderne
os også, siger Saane, en ung kvinde fra
Tonga (se s. 56). Se flere billeder af hende
og de smukke, men livsfarlige klippehuller
ved Mapu 'a Vaea på liahona.lds.org.

FOR BØRN

Mød Tine fra Kenya på side 68. Se flere
billeder af hende og dyrelivet i hendes
land på liahona.lds.org.

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer
er tilgængelige på mange sprog på
www.languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Bøn, 4, 46, 66, 70

Dyd, 55, 56

Dåb, 58

Eksempel, 54

Enighed, 26

Familien, 20, 25, 46, 80

Faste, 16

Frelsesplanen, 20, 39

Fællesskab, 26

Generalkonference, 8

Glæde, 26

Guddommelighed, 14, 20,
25, 52, 80

Handicap, 32

Himmelske Fader, 14, 20,
25, 52, 60, 66, 70, 80

Håb, 55

Jesus Kristus, 41, 80

Kaldelser, 11, 26, 32

Konvertering, 38

Kyskhed, 56

Kærlighed, 25, 68

Lydighed, 55, 64

Medier, 61

Mild barmhjertighed, 48

Missionering, 26, 54

Mormons Bog, 38
Musik, 54

Primary, 32

Skilsmisse, 46

Slægtshistorie, 42, 45

Smith, Joseph, 52

Standarder, 54, 56

Templer, 41, 42

Tiende, 40

Tjeneste, 26

Tro, 14

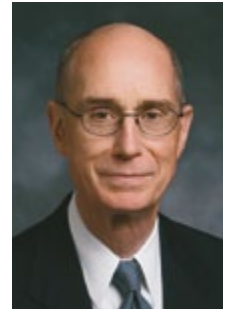
Undervisning, 32

Velsignelser, 40, 48, 72

Visdomsordet, 12

Værdighed, 41

**Præsident
Henry B. Eyring**
Førsterådgiver i Det
Første Præsidentskab

Forman dem til at bede

Da jeg var barn, lærte mine forældre mig at bede ved deres eget eksempel. I begyndelsen havde jeg et billede i tankerne af, at vor himmelske Fader var langt væk. Efterhånden som jeg er blevet mere moden, har mine erfaringer med bøn ændret sig. Det billede, som jeg har i tankerne er af en himmelsk Fader, som er tæt på, som er badet i klart lys, og som kender mig fuldt ud.

Den forandring opstod, da jeg modtog et sikkert vidnesbyrd om, at Joseph Smiths beretning om sin oplevelse i 1820 i Manchester i New York er sand:

»Jeg [så] en lyssøjle lige over mit hoved, som var stærkere end solens glans, og som dalede gradvis ned, indtil den faldt på mig.

Ikke så snart var den kommet til syne, førend jeg følte mig udfriet fra den fjende, som holdt mig bundet. Da lyset hvilede på mig, så jeg to personer, hvis glans og herlighed trods enhver beskrivelse, stående over mig i luften. Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, mens han pegede på den anden: *Det er min elskede Søn. Hør ham!*« (JS-H 1:16-17).

Vor himmelske Fader var i lunden hin smukke forårsdag. Han kaldte Joseph ved navn. Og han præsenterede verdens opstandne Frelser som sin »elskede Søn«. Når som helst og hvor som helst du beder, kan dit vidnesbyrd om denne herlige oplevelse være til velsignelse for dig.

Faderen, som vi beder til, er den herlige Gud, som skabte verdener ved sin elskede Søn. Han hører vore bønner, som han hørte Josephs bøn – lige så tydeligt som blev de fremført i hans nærhed. Han elsker os så meget, at han gav sin Søn som vor Frelser. Takket være den gave gjorde han det muligt for os at opnå udødelighed og evigt liv. Og han tilbyder os, gennem bønner i sin Søns

navn, mulighed for at kommunikere med ham i dette liv, så ofte som vi ønsker.

Præstedømmebærere i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har et helligt ansvar for at »besøge hvert medlems hjem og *formane dem til at bede lydeligt og i løndom*« (L&P 20:47; fremhævelse tilføjet).

Der er mange måder at formane nogen til at bede på. For eksempel kan vi vidne om, at Gud har befalet os at bede altid, eller vi kan beskrive eksempler fra skriften og egne oplevelser, som viser de velsignelser, som udspringer af bønner, hvor vi takker, anråber eller anmoder. For eksempel kan jeg vidne om, at jeg ved, at vor himmelske Fader besvarer bønner. Jeg har modtaget vejledning og trøst fra ord, som er dukket op i mit sind, og jeg ved takket være Ånden, at de ord kommer fra Gud.

Profeten Joseph Smith havde sådanne oplevelser, og det kan I også få. Han modtog dette svar på en inderlig bøn:

»Min søn, lad der være fred i din sjæl, din modgang og dine trængsler skal kun vare et øjeblik, og så skal Gud, hvis du udholder dem vel, ophøje dig i det høje« (L&P 121:7-8).

Det var åbenbaring fra en kærlig himmelsk Fader til en trofast søn i stor nød. Ethvert af Guds børn kan kommunikere med ham i bøn. Ingen formaning til at bede har haft større indvirkning på mig end den følelse af kærlighed og lys, som følger svaret på ydmyge bønner.

Vi opnår et vidnesbyrd om enhver af Guds befalinger ved at efterleve den pågældende befaling (se Joh 7:17). Det gælder også befalingen om altid at bede, både lydeligt og i løndom. Som jeres lærer og ven lover jeg jer, at Gud besvarer jeres bønner, og at I ved Helligåndens kraft selv kan erfare, at svarene kommer fra ham. ■

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

- »Billeder er værdifulde redskaber til at styrke en lektions hovedbegreber« (*Undervisning, den største kaldelse*, 2000, s. 163). Fremvis et billede af Joseph Smith eller det første syn. Drøft den oplevelse, som Joseph Smith havde med bøn. Hvordan kunne dine bønner blive mere meningsfyldte, hvis du forestillede dig »vor himmelske Fader ... tæt på«, som præsident Eyring gør?
- Overvej at gøre, som præsident Eyring foreslår, og bær dit vidnesbyrd om bøn ved at beskrive de velsignelser, som du har modtaget takket være bøn, eller citer et skriftsted om bøn.

Kraftig bøn

Austin C.

Bøn er en af de bedste og vigtigste måder at komme i kontakt med, tale med og blive trøstet af vor himmelske Fader.

Da jeg en aften bad aftenbøn, tænkte jeg på, hvad min familie havde behov for, hvad jeg var taknemlig for

og også det, jeg måtte omvende mig fra. Lige efter jeg afsluttede min bøn, tænkte jeg på de mange verdslige ting, som let kunne distrahere mig fra mine mål.

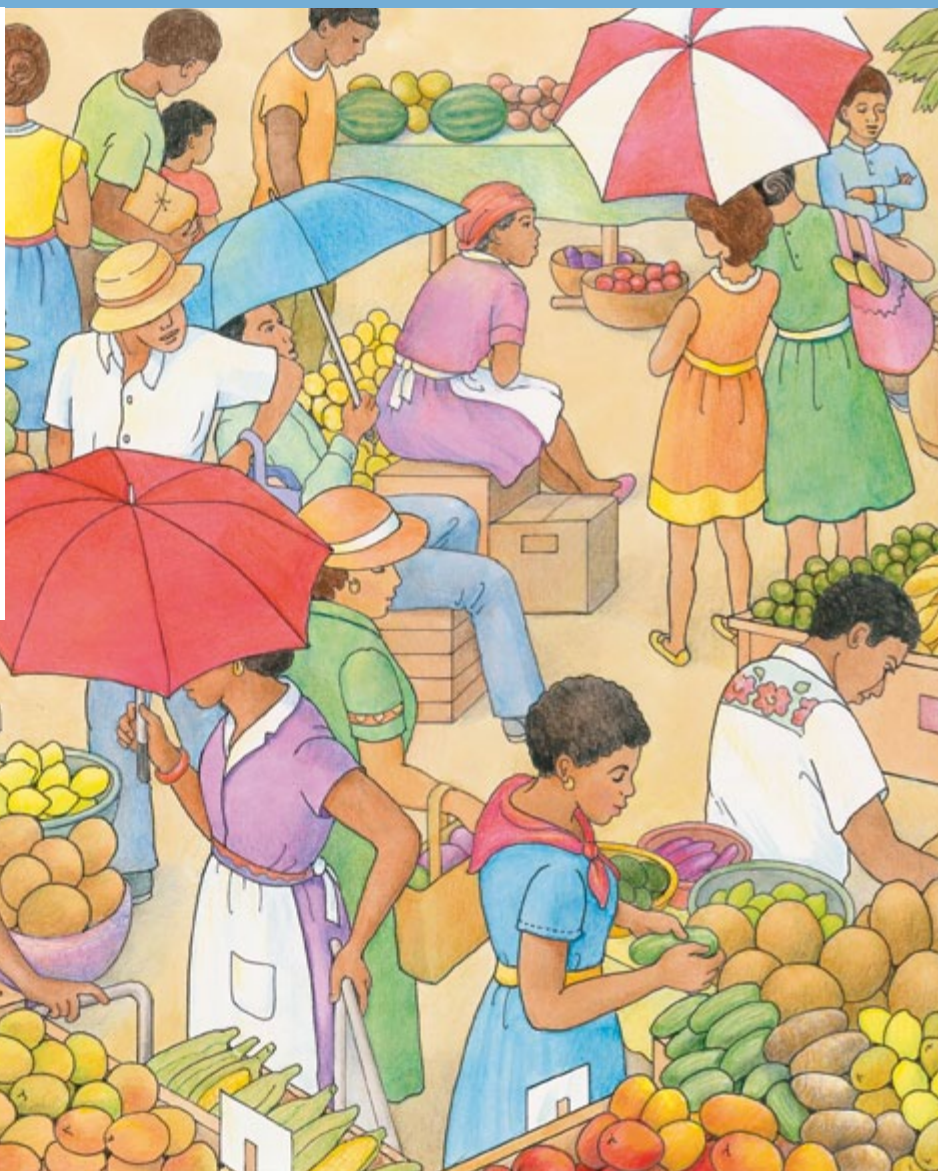
Mens jeg beder, føler jeg, at hvis jeg beder oprigtigt og i ydmyghed, bliver

mine byrder lettere, mine synder vaskes bort, og mine problemer har svar. Jeg forstår, hvor nær Gud jeg føler mig, når jeg beder. Det viser mig, hvor vigtig vi alle er i Guds øjne. Jeg vidner om, at bøn er noget af det bedste og vigtigste, vi kan gøre.

BØRN

Vor himmelske Fader hører mig, når jeg beder

Præsident Eyring siger, at vor himmelske Fader »hører vore bønner ... så tydeligt, som blev de fremført i hans nærhed«. Han kan høre os, uanset hvor vi er, eller hvad der foregår omkring os. Kan du finde det barn, der beder på billedet her?

Gennemgå dette materiale og drøft det på passende vis med de søstre, du besøger. Anvend spørgsmålene som en hjælp til at styrke dine søstre og gøre Hjælpeforeningen til en aktiv del af dit eget liv.

Vogtere ved hjemmets arne

»Vogter arnestedet,« sagde præsident »Gordon B. Hinckley (1910-2008), da han præsenterede »Familien: En proklamation til verden« ved Hjælpeforeningens hovedmøde i 1995. »I sætter børn i verden. I er dem, som nærer dem og danner deres vaner i livet. Intet andet arbejde kommer i nærheden af det guddommelige som det at nære Guds sønner og døtre.«¹

Igennem næsten 17 år har denne proklamation bekræftet, at vores væsentligste ansvar er at styrke familien og hjemmet – uanset hvad vore aktuelle omstændigheder er. Barbara Thompson, som i dag er andenrådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, sad i Tabernaklet i Salt Lake City, da præsident Hinckley første gang oplæste proklamationen. »Det var en storslået begivenhed,« mindes hun. »Jeg fornemmede budskabets betydning. Jeg sad også og tænkte: »Det er en fremragende vejledning for forældre. Det er også et stort ansvar for forældre.« Et øjeblik tænkte jeg, at det egentlig ikke havde meget med mig at gøre, for jeg var ikke gift og havde ingen børn. Men næsten med det samme tænkte jeg: »Det har jo med mig at gøre. Jeg er en del af en familie. Jeg er datter, søster, tante, kusine, niece og barnebarn. Jeg har ansvar – og velsignelser – fordi jeg er medlem af en familie. Om jeg så

var det eneste nulevende medlem af min familie, så er jeg stadig medlem af Guds familie, og jeg har et ansvar for at styrke andre familier.«

Heldigvis er vi ikke alene i vores stræben. »Den største hjælp,« siger søster Thompson, »som vi har til at styrke familierne, er at kende og følge Kristi lære og sætte vores lid til, at han hjælper os.«²

Fra skrifterne

Ordsp 22:6; 1 Ne 1:1; 2 Ne 25:26; Alma 56:46-48; L&P 93:40

Hvad kan jeg gøre?

1. Hvordan kan jeg hjælpe de søstre, jeg har ansvar for, med at styrke deres familie?
2. Hvordan kan jeg øve en retscaffen indflydelse i min egen familie?

Fra vores historie

»Da søster Bathsheba W. Smith tjente som Hjælpeforeningens fjerde præsident fra 1901 til 1910, så hun et behov for at styrke familierne, og derfor satte hun mødrelektioner i værk for hjælpeforeningssøstre. Lektionerne omfattede gode råd om ægteskab, fødselsforberedelse og børneopdragelse. Disse lektioner blev støttet af præsident Joseph F. Smiths lærdomme om, at Hjælpeforeningen skal styrke søstre i deres roller i hjemmet:

»Hvor end der er uvidenhed eller bare mangel på forståelse, hvad angår familien, familiens pligter og forpligtelser, som bør eksistere, og som retmæssigt eksisterer mellem mand og hustru og mellem forældre og børn, dér findes denne organisation eller er i nærheden. Og gennem den naturlige gave eller inspiration, som denne organisation besidder, er de forberedte og klar til at bibringe undervisning om disse vigtige anliggender.«³

NOTER

1. Gordon B. Hinckley, »Stå fast mod verdens list«, *Liahona*, jan. 1996, s. 98-101.
2. Barbara Thompson, »Jeg styrker og hjælper dig«, *Liahona*, nov. 2007, s. 117.
3. *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 153.

Notesbog til oktoberkonferencen

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38).

Når I studerer oktoberkonferencen 2011, kan I bruge disse sider (og notesbøger til konferencer i fremtidige numre) til hjælp til at lære og anvende den nylige undervisning fra de levende profeter og apostle.

HISTORIER FRA KONFERENCEN

Bogen, der ændrede et liv

»Den [Mormons Bog] kan føre jer nærmere til Gud end nogen anden bog. Den kan ændre livet til det bedre. Jeg opfordrer jer til at gøre, som en af mine missionærkammerater gjorde. Han var løbet hjemmefra som teenager, og en eller anden havde lagt en Mormons Bog i den kasse, han havde taget med sig i sin søgen efter større lykke.

Årene gik. Han flyttede fra sted til sted over hele verden. Han var alene og ulykkelig en dag, hvor han fik øje på kassen. Kassen var fyldt med ting, han havde taget med sig. I bunden af kassen fandt han Mormons Bog. Han læste løftet i den og afprøvede det. Han vidste, den var sand. Det vidnesbyrd ændrede hans liv. Han fandt en glæde, der overgik hans vildeste fantasi.

Jeres eksemplar af Mormons Bog er måske gledet jer lidt af syne på grund af de bekymringer og gøremål, I har gjort til jeres dagligdag. Jeg beder jer indtrængende om at drikke dybt og ofte fra dens sider. Den rummer Jesu Kristi evangeliums fylde, som er den eneste vej tilbage til Gud«

Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, »Et vidne«, *Liahona*, nov. 2011, s. 70-71.

Flere hjælpekilder om dette emne: Studér emnet »Book of Mormon« (Mormons Bog) på LDS.org; Tad R. Callister; »Mormons Bog – en bog fra Gud«, *Liahona*, nov. 2011, s. 74; *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2005, s. 17-28, 103-114.

Han fandt Mormons Bog. Han læste løftet og afprøvede det. Han vidste, den var sand.

Spørgsmål til overvejelse:

- Hvad kan i dit liv skjule dit eksemplar af Mormons Bog, så du ikke kan se den?
- Hvad kan I gøre for at forbedre jeres studium af Mormons Bog?
- Hvilke lektier fra Mormons Bog har hjulpet dig til at ændre dig til noget bedre?

Overvej at nedskrive dine tanker i en dagbog eller drøft dem med andre.

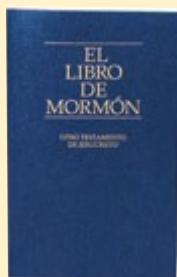
Hvis I vil læse, se eller lytte til generalkonferencens taler, så besøg conference.lds.org.

TIL KIRKENS KVINDER

»I er skabt til mere, end I kan forestille jer. Fortsæt med at **gå frem** i tro og personlig retskaffenhed. **Godtag** Jesu Kristi givne evangelium, som jeres måde at leve på. **Værdsæt** den gave, det er at være aktiv i denne storslåede og sande Kirke. **Påskøn** tjenestens gave i den velsignede organisation Hjælpeforeningen. Fortsæt med at **styrke** hjem og familier. Fortsæt med at **finde og hjælpe** andre, som har brug for jeres og Herrens hjælp«

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Følgem mig ej«, *Liahona*, nov. 2011, s. 123, fremhævelse tilføjet.

Profetisk løfte

»Virkningen af Mormons Bog på ens karakter, kraft og mod til at være et vidne for Gud er ganske vis. Læren og de tapre eksempler i den bog vil opløfte, vejlede og give jer mod.

Enhver missionær, som forkynder Jesu Kristi navn og evangelium, vil blive velsignet ved dagligt at mætte sig med Mormons Bog. Forældre, som kæmper for at få et vidnesbyrd om Frelseren ind i hjertet på et barn, vil finde hjælp, når de stræber efter at finde en måde, hvorpå de bringer Mormons Bogs ord og ånd ind i deres hjem og familieliv«

Præsident Henry B. Eyring, »Et vidne«, *Liahona*, nov. 2011, s. 69.

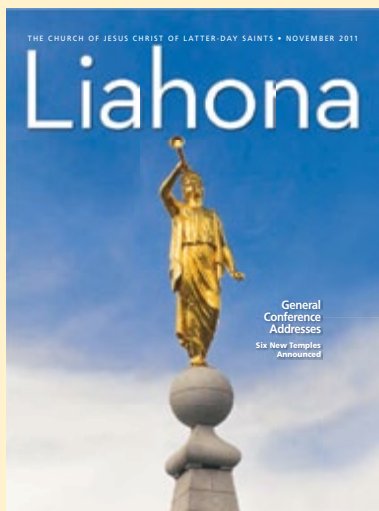
Kirkens hjælpefond for tempelbesøgende

Ved oktoberkonferencen 2011 talte præsident Thomas S. Monson om Kirkens hjælpefond for tempelbesøgende. Fonden »sørger for ét besøg til templet for personer, som ellers ikke ville være i stand til at besøge templet, og som alligevel længes desperat efter denne mulighed.«

Man kan bidrage til fonden ved at påføre oplysningerne på den almindelige bidragsseddel, som man giver til sit biskopråd eller grenspræsidentskab.¹

NOTE

1. Se Thomas S. Monson, »Nu ses vi igen«, *Liahona*, nov. 2011, s. 5.

Svar til jer

Ved hver konference kommer profeter og apostle med inspirerede svar på spørgsmål, som Kirkens medlemmer har. Brug jeres konferencenummer eller besøg conference.lds.org til at finde svar på disse spørgsmål:

- Hvad betyder det, at vi er »børn af pagten«? Se Russell M. Nelson, »Pagter«, s. 86.
- Hvorfor sker der dårlige ting for gode mennesker? Se Robert D. Hales, »Vent på Herren: Din vilje ske«, s. 71; og Quentin L. Cook, »De sange, de ikke kunne synge«, s. 104.
- Hvorfor har vi brug for Mormons Bog, hvis vi allerede har Bibelen til at lære os om Jesus Kristus? Se Tad R. Callister, »Mormons Bog – en bog fra Gud«, s. 74.
- Når jeg kæmper med et problem, hvordan kan jeg så vide, hvad jeg skal gøre? Se Barbara Thompson, »Personlig åbenbaring og vidnesbyrd«, s. 9.

PERSONLIG VIDEN

»Jesus Kristus er Guds enbårne og elskede Søn. Han er vor Skaber. Han er verdens Lys. Han er vor Frelser fra synd og død. Dette er den mest værdifulde kundskab på jord, og I kan vide det selv«

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, »Jesu lære«, *Liahona*, nov. 2011, s. 93.

DETAJLE FRA KRISTUS MED DRENG AF CARL BLOCH, FOTO: EMILY LEISHMAN

STUDIEHJØRNE

Mere end én gang

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum sagde i sin tale ved oktoberkonferencen 2011 »Skrifternes styrke«, at udenadslære og overvejelse af et skriftsted »kan ... være en nøgle, der åbner op for åbenbaring samt vejledning og inspiration fra Helligånden« (s. 6).

Overvej at lære disse tre skriftsteder udenad. De blev hver citeret tre gange ved oktoberkonferencen 2011.

Mosija 2:17¹

Moroni 7:47²

1 Timotheus 4:12³

NOTER

1. Se José L. Alonso, »Gør det rette til rette tid, uden tøven«, s. 14; Dieter F. Uchtdorf, »I betyder noget for ham«, s. 20; Henry B. Eyring, »Et vidne«, s. 68.
2. Se Richard G. Scott, »Skrifternes styrke«, s. 8; Henry B. Eyring, »Et vidne«, s. 68; Silvia H. Allred, »Kærligheden ophører aldrig«, s. 114.
3. Se L. Tom Perry, »Den fuldendte kærlighed fordriver frygten«, s. 43; Keith B. McMullin, »Det Aronske Præstedømmes kraft«, s. 47; Henry B. Eyring, »Forberedelse i præstedømmet: Jeg har brug for din hjælp«, s. 58

SÅDAN TACKLER MAN KRITIK I SIN KALDELSE

Navnet tilbageholdt

En interessant velsignelse og udfordring ved en lægmandskirke er, at vi er nødt til at udvise tålmodighed med hinanden og os selv, mens vi udvikler os i vore kaldelser. Da en vanskelig og ømtålelig situation – en, som omfattede flere medlemmer af menigheden – dukkede op i min kaldelse, tacklede jeg den, så godt jeg kunne og fortsatte så i den tro, at den vanskelige hændelse var lagt bag mig.

Der tog jeg fejl. Ikke alle i menigheden var enige i, hvordan den episode skulle have været håndteret, og det blev genstand for megen diskussion. Nogle var enige med mig i min håndtering af sagen. Andre mente, at jeg havde begået en alvorlig brøler. Det havde jeg det skidt med, men da jeg jo havde gjort mit bedste, prøvede jeg ikke at bekymre mig for meget.

Men da jeg kort tid efter blev afløst, virkede det som et hårdt slag for mig. Jeg vidste selvfølgelig, at kaldelser i Kirken er af begrænset varighed, men på grund af timingen følte jeg, at mine ledere bebrejdede eller straffede mig for det, der var sket.

Der syntes at blive fokuseret endnu mere på episoden, og jeg syntes ikke, at jeg havde lyst til at tale med nogen fra menigheden lige med det samme. Så ugen efter min afløsning blev jeg hjemme fra kirke. Det samme gjorde

jeg ugen efter – og ugen efter igen. Jo længere tid jeg blev væk, desto sværere syntes det at vende tilbage.

Efter en tid begyndte jeg at overveje det, der var sket. Jeg blev klar over, at selv om det var en smertelig oplevelse, så var det ikke værd at bringe mine pagter i fare for. Var Kirken sand, eller var den det ikke?

Måske havde jeg tacklet den situation i min kaldelse korrekt; og måske havde jeg ikke. Sandheden er, at vi alle lærer, og at vi alle begår fejl.

Hvor smerteligt det end var at indrømme, så havde det måske ikke den store betydning, hvem der havde ret eller uret. Det, der *virkelig* betød noget, var, om jeg efterlevede mine pagter eller ej. Det ville betyde noget – for både min familie og mig – om jeg kom i kirke, fornyede mine pagter ved nadvermødet og vedblev med at tjene. Og det betød noget, hvordan jeg reagerede på præstedømmets myndighed.

Jeg vendte tilbage til Kirken. Kort tid efter modtog jeg en ny kaldelse. Den kaldelse – og andre kaldelser siden da – har fordret, at jeg tjente sammen med nogle af de mennesker, som havde kritiseret mine handlinger. Det har været vanskeligt. Men jeg er glad for, at jeg ikke lod deres bemærkninger hindre mig i at nyde velsignelserne ved aktivitet i Kirken. ■

LAD TVIVLEN KOMME ANDRE TIL GODE

»Den største barmhjertighed kommer måske, når vi er venlige over for andre, når vi ikke dømmes eller placerer andre i en bås, når vi ganske enkelt lader tvivlen komme andre til gode og forbliver tavse. Barmhjertighed er at acceptere andres forskelle, svagheder og fejl; at have tålmodighed med nogen, der har svigtet os; eller modstå fristelsen til at blive fornærmet, når en anden ikke klarer noget, sådan som vi havde håbet. Barmhjertighed er at nægte at benytte sig af en andens svaghed og at være villig til at tilgive en, der har såret os. Barmhjertighed er at forvente det bedste af hinanden.«

Ældste Marvin J. Ashton (1915-94) fra De Tolv Apostles Kvorum. »Tungen kan være et skarpt sværd«, *Stjernen*, juli 1992, s. 19.

HERREN
HAR GIVET
OS EN

sundhedslov

En af de største velsignelser, som vi modtog, da vi kom herned på jorden, var et fysisk legeme. Vores legeme er helligt og af så stor betydning, at Herren kalder det for Guds tempel (se 1 Kor 3:16). Han fortæller os også, at ingen af hans befalinger er timelige, men at alle hans »befalinger er åndelige« (L&P 29:35). Så hans befalinger med hensyn til vores fysiske sundhed er også til vores åndelige gavn (se L&P 89:19-21).

Eftersom vor himmelske Fader ønsker, at vi skal passe på vores legeme, har han åbenbaret vigtige oplysninger om, hvordan vi gør det. Meget af denne information findes i Lære og Pagter 89 og kendes som visdomsordet.

Her lærer vi meget om, hvad vi bør og ikke bør gøre for at holde vores legeme sundt. Ånden i denne lov er at indtage nærende fødevarer og afholde os fra det, som er vane-dannende eller skadeligt for vores legeme. Blandt det, som Herren befaler os ikke at indtage, er spiritus og tobak, som er afhængighedsskabende (se L&P 89:5-8). Vi bør heller ikke indtage nogen former for nar-kotiske stoffer, medmindre det er til medicinsk brug. De, der misbruger lovlige eller ulovlige stoffer, bør søge hjælp, så deres legeme igen kan blive rent og ikke være afhængigt. Et

rent legeme er mere modtageligt for Helligånden.

Herren advarer os også mod »hede drikke« (L&P 89:9). Profeten har forklaret, at det betyder kaffe og te, som indeholder skadelige stoffer. Vi bør undgå alle drikke, hvad enten de er kolde eller varme, hvis de indeholder skadelige stoffer.

Vi bør også undgå alt andet, der er skadeligt for legemet, såsom at spise for meget eller nægte at spise de sunde fødevarer, som styrker vores helbred.

Udover alt det, vi ikke skal gøre, fortæller visdomsordet os også, hvad vi bør gøre. Meget af det er vist her.

De, der efterlever Herrens sundhedslov, »skal få sundhed i navlen og marv i knoglerne og skal finde visdom og store skatte af kundskab, endog skjulte skatte, og skal løbe og ikke blive trætte, og skal gå og ikke blive matte« (L&P 89:18-20). ■

Yderligere oplysninger findes i *Evangeliske principper*, 2009, s. 165-168; og *Tro mod sandheden*, 2005, s. 170-172.

I visdomsordet og andre skrifter har Herren åbenbaret sundhedsregler:

1. *Frukt, grøntsager og sunde urter skal anvendes »i sin årstid« og »med fornuft og taksigelse« (se L&P 89:10-11).*

2. *Kød og fjerkræ er »bestemt til menneskets nydelse med taksigelse; dog skal det nydes sparsomt« (L&P 89:12).*

3. *»Alt korn er godt som føde for mennesket« (L&P 89:16).*

4. *Vi bør ikke »arbejd[e] mere, end [vi] har fået styrke og kræfter til« (L&P 10:4).*

5. *Vi bør udvikle sunde sovevaner, så »[vores] legeme og [vores] sind må være friske« (L&P 88:124).*

»Sunde måltider, regelmæssig motion og passende søvn er nødvendigt for at få et stærkt legeme.«

Præsident Thomas S. Monson,
»At vi må røre himlen«, *Stjernen*,
jan. 1991, s. 43.

NÅR JEG TROR PÅ GUD, ER JEG **aldrig alene**

Donna Hollenbeck

*»Ånden selv vidner sammen med vores ånd om, at vi er Guds børn«
(Rom 8:16).*

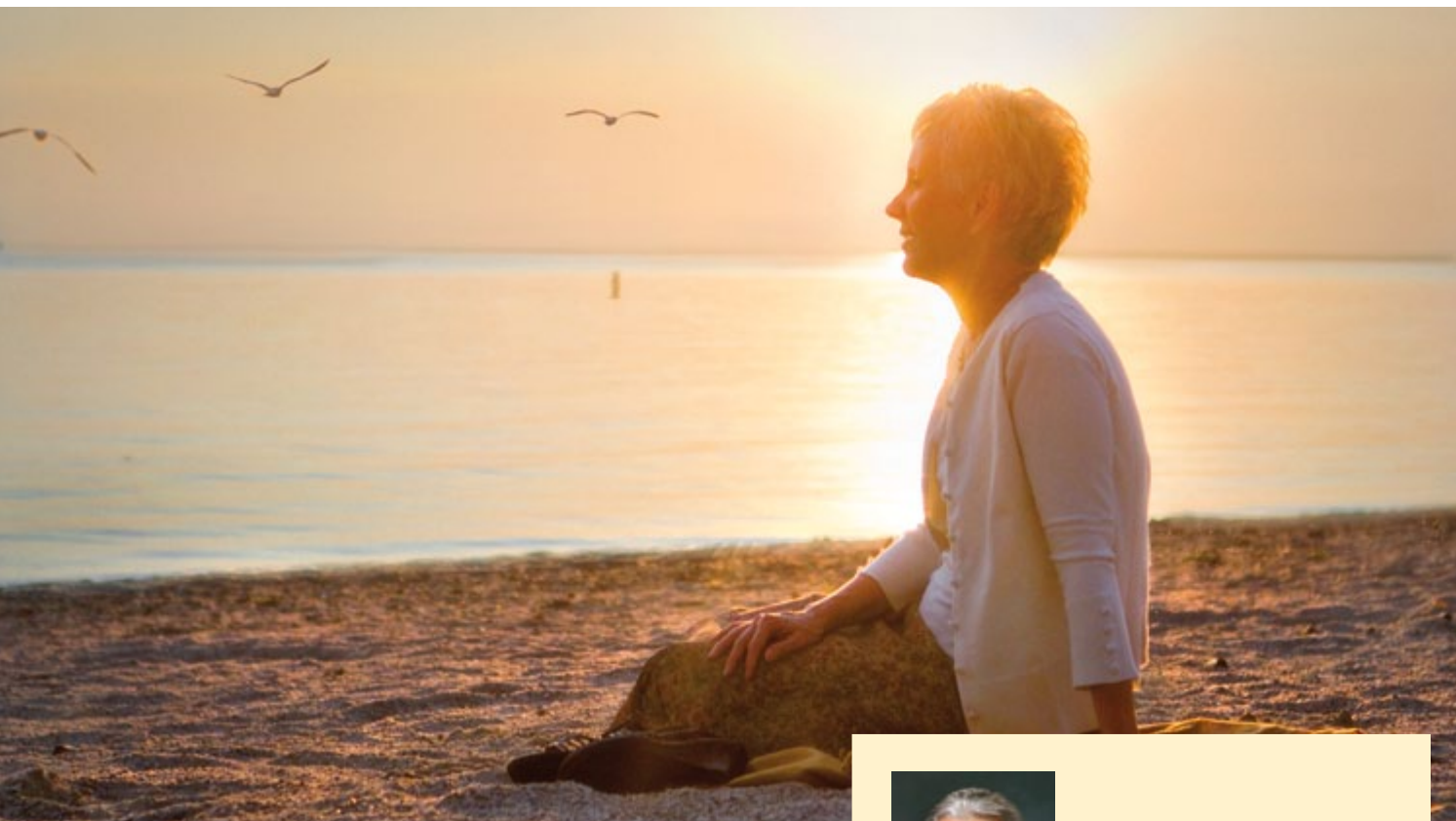
»**M**an er aldrig alene, når man har tro på Jesus Kristus og vor himmelske Fader.« Jeg har ofte hørt udtalelser som den, men jeg har aldrig før nu forstået dem fuldt ud.

Ethvert menneske må se den ufravigelige kendsgerning i øjnene, at han eller hun en dag står helt alene. For mit vedkommende kom den dag, takket være skilsmisse, børn, der flyttede hjemmefra og et tidligt otium, hurtigere, end jeg havde ventet. Den mest overvældende hindring, som jeg skulle tackle, var den pludselige stilhed og tomhed efter i flere år at have tilbragt dyrebar tid sammen med familie og venner, ægtefælle og børn og kolleger.

Skønt jeg nød at få besøg af mine besøgs-lærere og hjemmelærere og andre venner, så følte jeg mig helt alene det meste af tiden, og det brød jeg mig ikke om. Den konstante stilhed fremkaldte uendelige strømme af tårer. Jeg havde ingen steder at søge trøst, undtagen ved at knæle og bede.

Efter at have anråbt min himmelske Fader i hvad der syntes som timer, begyndte der at ske en forandring i mig, og jeg fornemmede vor himmelske Faders Ånd. En stund stilnedes tårerne, mens jeg mærkede, at hans kærlighed gennemtrængte min sjæl. Jeg vidste, at han forstod min tristhed, og derfor kunne jeg føle mig tryk ved at græde en smule mere, ligesom et barn, der er faldet, græder, når det får øje på sin mor. Mens jeg begravede ansigtet i det, jeg forestillede mig var min himmelske Faders skød, vidste jeg, at han var villig til at trøste mig, så længe jeg havde brug for det. Af og til fik jeg flygtige tanker, der sagde mig, at jeg var for gammel til at opføre mig sådan. Men jeg vidste, at min himmelske Fader var ligeglad med, hvor ung eller gammel jeg var. Jeg vidste bare, at han forstod mig og altid ville støtte mig.

I dag har jeg, skønt jeg ville foretrække at være gift, lært at nyde stilheden. Jeg lytter til havets bølger og betragter solnedgangen. Jeg

stopper bogstaveligt op og dufter til roserne. Jeg lytter til og handler i overensstemmelse med Åndens vejledning. Jeg er ikke bange for at være alene, fordi jeg ikke er ensom, så længe jeg tror på min himmelske Fader og Jesus Kristus. Jeg kan se vor himmelske Faders og Jesu Kristi Ånd i næsten alt, hvad jeg gør.

»Når man tror på Jesus Kristus og vor himmelske Fader, er man aldrig alene.« Disse ord har fået ny og dybere betydning i mit hjerte i dag, og jeg ved uden tvivl, at jeg aldrig er alene. Jeg er hans datter, og han elsker mig. ■

Du kan læse mere om dette emne i JS-H 1:5-20; Robert D. Hales, »Opnå et vidnesbyrd om Gud Faderen, hans Søn, Jesus Kristus, og Helligånden«, Liahona, maj 2008, s. 29; og Susan W. Tanner, »Vor himmelske Faders døtre«, Liahona, maj 2007, s. 106.

HVORFOR ELSKER VOR HIMMELSKE FADER OS?

»Han elsker os, fordi han er fyldt med et uendeligt mål af hellig, ren og ubeskrivelig kærlighed. Vi betyder noget for Gud, ikke på grund af vores eget CV, men fordi vi er hans børn. Han elsker enhver af os, selv dem som er svage, udstødte, kejtede, triste og knuste. Guds kærlighed er så stor, at han sågar elsker de selviske, arrogante og ugudelige.

Det vil sige, at uanset hvordan vores status er nu, er der håb for os. Trods vores fortvivlelse, vore sorger og vore fejltrin, så ønsker vor uendeligt barmhjertige himmelske Fader at drage os nær til sig, så han kan drage sig nær til os.«

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Guds kærlighed«, Liahona, nov. 2009, s. 22-23.

»Er dette ikke den faste, jeg har valgt?«

Takket være en undersøgerfamilies eksempel erfarede jeg, at Herrens løfter er sikre, når vi adlyder fastens lov i tro og med oprigtig hensigt.

Alexandria Schulte

Jeg tjente som fuldtidsmissionær i Texas i USA, da jeg første gang læste Es 58. Her fremlægger Herren læren om fastens lov og opregner 20 specifikke velsignelser til dem, der efterlever hans lov. Inden min mission havde jeg set mange af de velsignelser i mit eget liv og i mine venners og families liv. Men det var gennem en undersøgerfamilies eksempel og tro, at jeg virkelig fik en forståelse af virkeligheden af Herrens løfter, når vores faste er ham velbehagelig.

»Da kalder du, og Herren vil svare, da råber du om hjælp, og han siger: Her er jeg!« (Es 58:9).

Da min kammerat og jeg begyndte at undervise Corina Aguilar, havde hun allerede udtrykt ønske om at komme i kirke. Da hun havde hørt om evangeliets gengivelse og læst Mormons Bog og bedt om at få at vide, om den er sand, følte hun, at Kirken var sand. Der var kun én ting, som holdt hende tilbage: hendes mand, Manuel.

Corina ville ikke gå i kirke alene – hun var fast besluttet på, at hele hendes familie sammen skulle høre om evangeliet. Men Manuel havde lange arbejdstider, og når han kom hjem, var det sidste han havde lyst til at lytte til nogle missionærer.

Corina begyndte at bede om, at Manuel måtte få et ønske om at tale med os, men ugerne gik, uden at hans indstilling ændrede sig. En dag, hvor vi havde undervist Corina, spurgte hun os om faste. Vi var sent på den til vores næste aftale, så vi forklarede kort, at når vi faster, undlader vi at

spise og drikke to måltider i træk. I den mellemliggende tid beder vi til vor himmelske Fader om hjælp og vejledning for os selv og andre. Vi lovede hende, at vi ville fortælle hende mere, næste gang vi kom, og så skyndte vi os videre.

Nogle dage senere besøgte vi atter Corina. Under lektionen overraskede hun os ved sørgmodigt at sige: »Jeg tror ikke, at jeg kan faste.« Hun forklarede, at hun havde fastet siden vores sidste besøg. Hun gik hele dagen uden morgenmad og frokost, og så spiste hun aftensmad. Efter det måltid begyndte hun igen og spiste ikke noget før næste dags aftensmad. Dette mønster fortsatte i tre dage. »Jeg har virkelig prøvet,« sagde hun, »men det er vanskeligt.«

Hendes tro forbløffede os, og vi forklarede, at man normalt kun faster en enkelt dag. Vi var nysgerrige med hensyn til motivet for hendes faste og spurgte: »Corina, må vi spørge, hvad du faster for?«

»For min mand,« svarede hun.

Vi blev imponeret af hendes ønske om at følge Herrens befalinger og søge velsignelser til sin familie. Ældste Joseph B. Wirthlin (1917-2008) fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Vore retskafne bønner og anmodninger har ofte stor kraft, når vi faster.«¹ Det var tilfældet med Corina. Den følgende uge indvilligede Manuel i at tale med os. Skønt han var skeptisk, da han hørte om frelsesplanen, begyndte også han at bede og havde endda en Mormons Bog i sin lastbil, så han kunne læse i den i pauserne. Med tiden begyndte Corina, Manuel og deres børn at komme sammen i kirke.

Vi var nysgerige efter at høre motivet for et sådant offer, så vi spurgte Corina, hvad hun havde fastet for. »For min mand,« svarede hun.

»Nej, den faste, jeg ønsker, er at løse ondskabens lænker og sprænge ågets bånd og sætte de undertrykte i frihed« (Es 58:6).

Selv om Manuel gjorde store fremskridt, havde han svært ved at efterleve visdomsordet. Han havde drukket spiritus, siden han var ung. Ikke alene havde han svært ved at holde op, han frygtede også latterliggørelse fra sine venner.

Corina følte sig også fanget af sin mands laster, og i mange år havde hun kæmpet for at hjælpe ham. Med sin nyvundne tro og sit vidnesbyrd om fastens kraft begyndte hun at faste regelmæssigt for, at Manuel måtte have styrke til at efterleve visdomsordet.

Corinas kærlighed til sin mand mindede mig om en beretning i Det Ny Testamente, hvor en far tryglede apostlene om at helbrede hans syge søn. Skønt de udøvede tro, var de ude

af stand til at udføre miraklet. Men

Herren gjorde barnet rask og forklarede bagefter, at »den slags fordrives kun ved bøn og faste« (Matt 17:21).

Og sådan gik det til, at Manuel takket være bøn og faste gradvist fik styrke til at bryde ud af sin vane. Og skønt han til at begynde med blev drillet af sine venner, fik de snart større respekt for ham, fordi han viste troskab mod Herren ved at efterleve hans bud.

»Herren vil altid lede dig, selv i øde egne vil han mætte dig ... så du bliver som en frodig have« (Es 58:11).

Udover at give os hjælp, styrke og vejledning fra Herren giver fasten os også mulighed for at »række den sultne dit brød og mætte den forkuede« (se Es 58:10) ved at betale et gavmildt fasteoffer. Præsident Marion G. Romney (1897-1988), førsterådgiver i Det Første Præsidentskab har sagt: »Vær gavmild i jeres bidrag, så I selv kan udvikle jer ... Jeg lover enhver af jer, som vil gøre det, at I vil øge jeres egen velstand, både åndeligt og timeligt.«²

Mens familien Aguilar beredte sig på at blive døbt, blev deres tro prøvet på flere måder. Kort tid efter at de havde sat en dåbsdato, mistede Manuel

sit arbejde, så han og Corina var usikre på, hvordan de skulle kunne betale for husleje og andre udgifter, for slet ikke at tale om mad til deres børn. Skønt de modtog nogen økonomisk støtte fra deres familie, så var det ikke nok til at dække alle deres udgifter.

Da parret ikke kunne se andre muligheder, besluttede de at holde et loppemarked. Først solgte de de få luksus ting, som de havde i deres lejlighed, og så begyndte de at sælge alt det, de kunne undvære. Efter en uges tid havde de penge nok til at betale huslejen den måned, men de frygtede for, hvordan de skulle klare de kommende måneder.

Det varede ikke længe, før grenens medlemmer kom dem til undsætning. Grenspræsidenten mødtes med Manuel for at høre, hvad de havde brug for. Og som gren gjorde de alt, hvad de kunne for at hjælpe familien Aguilar i krisen.

Da familien Aguilar vedblev med at efterleve befalingerne og gøre alt, hvad de kunne for at sørge for deres familie, fik de mange velsignelser – blandt andet nye jobmuligheder. De erfarede, at selv i krisetider lover Herren, at han vil sørge for os, hvis vi er lydige.

»Da skal dit lys bryde frem som morgenrøden ... din retfærdighed går i spidsen for dig, og Herrens herlighed er bag dig« (Es 58:8).

Den 9. november 2008 trådte Manuel, Corina, Jovani og Lupito Aguilar ned i dåbens vande. Den yngste, Mariela, så frem til at blive otte år, så hun kunne blive døbt. Manuel fik snart Det Aronske Præstedømme og senere Det

Melkisedekske
Præstedømme.

Et år senere tog Manuel og Corina til templet for at modtage deres begavelse, og de bereder sig nu på at vende tilbage til templet for at få deres børn beseglet til sig.

»Du skal rejse tidligere slægters grundvolde« (Es 58:12).

Som de første medlemmer af Kirken i deres familie er Manuel og Corina pionerer, der gennem deres eksempel på tro og offervillighed skaber et mønster på retskaffenhed for deres efterkommere og andre. Ikke alene har de hjulpet deres børn med at modtage evangeliets velsignelser, men de har også vist venner og slægtninge den glæde, som de har opnået ved lydighed mod befalingerne. Nogle af dem har talt med missionærerne og er også blevet døbt.

Faste åbner døren til enestående velsignelser i form af styrke og trøst. Ligesom familien Aguilar møder vi alle modgang og vanskeligheder, når vi stræber efter at følge Frelseren. Vi kæmper måske for at overvinde personlige svagheder eller fristelser eller lider under andres fejltrin. Vi tynges måske af fysiske eller følelsesmæssige smerter eller må udholde længere perioder med økonomiske vanskeligheder. Uanset hvilke byrder vi bærer på, kan faste hjælpe os med kaste vores »byrde på Herren, så vil han sørge for [os]« (Sl 55:23). Når vi efterlever fastens lov i tro og med oprigtig hensigt, vil vi i vores egen tilværelse se de velsignelser, som loves i Es 58. ■

NOTER

1. Joseph B. Wirthlin, »Fastens lov«, *Liahona*, juli 2001, s. 89.
2. Marion G. Romney, »The Blessings of the Fast«, *Ensign*, juli 1982, s. 4.

Takket være bøn og faste fik Manuel gradvist styrke til at bryde fri af sin vane, og familien Aguilar beredte sig på dåb.

**Ældste
Quentin L. Cook**
De Tolv
Apostles Kvorum

LÆREN OM FADEREN

En af de dejligste og mest grundlæggende sandheder, som er blevet åbenbaret i forbindelse med genoprettelsen, omhandler vor himmelske Faders natur og hans forbindelse til ethvert menneske, som kommer til verden.

Blandt de første principper, som gik tabt under frafaldet, var forståelsen af Gud Faderen. Det er derfor ikke overraskende, at et af de første principper, som blev åbenbaret ved genoprettelsen, var en forståelse af Gud Faderen. De sidste dages helliges første trosartikel lyder: »Vi tror på Gud den evige Fader« (TA 1:1).

Medlemmer af Kirken forstår, at Gud Faderen er universets øverste hersker, den kraft, som gjorde os til åndelige væsner, og ophav til den plan, som giver os håb og potentiale. Han er vor himmelske Fader, og vi levede i hans nærhed som medlemmer af hans familie i forudtilværelsen. Der lærte vi meget og beredte os på jordelivet (se L&P 138:56). Vi kom fra vor himmelske Fader, og det er vores mål at vende tilbage til ham.

Blandt alle de lærdomme, trossætninger og principper, som er blevet åbenbaret for hans børn, bør de sandheder, der omhandler

hans væsen og natur have det vigtigste fokus. Vi anerkender hans eksistens og sande natur for ligesom tidligere tiders troende og profeter at kunne dyrke ham på rette vis (se Mosi 4:9). Hensigten med alt det, som Faderen har åbenbaret, befalet og iværksat for jordens indbyggere, er at hjælpe os til at lære ham at kende, efterligne ham og blive som han, så vi kan vende tilbage til hans hellige nærhed. Evigt liv er at kende Faderen og hans hellige Søn, Jesus Kristus (se Joh 17:3; Jakob 4:5; Moses 5:8).

Det evige familiemønster

Det essentielle i at kende Faderen er en forståelse af det åbenbarede familiemønster. Familien er den vigtigste enhed i tid og evighed og er indstiftet af Gud.¹ Det at leve i kærlige familieforhold bringer os ikke blot stor glæde, men hjælper os også til at lære korrekte principper og bereder os på evigt

Missionærer og dem, de underviser, lærer hurtigt om den altovervældende betydning af læren om Faderen og Sønnen, når de hører om Joseph Smiths første åbenbaring eller frelsesplanen, fordi Helligånden vidner om disse sandheder.

liv.² Derudover hjælper familieforhold os til at kende, elske og forstå Faderen. Det er en af årsagerne til, at sidste dages hellige altid har lagt vægt på ægteskab og familie både i Kirken og ude i samfundet. Guds plan anviser en måde, hvorpå familieforhold kan strække sig ud over døden. Vi kan vende tilbage til Guds nærhed og blive forenet med vores familie for evigt.³

Vor himmelske Fader har valgt ikke at åbenbare for mange detaljer om vores førjordiske liv med ham. Måske er det, fordi vi kan lære meget ved blot at observere de retskafne familier, som han har indstiftet på jorden. Omhyggelig iagttagelse og samvittighedsfuld efterlevelse af et retskaffent familiemønster på jorden er kernen i vores stræben efter at lære Faderen at kende.

Vor himmelske Fader og familier er uadskilleligt forbundne. Når vi forstår de mange dimensioner i denne forbindelse, kan vi bedre begynde at begribe, hvor personlig og individuel vor himmelske Faders kærlighed og forhold til hver enkelt af os er. Når vi forstår, hvad han føler for os, giver det os kraft til at elske ham mere rent og fuldkomment. At føle realiteten af det forhold og dets kærlighed og kraft personligt er kilden til de dybeste og dejligste følelser og længsler, som et menneske kan opleve i dette liv. Disse dybe kærlighedsfølelser kan motivere os og indgyde os kraft i vanskelige situationer og trængsler, så vi søger nærmere Faderen.

Kærlige valg og bevidste handlinger

Hvert eneste menneske er født som åndelig søn eller datter af vor himmelske Fader.⁴ *Født* er kort tillægsform af verbet *føde*, der betyder at »komme til verden«. *Blev far til* er det udtryk, som skriften anvender om den proces at skabe nyt liv (se Matt 1:1-16; Eter 10:31).

I Guds åbenbarede mønster for retskafne familier er et barns fødsel resultatet af et bevidst og kærligt valg. Det er det mirakuløse resultatet af omsorgsfulde og bevidste handlinger, som forældrene har udført for sammen med vor himmelske Fader at deltage i den hellige proces med at skabe et jordisk legeme til et af hans åndelige børn. Når vi ved, at vores liv er en følge af et kærligt valg og en

bevidst handling, kan det give os et indtryk af vores store personlige værd i dette liv. Denne forståelse af vores værd kan forvise os om vores potentiale og beskytte os mod fristelser.

Satan nyder at bruge de mindre ideelle omstændigheder omkring nogle fødsler til at få os til at tvivle på vores egen værdi og vores potentiale. Uanset hvad omstændighederne omkring vores jordiske fødsel var, så er vi alle åndelige sønner og døtre af himmelske forældre. Gud er en retskaffen og kærlig far. Vores ånd opstod som følge af kærlighed og et bevidst valg om at give os liv og muligheder.

En for en

Retskafne forældre træffer ikke alene bevidste og kærlige valg om at sætte børn i verden; de forbereder sig, beder og venter tålmodigt under svangerskabet på deres barns fødsel. Efter fødslen nyder de at holde, tale med, pleje og beskytte deres barn. De lærer spædbarnets personlighed og behov at kende. De kender barnet bedre, end barnet kender sig selv. Uanset hvor mange børn forældre har, så forbliver hvert enkelt barn en særskilt personlighed i deres øjne.

Når vi ved dette, kan vi bedre forstå, at vi som åndelige børn er kendt individuelt af vor himmelske Fader. Han har mindst kendt os fra dengang vi fødtes som ånder. Vi er hans dyrebare sønner og døtre, som han elsker personligt.

Kendt ved navn

Et andet kendetegn ved jordiske familier hjælper os også til at forstå, at vor himmelske Fader elsker hver enkelt af os. Et af de første skridt, som man tager efter fødslen for at skabe en personlig identitet, er at forældrene giver deres barn et navn. Navngivelsen er en vigtig del af enhver kultur og ledsages ofte af højtidelige ritualer, fordi et navn har stor betydning for ens personlige identitet. Børn vælger ikke deres egne navne; deres forældre giver dem deres navne.

I de fleste kulturer får et barn et fornavn (og i nogle tilfælde et mellemnavn). Det er også almindeligt verden over, at børn får et slægtsnavn eller et navn, der knytter

dem til deres forældre, familie og forfædre. Nogle kulturer anvender andre navne såsom endnu et sekundært slægtsnavn (for eksempel moderens efternavn), som yderligere viser barnets tilknytning til familien og samfundet.

Vi ved, at vor himmelske Fader efter samme mønster kender os personligt som enkeltpersoner. Han kender os ved navn. I de få skriftsteder, der nævner enkeltpersoner i den førjordiske tilværelse, blev de identificeret ved navn efter et mønster, der minder om det, hvorved vi identificeres her på jorden. Ved de af Faderens besøg, som er beskrevet, hos individer på denne jord, anvender han navne for at udtrykke, at han kender og identificerer os personligt som enkeltpersoner. Som profeten Joseph Smith sagde med henvisning til Faderens tilsynekomst i det første syn: »Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn« (JS-H 1:17; se også Moses 1:6; 6:27).

Faderen kender os, fordi han blev far til hver enkelt dyrebare åndelige søn eller datter og gav os personlig identitet og væsen. Som han sagde til Jeremias: »Før jeg dannede dig i moders liv, kendte jeg dig« (Jer 1:5).

I hans billede og med hans egenskaber

Bibelen lærer os, at mennesker er skabt i Faderens billede (se 1 Mos 1:26-27). Både genetikken og personlig iagttagelse vidner om princippet om, at afkom tager form, fremtoning og karaktertræk efter forældrene. Nogle skaber deres selvværd ved at sammenligne sig med andre. Den fremgangsmåde kan føre til en følelse af utilstrækkelighed eller overlegenhed. Det er bedre at hente vores selvværdsopfattelse direkte hos Faderen.

Vores jordiske stamtræ viser mange generationer, som strækker sig langt tilbage. Men vores åndelige stamtræ rummer

Familieforhold hjælper os til at kende, elske og forstå Faderen. Det er en af årsagerne til, at sidste dages hellige altid har lagt vægt på ægteskab og familie både i Kirken og ude i samfundet.

Når vi søger at lære Faderen at kende gennem et retskaffent familieliv, begynder vi at forstå dybden af den kærlighed, som han nærer til os, og vi begynder at nære at dybere kærlighed til ham.

kun to slægtled – vor Faders og vores eget. Vores skikkelse er hans skikkelse, bare uden herligheden. »Vi er Guds børn nu ... når han åbenbares, skal vi blive ligesom han; for vi skal se ham, som han er« (1 Joh 3:2; se også L&P 130:1). I hver enkelt af os ligger guddommelighedens spire, som kan blomstre op og bære frugt ved hans velsignelse og ved at efterleve den strenge lydighed, som Jesus viste os. Der ligger en kraft i at sige eller synge ordene: »Jeg er Guds kære barn«. ⁵

Faderens kærlighed

En af frafaldets store forvanskninger var, at den fik Gud Faderens frelsesplan til at fremstå som uhyre barsk. Frederic Farrar, den anglikanske kirkeleder, klassicistisk lærd og meget anerkendt forfatter til *Life of Christ* begræd, at de fleste kristne kirkers syn på helvede og forbandelse var ukorrekt som følge af fejlversættelser fra hebraisk og græsk til engelsk i King James-udgaven af Bibelen. ⁶

Som åbenbaret til profeten Joseph Smith omfatter en kærlig himmelsk Faders plan hele menneskeheden, også dem, der ikke hører om Jesus Kristus i dette liv, børn, som dør, før de når ansvarlighedsalder, og dem, der er forstandsmæssigt hæmmet (se L&P 29:46-50; 137:7-10).

Selv for dem, der – i modsætning til Satan og hans engle (se Es 14:12-15; Luk 10:18; Åb 12:7-9; L&P 76:32-37) – har levet uretfærdigt, men som ikke har gjort oprør mod Gud, har en kærlig himmelsk Fader beredt herlighedsriger, som langt overgår vores tilværelse her på jorden (se L&P 76:89-92). Der kan ikke herske nogen tvivl om Faderens kærlighed til sine åndelige børn.

Når vi søger efter at lære Faderen at kende gennem et retskaffent familieliv, begynder vi at forstå dybden af den kærlighed, som han nærer til os, og vi begynder at nære en dybere kærlighed til ham. Forsøg på at forvrænge eller ødelægge familien har til hensigt at afholde Faderens børn fra at føle hans kærlighed og drage dem tilbage til ham.

Mishandlende, dominerende mandspersoner, fødsler uden for ægteskabet, uønskede børn og andre af vor tids sociale udfordringer gør det sværere for dem, der lider under dem at begribe, håbe på og have tro på en retfærdig, kærlig og omsorgsfuld Fader. Nøjagtig som Faderen søger at hjælpe os til at lære ham at kende, anvender djævelen alle mulige midler for at komme imellem os og Faderen. Heldigvis findes der ingen magt, synd eller tilstand, som kan holde os fra Faderens kærlighed (se Rom 8:38-39). Eftersom Gud først elskede os, kan vi lære ham at kende og komme til at elske ham (se 1 Joh 4:16, 19).

Det er netop, fordi de sociale problemer er så fremtrædende i dag, at vi skal forkynde læren om Faderen og familien for at hele, rette op på og overvinde falsk bevidsthed og falske skikke, som vinder frem i verden. Som Eliza R. Snow (1804-1887) så elegant udtrykte det, er der mange i verden, som kalder Gud for »Fader«, men »ikke ved hvorfor«.

Heldigvis er »kundskabsnøglen« gengivet ⁷ og læren om Faderen er på jorden igen! ■

NOTER

1. Se *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 1.1.1.
2. Se *Håndbog 2*, 1.1.4.
3. Se *Håndbog 2*, 1.3.
4. Se »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
5. »Jeg er Guds kære barn«, *Salmer og sange*, nr. 195.
6. Se Frederic W. Farrar, *Eternal Hope*, 1892, s. xxxvi-xlii.
7. »O min Fader«, *Salmer og sange*, nr. 189.

Omsluttet af hans kærligheds arme

Navnet tilbageholdt

Da jeg var seks år gammel, blev mine forældre skilt. Skønt jeg blev boende hos min mor, var min far stadig til stede i mit liv efter separationen. Jeg boede hos ham i weekendene og en enkelt dag midt i ugen.

Trods hans indsats for at være en god far, forråbte han min tillid meget alvorligt, da jeg var syv år. Dette tillidsbrud markerede begyndelsen på en voksende afstand mellem os. Når han ringede, undlod jeg at tage telefonen. Da jeg blev ældre, forlangte jeg, at jeg selv kunne vælge, hvornår jeg ville være hos min far, i stedet for at være tvunget derhen, fordi forældremyndighedsaftalen krævede det.

Da jeg begyndte i high school, blev disse besøg langsomt mindre hyppige. Jeg så ham kun to eller tre gange om måneden. Da jeg kom på universitet, blev der længere mellem telefonsamtalerne, indtil jeg kun talte med ham en enkelt gang på et semester. Mit forhold til min far var mere blevet en formalitet end et ægte forældre-barn-forhold.

Under mit andet år på universitetet besluttede jeg at tale med ham om den hændelse fra min barndom, som jeg mente havde skadet vores forhold for så mange år siden. Jeg håbede på at afslutte sagen, tilgive og komme videre. Jeg sendte ham mine tanker i en e-mail og ventede på svar.

Noget tid senere modtog jeg hans svar i en e-mail. Inden jeg læste min fars svar, bad jeg til min himmelske Fader om, at hans Ånd måtte være med mig, mens jeg læste e-mailen. Det var et meget vigtigt øjeblik i mit liv – jeg skulle se, hvad min far havde at sige, og finde ud af, hvilken retning vores forhold ville udvikle sig i. Jeg var bange og følte mig meget alene.

Jeg var faktisk alene, som jeg sad der på mit værelse med min computer. Jeg havde brug for støtte. Jeg blev ved med at bede til min himmelske Fader og fornemme hans Ånd. Endelig havde jeg samlet mod til at læse e-mailen.

Min far svarede med en meget kort e-mail, hvori han benægtede enhver erindring om det, jeg havde sagt, og han skrev, at det var et dårligt tidspunkt at drøfte vores fortid på.

Den måde, hvorpå han affejede noget, som betød meget for mig, og som ikke viste noget ønske om forsoning, sårede mig dybt. Jeg følte mig svigtet af min far og plaget af sorg over det belastende forhold, som vi havde haft i mere end et årti.

Mens jeg sad der og hulkede, følte jeg Ånden omslutte mig. Aldrig før havde jeg følt min himmelske Faders tilstedeværelse så stærkt. Jeg følte mig bogstaveligt »omsluttet af hans kærligheds arme« (1 Ne 1:15).

Jeg følte mig trøstet og elsket, mens jeg sad der og græd.

Mit forhold til min jordiske far havde nok været mangelfuldt, men min himmelske Fader var hos mig. Hans tilstedeværelse føles stærkt i mit liv. Jeg ved, at han elsker mig, har omsorg for mig og altid ønsker at have et godt forhold til mig. Jeg ved, at han er min Fader. Og han går ingen steder. ■

Mit forhold til min jordiske far havde nok været mangelfuldt, men min himmelske Fader støttede mig.

En hunger efter ordet

I ECUADOR

Joshua J. Perkey
Kirkens Tidsskrifter

»Og velsignede er alle de, som hungre og tørster efter retfærdighed, for de skal fyldes med Helligånden« (3 Ne 12:6).

Ana Visbicut læner sig tilbage mod træpladerne uden for sit hus, mens hun smiler. Hendes børn sidder sammen med hende på en bænk og smiler lige så bredt som hun. Det er en varm, solrig lørdag eftermiddag. Ana bor i Puerto Francisco de Orellana, en lille by i junglen i det østlige Ecuador. Medlemmer af grenspræsidentskabet i Orellana Gren er netop kommet forbi og har derved uforvarende afbrudt hendes møde med søstermissionærerne, men det har hun ikke noget imod. Hun byder gæsterne velkommen. Hun har meget at være taknemlig for og takker meget åbent.

Men det er nu ikke fordi Ana er sluppet for sin rigelige andel af besværligheder. Hun bor alene med sine fem børn. Det er vanskeligt at finde dagligt arbejde. Og da hun blev døbt i

august 2009, var der kun et af hendes børn, som fulgte hende.

Men i løbet af det følgende år kom velsignelserne, da yderligere tre af hendes børn fulgte hendes eksempel og blev døbt og bekræftet (en var for ung på det tidspunkt).

Ja, Anas øjne stråler af taknemlighed. Hun har, som andre medlemmer af Orellana Gren, opdaget den rene glæde, som udspringer af at efterleve Jesu Kristi evangelium.

Glæde begynder med et ønske

I december 2008 var der ingen formel kirkeorganisation i Puerto Francisco de Orellana. Dengang boede der et lille antal medlemmer der, hvoraf nogle ikke havde været i kirke i årevis.

Til venstre: Ana Vibiscut og hendes børn glæder sig over evangeliet. Herover: Medlemmer af Orellana Gren samles til grenskonference i 2010.

Men så skete der noget. Ånden rørte hjerter og ændrede liv, så fire familier blev tilskyndet til at mødes for at studere skrifterne og undervise hinanden. Og den ånd hersker i byen den dag i dag.

»Folket her hungre og tørster efter evangeliet,« siger grensmedlem Fanny Baren Garcia.

Denne hunger inspirerede medlemmer i Puerto Francisco de Orellana til at kontakte Kirken og anmode om tilladelse til at forrette nadveren. »Vi kom ikke til dem,« mindes Timothy Sloan, der er tidligere præsident for Quito-missionen i Ecuador. »De ringede til mig. Ønsket om at handle ud fra disse følelser – at følge Frelserens indbydelse i Mormons Bog til at udøve tro på ham og omvende sig – var allerede til stede. Det er et budskab til os alle.«

Et lignende ønske fandtes i hjertet på dem, der flyttede til Puerto Francisco de Orellana. Tidligt i januar 2009 overvejede Marco Villavicencio – der nu er grenspræsident – og hans hustru, Claudia Ramirez, et jobtilbud, som krævede, at de flyttede til Puerto Francisco de Orellana fra deres hjem i Machala i den anden ende af Ecuador.

»Mit første spørgsmål,« siger præsident Villavicencio, »var: »Findes Kirken der?« Min hustru og jeg drøftede det med vores familie, og vi bad for at få at vide, om vi skulle flytte. Samtidig med at tilbuddet kom, erfarede vi, at Kirken var ved at blive organiseret i

TAG IMOD FRELSEREN OG HANS EVANGELIUM

»For at kunne tage imod Jesu Kristi evangelium må man først tage imod ham, hvis evangelium det er. Man må stole på Frelseren og det, han har lært

os. Man må tro på, at han har magt til at holde sine løfter til os takket være forsoningen. Når mennesker har tro på Jesus Kristus, anerkender og anvender de hans forsoning og hans lærdomme ...

Jeg elsker Jesu Kristi evangelium, for det definerer den måde, hvorpå vi kan nyde godt af evangeliets frugter, opleve »overordentlig stor glæde« (1 Ne 8:12), som kun det kan bringe os, og holde ud til enden, trods alle livets udfordringer. Evangeliet lærer os alt det, vi skal vide for at kunne vende tilbage og leve sammen med vor himmelske Fader som opstandne og herliggjorte væsner. Må vi alle bevare en vision af det evige liv i tankerne. Må vi omhyggeligt følge den opskrift på evigt liv, som Jesu Kristi evangelium er.«

Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum, »Jesu Kristi evangelium«. Liahona, maj 2008, s. 44, 46.

Puerto Francisco de Orellana. Vi flyttede hertil i februar 2009, og grenen blev dannet den følgende september.«

Glæden ved tjeneste

Ønsket om at komme til Kristus fører naturligt til et ønske om at tjene. Jesu Kristi evangelium ændrer både dem, som giver, og dem, som modtager. Denne gensidige proces finder sted, når hjerter er ydmyge, sind er åbne, og tjeneste ydes. Tjeneste har spillet en vigtig rolle i Kirkens vækst i Puerto Francisco de Orellana og har styrket dem, der har tjent.

»Hvordan jeg har det med min kaldelse?« spørger Clara Luz Farfán, som i september 2010 blev kaldet til at tjene i Hjælpeforeningen. »Jeg er glad, fordi jeg ved, at jeg kan hjælpe de øvrige søstre med at komme i kirke og at styrke de nye søstre, der lige er blevet døbt.«

Samme følelser er skyllet gennem hjerterne

på grenens medlemmer. Lourdes Chenche, hjælpeforeningspræsidenten, siger, at det kræver en indsats at styrke søstrene, men det er en indsats, som hun med glæde yder: »Som præsidentskab og som medlemmer i Hjælpeforeningen besøger vi søstrene. Vi kommer dem nærmere, når de har problemer. Vi skaffer dem fødevarer, når der er et behov for det. Vi lader dem vide, at de ikke står alene, at vi får hjælp fra Jesus Kristus og grenen. Og vi lærer dem, at de skal yde deres del – bede, studere skrifterne og forberede sig. Vi beder med dem, trøster dem, og vi elsker dem inderligt.«

Men søstrene udfører ikke arbejdet alene. »Vi taler med grenspræsidenten for at se, hvad vi kan gøre,« tilføjer Lourdes. »Vi fortæller ham og grensrådet om søstrenes behov, så vi kan beslutte, hvad vi skal gøre.«

Søstrenes iver for at yde en indsats er en følelse, som hersker i hele grenen. Ved et tjenesteprojekt, som skulle hjælpe en familie

»Her er en tørst efter at høre evangeliet. Folk har et stærkt ønske om det.«

Præsident Marco Villavicencio

Herunder, til venstre: Grenspræsident Marco Villavicencio og hans hustru, Claudia, og deres søn. Herunder, til højre: Clara Luz Farfán overværer en fireside sammen med andre medlemmer af grenen.

i grenen, »deltog vi alle,« siger Lourdes. »Børnene, de unge, de voksne, Hjælpeforeningen og missionærerne. Det var en meget opbyggende oplevelse. Jeg ved, at når vi er i [vore] medmenneskers tjeneste, er [vi] blot i [vores] Guds tjeneste« (Mosi 2:17). Når jeg tjener, er det, som om jeg gør det for Jesus Kristus. Det er det, riget drejer sig om.«

Glæden ved fællesskabet

Der er helt klart noget styrkende ved enighed, en følelse af at høre til i de helliges samfund. Velsignelserne følger, når vi bliver »de helliges medborgere og hører til Guds husstand« (Ef 2:19), og vi lever som medlemmer af en familie, der »er villige til at bære hinandens byrder, så de bliver lette; ja, og er villige til at sørge med dem, der sørger, ja, og trøste dem, der står i behov for trøst« (Mosi 18:8-9).

Fanny forklarer: »Jeg mener, at vores styrke udspringer af den kendsgerning, at vi som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige føler os som en stor familie. Og jeg mener, at det gavner meget, at vi tjener hinanden. Vi giver det, der skal til, og det har skabt en følelse af enighed. Vi modtager enhver ny person, som kommer til Kirken, med åbne arme. Vi byder dem velkommen. Jeg mener, at et kram siger mere end tusind ord.«

Anas erfaring bekræfter dette. Som enlig mor til fem børn står hun konstant over for økonomiske udfordringer, når hun skal forsørge sin familie, når det ikke er let at finde arbejde, og den indsats kan være både følelsesmæssigt og åndeligt drænende. Fællesskabet med grenens medlemmer har været et vigtigt bidrag til hendes familie i vanskelige tider. »Medlemmerne kommer og læser skriften med mig,« siger

*»Vi er som Enosh –
hungrende
efter Guds ord«
(se Enosh 1:4).*

Clara Luz Farfán

Præsident Villavicencio og andre medlemmer taler med Lourdes Chenche, grenens Hjælpeforeningspræsident og seminarlærer.

Ana. »De våger over mig. Når vi har det hårdt, er de der. Det er meget vigtigt for nye medlemmer.«

Denne fællesskabsfølelse er en del af grunden til, at grenen er vokset så hurtigt. Fra 28 medlemmer på grenens første søndag er den vokset til et fremmøde på 83 på blot et år. Og de tæller en snes gæster, som ikke tilhører vores tro.

Grenens ledere tilbragte lørdagen før deres grenskonference med at besøge medlemmer og undersøgere af Kirken. De læste skriftsteder for dem og opmuntrede dem til at yde en større indsats.

En nydøbt bror blev konverteret af et skriftstudium – han læste både på egen hånd og sammen med medlemmer og missionærer.

»Mormons Bog er nøglen,« siger han. »Den var nøglen for mig.« Han har fundet glæde i Kirken. Evangeliets dragning var så stærk, at han begyndte at betale tiende, inden han overhovedet var døbt.

Men venskaber er mere end blot at forkynde evangeliet for andre. Det kan ændre en livsstil.

»Inden jeg blev medlem af Kirken,« siger Bernabé Pardo, et andet nydøbt medlem, »var de eneste venner, jeg havde, dem, der ville med ud og drikke. Men nu hvor jeg er medlem, har jeg mange venner – rigtige venner. De opfordrer mig til at læse Mormons Bog sammen med dem. De inviterer mig hjem til familieaften. De tjener hinanden. Jeg har været på tjenesteprojekter med dem. Mit liv er helt forandret nu. Jeg har modtaget mange, mange velsignelser. Jeg betaler min tiende, og Herren har velsignet mig.«

Det er en livsstil, som ikke kun er for voksne. »Vi fortæller altid de unge piger om fællesskabets kraft, om det at hilse på hinanden og være

Fra venstre: Præsident Villavicencio med Bernabé Pardo, et nyt medlem; hjælpeforeningsmøde; Fanny Baren Garcia sammen med sin mand, Ricardo, og deres børn; søndagsskoleklasse.

sammen,« siger Claudia Ramirez. »Når mennesker kommer i kirke for første gang, er det, der gør indtryk på dem, den måde, de bliver modtaget på. Så vi lærer de unge piger, at hver eneste sjæl har betydning for Herren. Det har været en stor hjælp. Og vi sætter mål sammen med de unge piger i Personlig fremgang. Det motiverer dem, så de kan tilbyde andre venskab.«

Præsident Villavicencio forklarer, at »vi stræber efter at efterleve præsident Gordon B. Hinckleys formaninger om, at ethvert nyt medlem skal næres ved Guds gode ord, have en ven og et ansvar.«¹

Ana tjener som andenerådsgiver i primary-præsidentskabet. Hendes søn Jorge tjener som førsterådsgiver i lærernes kvorum.

»Vi giver dem et ansvar,« siger præsident

Villavicencio, »en mulighed for at lære i en lederstilling, at have nogle til at vejlede dem.«

Glæden ved at ændre sig

For Claudia har det at tjene i evangeliet ført til en øget selvtillid. »Jeg blev døbt, da jeg var otte år,« fortæller Claudia. »Vi kom altid i Kirken. Men da jeg blev ældre, så jeg mange triste ægteskaber. Jeg tænkte meget over dem, og jeg frygtede, at jeg ikke ville blive gift, fordi ægteskabet nok ikke ville lykkes. Jeg turde ikke betro mit liv til nogen, fordi det sikkert ville være for hårdt. Men da jeg vendte hjem fra min mission, tænkte jeg anderledes. Det ændrer én at forkynde lærdommene.«

Claudia og Marco Villavicencio var venner før hun tog på mission. Ikke længe efter at hun

var vendt hjem, var de sammen i templet med nogle venner. Der skete noget ganske særligt. »Det føltes, som om Herren besvarede mine bønner og sagde, at det var den mand, jeg skulle gifte mig med,« forklarer Claudia. »Det er min største velsignelse, at jeg har en god mand.«

Glæden ved at efterleve evangeliet

»Vores lykke afhænger ikke af materielle goder,« siger Oscar Reyes på 15, »men af den måde, vi lever på. Det er derfor, jeg holder sabbatten hellig, fordi det er Herren velbehageligt. Og det er derfor, jeg vil på mission, og derfor jeg gerne vil tjene andre.«

Medlemmerne i Orellana Gren har fundet stor glæde ved at efterleve evangeliet. »Jeg er meget lykkelig,« fortæller Lourdes. »Selv om jeg bor langt fra min familie, så har jeg også en familie her, en åndelig familie. Jeg har et stort vidnesbyrd om dette værk. Jeg ved, at Jesus Kristus lever, og at han vil velsigne os, hvis vi er lydige.«

Det er en glæde, der gennemsyrrer deres liv, uanset hvilke udfordringer de har i livet. Det er den glæde, som udspringer af et retskaffent liv. ■

NOTE

1. Se Gordon B. Hinckley, »Nyomvendte og unge mænd, *Stjernen*, juli 1997, s. 47.

PUERTO FRANCISCO DE ORELLANA I ECUADOR

Omtrent 100 km øst for Quito viger de store vulkaner og Andesbjergene for Orellana-provinsens frodige, tropiske klima. Vidtstrakte skove, der gennemskæres af bække og floder dækker landskabet i alle retninger. Papegøjer og tukaner og tusinder af andre fugle har deres hjem her. Man kan endda finde aber og dovendyr, bæltedyr og flodsvin og sågar lyserøde delfiner.

Provisen blev dannet sidst i 1990'erne for at støtte olieudvindingen. Den lille bebyggelse voksede hurtigt til en storby. Puerto Francisco de Orellana ligger, hvor floderne Napo, Coca og Payamino mødes. I dag kan byen og dens omegn mønstre 80.000 indbyggere.

Seksårige Courtney T., som har Downs syndrom, holder tale i Primary med støtte fra sin bror Justin. Kirkens håndbog lærer os, at »lektioner, taler og undervisningsmetoder bør tilpasses den enkeltes behov«.

Hvordan kan jeg hjælpe dette barn?

Danyelle Ferguson

Arbejder du med primarybørn, som har indlæringsvanskeligheder? Her er nogle forslag til, hvordan du kan undervise dem.

Mange lærere og ledere i Primary har spørgsmål til, hvordan man tjener et barn med indlæringsvanskeligheder, såsom autisme, Downs syndrom eller ADHD. De spørger måske: Hvordan kan jeg undervise dette barn? Bør hun være i samme klasselokale som andre på hendes alder? Kan han deltage i fællestidsaktiviteterne?

Som mor til en søn med autisme og som primarylærer for børn med indlæringsvanskeligheder har jeg lært en hel del om at opfylde disse børns behov. De følgende principper er blot lidt af det, som jeg har erfaret. Forhåbentlig kan du have gavn af dem, når du skal tjene og inkludere alle børn i din menigheds Primary.

Tjen som Jesus

Vor Frelser viste os, hvordan vi skal tjene andre ved at tilpasse sit budskab og sine handlinger til individuelle behov.¹ Da han for eksempel besøgte nefitterne, samlede han deres små børn og »tog [dem], *et efter et*, og velsignede dem og bad til Faderen for dem« (3 Ne 17:21; fremhævelse

Forfatteren Danyelle Ferguson med sin søn Isaac, som er autist.

tilføjet). Engle »omgav de små« med himmelsk ild og »betjente dem« (3 Ne 17:24).

Vi tager del i Herrens tjenestegerning, når vi underviser alle børn. Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum minder os om: »De af os, som er blevet betroet med dyrebare børn, har fået overdraget en hellig og ædel forvaltning, for vi er dem, som Gud har udpeget til at omgive vores dages børn med kærlighed og troens ild og en forståelse af, hvem de er.«² Når vi opfylder vores ansvar for at hjælpe børn med handicap, vil Herren hjælpe os med at differentiere vores tjeneste og undervisning, så den svarer til deres behov.

For bedre at forstå disse behov kan primarylærere og -ledere mødes med barnet og dets forældre, hvilket er et godt tidspunkt for læreren at gøre sig til venner med barnet. Ofte er det bedste sted at lære hinanden at kende i barnets hjem, hvor det føler sig tryk og med større sandsynlighed tør åbne sig for nye mennesker.

Bliv uddannet og arbejd sammen

Lærere og ledere bør give sig tid til at blive bedre bekendt med barnets handicap. Et godt sted at begynde er Kirkens hjemmeside lds.org/disability (som findes på flere sprog). Der kan de læse en kort gennemgang af

Emily S. og hendes fireårige søn, Landon, som er udviklingshæmmet, taler med primarypræsident Debra Maloof om ting, som Landon synes om, og effektive undervisningsstrategier. Man tjener bedst et handicappet barn, når barnet og dets forældre og ledere samarbejder i enighedens og fællesskabets ånd.

særlige handicap, få undervisningstip og finde yderligere ressourcer.

Efter at have udforsket hjemmesiden kan lærere og ledere igen mødes med barnets forældre for at drøfte ideer, bekymringer og mål. Forældre kan give oplysninger om deres barn, som kan medvirke til, at lærerne får større medgang. Der kan være indsigt i, hvordan deres barn kommunikerer, hvilke aktiviteter han eller hun synes om, og hvilke man bør undgå, og hvordan man opmuntrer til passende adfærd. Samarbejdet med forældrene er afgørende for at skabe den enighed, det fællesskab og den fortsatte dialog, der er nødvendig for at kunne tjene et barn med handicap.

Lærere og ledere bør også tale med deres præstedømmeledere, når de udvikler måder at tjene barnet på. Da vores søn fik stillet diagnosen autisme, var vi ikke sikre på, hvor godt han ville klare overgangen fra børnehaven til en primaryklasse med jævnaldrende. En søster i vores menighed, som også er skolelærer, talte med biskoppen og primarypræsidenten og tilbød at virke som støtte for vores søn. Primarypræsidenten, et medlem af biskoprådet, min mand og jeg mødtes med hende, og hun fortalte, hvordan hun kunne hjælpe vores søn. Vi satte mål og udarbejdede en plan for, hvordan vi kunne hjælpe ham med at forstå Primarys rutiner. Vi måtte ofte ændre lidt i planen over de følgende tre år, men efterhånden som han har lært at forstå,

hvad der sker omkring ham, er han blevet mere interesseret i at være sammen med sine jævnaldrende og tage del i lektionerne. Denne søsters forståelse og hengivenhed skabte en grundvold, som vores søn stadig står på. Hendes kærlighed og venskab lærte ham, at han er et elsket barn af Gud. Takket være hende ser han stadig Kirken som et sted, hvor han kan være sig selv og blive elsket.

Skab venskab og tillid

Som lærere kan vi »følge Frelserens eksempel ved at tilbyde håb, forståelse og kærlighed til dem, som er handicappede.«³ Når vi udviser ægte interesse for børn med handicap, styrkes vores venskab med dem.

Børn med indlæringsvanskeligheder kommunikerer ofte anderledes end andre. Når en lærer kan anvende barnets individuelle kommunikationsstil, kan vedkommende skabe tillid og venskab og blive en mere effektiv underviser. Her er to måder at forbedre kommunikationen på:

- **Anbring dit ansigt i barnets øjenhøjde.**⁴ Når voksne gør det, føler barnet sig mindre truet og mere inkluderet. Det er også en hjælp for børn, der har svært ved at koncentrere sig i gruppesammenhænge. Læreren eller støttepædagogen kan fange barnets opmærksomhed og kan af og til sige en kort sætning om lektionen.
- **Lær barnets interesser at kende.** Børn føler sig

værdsat, når andre viser interesse for det, som de holder af. Børn med handicap knytter sig ofte til bestemte ting, som for eksempel et særligt stykke legetøj, et dyr eller et spil. Læreren kan bede barnet om at fortælle om sine interesser og henvise til de interesser under sine lektioner. Selv om barnet ikke taler, kan læreren godt tale om disse interesser.

Integration

I de fleste tilfælde bør børn med indlæringsvanskeligheder være i den almindelige primaryklasse. Det er vigtigt både for barnet og dets jævnaldrende. Denne integration hjælper barnet med at udvikle passende social adfærd og kirkeopførsel og bereder det på overgangen til ungdomsklasserne. De jævnaldrende børn, der er i samme klasse, får mulighed for at tjene og opleve den forståelse, som børn med handicap kan give. Det styrker også venskaber at tilbringe tid sammen – og det er en vigtig del af at føle sig velkommen og som en del af gruppen i kirken.

Da vores søn var i førskolealderen, var der en lille pige, som ofte sad ved siden af ham i Primary. Hun lavede kort og tegninger til ham, hvis han gik glip af en klasse. Vores søn kunne ikke fortælle os, hvad hun hed, men han tog hendes hånd og kaldte hende »min ven«. Deres venskab gav hende mulighed for at tjene og hjælpe ham til at være glad for at komme i kirke.

Det kan lette skabelsen af venskaber, hvis forældre eller lærer for eksempel præsenterer barnet for dets jævnaldrende den første dag og fortæller om ham eller hende som menneske – om hans eller hendes talenter, færdigheder eller yndlingsaktiviteter. Derefter kan de tale om handicappet, så de jævnaldrende forstår barnets behov og en eventuel adfærd, som kan virke underlig. Hvis forældre og kirkeledere åbent forklarer alt dette, vil barnets jævnaldrende ofte føle sig tryggere ved at knytte venskab med det.

Det gavner både det barn, som har indlæringsvanskeligheder, og barnets jævnaldrende, at det er i en primaryklasse. Her læser Audrey S. skrifterne med Isaac.

Overvej at kontakte eksperter, som kan hjælpe primarylærere med at udarbejde en plan for, hvordan barnet bliver mere involveret. Nogle gange vil barnets skolelærer være villig til at mødes med forældrene og primarylederne for at undervise dem i, hvilke teknikker, man med succes anvender på skolen. Læreren er måske endda villig til at komme i kirke og give praktiske eksempler.

I sjældne tilfælde kan man gøre undtagelser, så barnet undervises separat, eller man kan foretage andre tilpasninger. I primarysektionen under Serving in the Church på lds.org findes yderligere vejledning om dette.⁵

Yd støtte i klasselokalet

Det kan være en udfordring at opfylde ethvert barns behov i *enhver* primaryklasse. Når et handicappet barn er en del af den gruppe, kan det være nødvendigt at kalde en hjælper eller assistent. Hjælperer skiftes til at undervise i lektionen og assistere barnet, eller man kan kalde en assistent, som udelukkende arbejder med det handicappede barn. Primaryfunktionærer bør koordinere lektieplaner, udvikle en kommunikationsform og drøfte, hvordan de tackler de situationer, som kan opstå. Som altid er bøn, kommunikation og planlægning afgørende for et fremgangsrigt samarbejde og en opbyggende undervisningssituation.

Når der skal kaldes en hjælper eller assistent, så tænk på, at forældrene arbejder med deres barn og tackler de udfordringer, som børneopdragelsen byder på, døgnet rundt. De har sikkert brug for at få lov til at komme i deres søndagsskoleklasse eller være engageret i andre kaldelser; dette korte pusterum kan forny deres energi og berede dem på den kommende uges udfordringer.

Tilpas lektieplaner

Kirkens håndbog påpeger, at »ledere og lærere bør inkludere medlemmer med handicap i bredest muligt omfang i

Brooklyn C. (tredje barn fra venstre) på 4 år er autist og elsker sangundervisningen i Primary. Hendes forældre siger, at hun altid har reageret positivt på musik, og det taktile aspekt ved fingerleg skaber yderligere interesse for børn som Brooklyn og andre.

møder, klasser og aktiviteter. Lektioner, taler og undervisningsmetoder bør tilpasses til den enkeltes behov.⁶ Det kræver bøn, kreativitet og ekstra indsats at undervise, så det opfylder hver enkelt klassesdeltagers behov.

Begynd med at finde ud af, hvordan barnet bedst lærer. Linket Leader and Teacher Resources på lds.org/disability indeholder vejledning i at tilpasse lektioner. Der er yderligere forslag under overskriften for hvert enkelt handicap. Primary-sektionen under Serving in the Church på [LDS.org](https://lds.org) er en anden fremragende kilde. De tilpasninger, som foretages for børn med handicap, kan også gavne de øvrige børn. Disse fremgangsmåder har virket fint for mig:

- **Visuelt:** Mange børn har en visuel læringsstil, hvilket vil sige, at billeder og genstande hjælper dem med at forstå begreber. Hjælpelæreren eller assistenten kan sidde ved siden af det handicappede barn og vise barnet tegninger eller billeder under lektionen for at illustrere, hvad der tales om. Hvis barnet kan lide at tegne, vil det måske synes om at have et blankt stykke papir, som det kan dele med sin assistent. Sammen kan de tegne ting, som nævnes i lektionen.
- **Auditivt:** Børn, der lærer ved at lytte, nyder at høre historier. De kan også lide, at læreren bruger sin

stemme til at gøre en historie levende – hvisker, gisper overrasket eller taler lidt hurtigere, når det bliver spændende. Læreren kan være nødt til at forenkle eller afkorte historier fra lektionen, så det handicappede barn kan følge med og bevare interessen. Overvej at fortælle historien, for derefter at tage principper fra historien og anvende dem på dagligdags situationer eller en historie eller begivenhed, som barnet er bekendt med.

- **Taktilt:** Børn, der lærer ved at føle, nyder at håndtere genstande, som de kan føle på. Hvis en historie i lektionen foregår udendørs, kan læreren medbringe en glat sten, en kvist eller et udstoppet dyr, som de kan vise frem, mens historien bliver fortalt, og som kan gå rundt, så alle får mulighed for at holde og undersøge det. Små projekter og malebogssider er andre nyttige håndgribelige emner.

Deltagelse i fællestid og andre aktiviteter

Det er vigtigt for et handicappet barn at kunne deltage. Vær opfindsom, når du skal udtænke måder, hvorpå de kan involveres i skriftsteder, bøn og taler ved fællestid. Hvis fx et barn har vanskeligt ved at tale, kan det måske bruge billeder til at kommunikere med. Andre børn kan måske godt tænke sig at stå oppe ved talerstolen, men er

for generte eller uvillige til at tale. I det tilfælde kan man lade barnet stå ved talerstolen og glæde sig over at være der, mens en af forældrene hjælper det ved at udføre opgaven. Han kan holde billeder til sin tale eller være et eksempel på, hvornår man skal folde hænderne, når man skal bede.

Her er nogle andre aktiviteter og tilpasninger, som du kan overveje:

- **Primarys nadvermødeprogram.** Et barn med handicap kan have brug for ekstra støtte og fleksibilitet, fordi nadvermødeprogrammet ikke er en del af barnets normale rutine. Han eller hun kan beredes for denne forandring ved at lade ham eller hende deltage, når man over nadvermødeprogrammet. Det er en god idé at lade barnet sidde ved siden af sin assistent, så assistenten kan give tegn til barnet, inden en sang eller taleopgave. Hvis barnet let overvældes af støj eller det synsindtryk, som man får, når man står over for en forsamling, så reserver en plads ude i siden oppe foran til det og assistenten. Så kan barnet tegne, kigge i billedbøger eller gå ud på gangen uden at forstyrre de andre børn. Det giver også barnet mulighed for at gå op for at sige sin tekst eller synge og derefter vende roligt tilbage til sin plads. Et andet barn har måske ikke noget problem med at sidde på forhøjningen, men har brug for en pusledims, såsom to eller tre papirclips eller en glat sten til at sidde med. Det er en hjælp for børn, der har svært ved at koncentrere sig i større grupper.
- **Fællestid.** Hvis et barns klasse får til opgave at fremføre noget ved fællestid, så sørg for, at det handicappede barn er involveret på en måde, som det er tryk ved. Hvis klassen skal fremføre en sketch, kan barnet få en mindre rolle eller få en rolle uden replikker, men hvor det stadig

er udklædt som de andre, så det føler sig inkluderet. Det er vigtigt for barnet at deltage i de samme oplevelser som de jævnaldrende, hvis det skal udvikle venskaber.

- **Ekstraprogrammer.** Hvis Primary deltager i en aktivitet, såsom menighedens eller grenens talentshow eller et juleprogram, og det handicappede barn har problemer med høje lyde eller fyldte lokaler, så lad barnets klasse være først på programmet. Så har barnets forældre mulighed for at tage ham eller hende hjem, hvis det føler sig overvældet.

Høst velsignelserne

Takket være min søns autisme har jeg fået et nyt syn på, hvad det vil sige at være Guds barn. Jeg har erfaret, at vor himmelske Fader virkelig kender og elsker os som enkeltpersoner. Han kender vore behov og giver forældre og ledere tilskyndelser gennem Helligånden til gavn og velsignelse for vore familier og de børn, vi tjener. Jeg har også udviklet en dyb taknemlighed for min søns primarylærere og kirkeledere, som har taget sig tid til at lære ham at kende. De er dejlige eksempler på Frelserens kærlighed.

At undervise et barn med indlæringsvanskeligheder kræver ekstra tid og en ekstra indsats og volder til tider frustrationer. Men med bøn, inspiration og tillid til Herren kan vi opnå succes, når vi udfører vores forvaltning og hjælper disse særlige børn. ■

Find yderligere informationer om dette emne i Håndbog 2: Forvaltning af Kirken, 2010, 11.8.6; 21.1.26.

NOTER

1. Se for eksempel Matt 8:1-17; 9:1-13, 18-38.
2. M. Russell Ballard, i »Se jeres små«, *Stjernen*, okt. 1994, s. 40; »Great Shall Be the Peace of Thy Children«, *Ensign*, apr. 1994, s. 60.
3. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 21.1.26.
4. Se *Undervisning, den største kaldelse*, 2000, s. 71.
5. Se »Teaching All Children, Including Those with Disabilities«, [lds.org/pa/display/0,17884,5727-1,00.html](https://www.lds.org/pa/display/0,17884,5727-1,00.html).
6. *Håndbog 2*, 21.1.26.

RETNINGSLINJER FRA KIRKENS HÅNDBØGER

Kirkens håndbøger indeholder fremragende vejledning til lærere og ledere, der tjener handicappede. Afsnittet »Medlemmer med handicap« (21.1.26) i *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken* indeholder vejledning og svar på mange almindelige spørgsmål. Afsnittene om organisationerne indeholder yderligere vejledning. *Håndbog 1* indeholder vejledning til præstedømmeledere, blandt andet om dåb. Se under »handicap« i indekset, hvor du finder en udtømmende liste.

ER DENNE BOG FRA DIG?

Jeg var lige fyldt 21 og arbejdede som tjener på en restaurant ved et lokalt skisportssted. En eftermiddag, hvor jeg lige var blevet færdig med at rydde af i spisesalen, rakte en anden tjener mig en bog og sagde, at han syntes, at jeg skulle have den. Jeg takkede ham og tog imod den.

Jeg kiggede på omslaget: Mormons Bog. Min nysgerrighed var vakt, så jeg besluttede at gå ud i køkkenet og kigge på den. Inde i bogen lå en hilsen, som den anden tjener havde skrevet til mig. Han skrev, at Mormons Bog var en sand bog om Jesu Kristi evangelium, og at han vidste, at den ville røre mig. Jeg besluttede straks at læse i den.

Mens jeg læste, omsluttedes jeg af en dejlig fred. Jeg havde ikke fornemmet den følelse, mens jeg læste nogen anden bog end Bibelen. Min oprindelige hensigt med at læse et par sider blev hurtigt til et par kapitler. Jeg kunne ikke lægge bogen fra mig. Så nåede jeg til 1 Ne 15:11: »Husker I ikke, hvad Herren har sagt? – Hvis I ikke forhærdet hjertet og adspørger mig i tro, overbeviste om at I skal modtage, og med flid i at holde mine befalinger, da skal dette visselig gives til kende for jer.«

Jeg måtte vide, om bogen var sand. Jeg vidste ikke, hvordan jeg skulle henvende mig til Gud i bøn, så jeg kiggede blot op mod køkkenloftet og spurgte: »Er denne bog fra dig?« Jeg modtog straks et klart svar:

»Ja.« Jeg kan huske, at jeg tænkte: »Hold da op! Jeg må hellere få læst den bog til ende!«

Tre måneder senere, da jeg havde læst Mormons Bog færdig, kørte jeg ud for at besøge min far i Californien.

En kollega rakte mig en bog og sagde, at han syntes, at jeg skulle have den. Min nysgerrighed var vakt.

Ikke langt fra hans hjem passerede jeg en bygning med en mosaik på facaden, som jeg genkendte. Jeg drejede hurtigt ind på parkeringspladsen og fandt en mand udenfor.

»Hvorfor har I et billede af Lehis drøm om livets træ på jeres bygning?« spurgte jeg. Han præsenterede mig så for sin kirke, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg tog min Mormons Bog ud af bilen og begyndte at stille ham spørgsmål om alle de henvisninger, som jeg havde understreget, mens jeg læste. Han stoppede mig og forklarede, at Kirken havde missionærer, som brugte to år af deres liv på at besvare spørgsmål som mine.

Jeg gav ham min fars adresse, og senere kom to ældster på besøg. Jeg var dybt imponeret af, hvor ivrige de var efter at besvare alle mine spørgsmål. Det gjorde endnu mere indtryk, at de nye begreber, som de forklarede for mig, virkede som noget bekendt, jeg fik frisket op. Fem uger senere blev jeg døbt som medlem af Kirken.

Der er gået 32 år siden da, og jeg læser stadig dagligt i Mormons Bog. Den har været en vedvarende kilde til lys og vejledning for mig og min familie. Hvor er jeg dog taknemlig for de fortidige profeter, som prægede Guds ord på guldpladerne, for Joseph Smith, som udholdt forfølgelse og trængsler for at oversætte og udgive dens sandheder, og for en tjener, som havde mod nok til at give mig Mormons Bog den dag. ■

Cynthia Ann Lee, Nevada i USA

EVANGELIET GAV MIG FRED

Min familie blev medlemmer af Kirken, da jeg var seks år gammel, og vi blev besejlet i templet, da jeg var otte. Mine forældre lærte mig omhyggeligt vores nyfundne tros lære, så jeg voksede op med en vished om, at bøn, personligt skriftstudium og andre af evangeliets aspekter kunne bringe fred.

Men det var først på min mission, at jeg virkelig kom til at påskønne frelsesplanen. Mens jeg tjente i Australien, døde min far. Da min missionspræsident kom for at fortælle mig, hvad der var sket, gav han mig en præstedømmevelsignelse, der fokuserede meget på frelsesplanen. Den velsignelse, kombineret med mit personlige studium de følgende dage, uger og måneder hjalp mig med at lære og påskønne

denne storslåede lære mere, end jeg tidligere havde gjort. Jeg kunne nu se mine omstændigheder i lyset af frelsesplanen, og jeg forstod, hvor vidunderlig den virkelig er. Siden da er frelsesplanen kommet til at betyde meget for mig.

Idet jeg fortsatte med at studere skrifterne efter min mission, har jeg erfaret, at en stor del af Guds ord vidner om hans »store plan for lykke« (Alma 42:8). Jeg ved, at der er et liv efter døden, og at vi kan være sammen med vore kære igen efter dette liv. Det giver mig stor trøst at vide, at min mor, far og søskende og jeg er besejlet til hinanden.

Dette liv rummer smertefulde oplevelser, men livet behøver ikke at være hårdt. Jesu Kristi evangelium gør det meget lettere. Takket være det kan jeg føle fred og trøst til enhver tid, uanset hvad der sker i mit liv. ■

Sina Rogers, New Zealand

Da min missionspræsident kom for at fortælle mig, hvad der var sket, gav han mig en præstedømmevelsignelse, der fokuserede meget på frelsesplanen.

DINE AFGRØDER FÅR FROST!

Da vores familie beredte sig på at blive besejlet i templet i Logan i Utah, forpligtede vi os på ny til at efterleve Jesu Kristi evangelium. Vi forpligtede os især over for Herren til altid at betale tiende. Kort tid efter vores besejling flyttede vi til Wyoming i USA for at prøve lykken som landmænd.

Det var sidst i april, da vi begyndte

at klargøre vores 121 hektar land. Vi brændte krat, jævned jorden og gravede grøfter. Da vi endelig begyndte at så, var det meget sent på såsæsonen. Jeg besluttede at så byg, som har en kort vækstperiode.

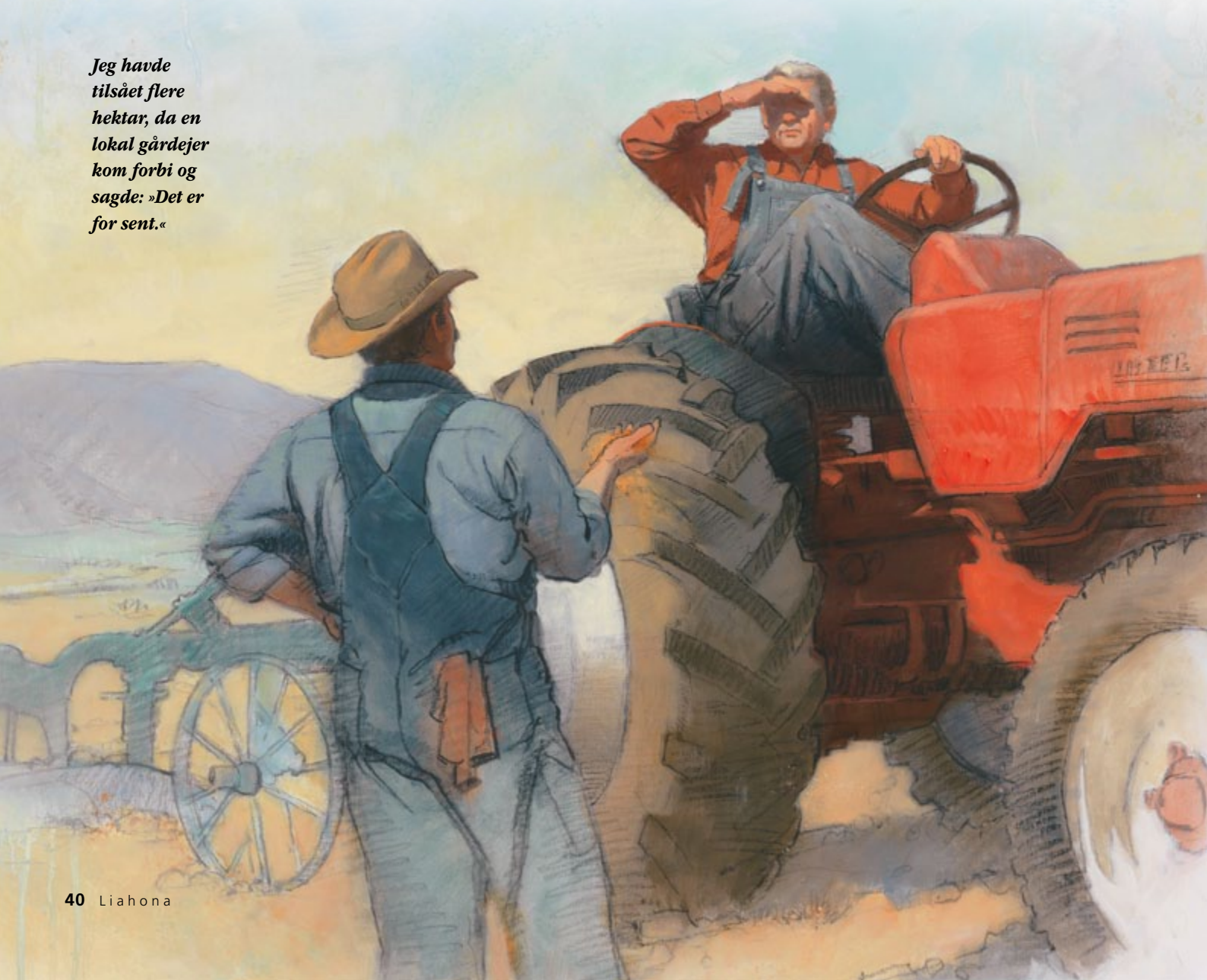
Jeg havde sået adskillige hektar, da en lokal gårdejer kom forbi og sagde: »Du spilder din tid, din energi og dine penge på det forehavende. Det er for

sent. Dine afgrøder får frost inden den 21. august!«

Han skovlede en håndfuld jord op og fortsatte: »Du har udpint jorden med al din hakken, afbrænding og udjævning. Dine frø spirer ikke uden væde.«

Jeg vidste, at jorden var alt for tør, men vi havde allerede investeret de fleste af vore penge i den høst, så jeg besluttede at så videre. Jeg troede på, at fordi vi havde gjort vores

Jeg havde tilsået flere hektar, da en lokal gårdejer kom forbi og sagde: »Det er for sent.«

bedste for at klargøre jorden, og fordi vi var ærlige tiendebetalere, så ville vor himmelske Fader hjælpe os. Da jeg havde sået det hele, knælede jeg sammen med min familie og bad om hans hjælp.

Næste dag begyndte det at regne. Det var en perfekt regn, som var blid nok til ikke at vaske vore frø væk eller skylle den bløde muld væk fra skråningerne. Vore inderlige bønner og lange, hårde arbejdsdage havde ikke været forgæves.

Gennem foråret og sommeren arbejdede vi 12-14 timer i døgnet, seks dage om ugen, med at overrisle, indhegne og berede os på høsten. Vi holdt også vores løfte til Herren ved at betale tiende og tjene villigt i vore kaldelser i menigheden. Afgrøderne voksede smukt og frodigt. Byggen syntes at springe op af jorden. Men da sæsonen var ved at være forbi, gruede vi for, at det ville blive for koldt til, at vore afgrøder ville overleve. Vi bad til Gud om at beskytte vore afgrøder, og vi troede på, at han ville holde sine løfter til dem, der betaler tiende: »Jeg skræmmer æderne, så de ikke ødelægger jordens afgrøde for jer« (Mal 3:11).

Den frygtede dag, 21. august, kom, og det samme gjorde frosten. Men da jeg gik ud på markerne næste dag, så jeg, at vore afgrøder var blevet beskyttet. Flere uger senere fyldte vores byg-høst flere lastvognslæs, og vi solgte den med en god fortjeneste.

Den følgende sommer stod vores jord med lucerne og byg skinnende grønt midt i det støvede kratlandskab. En dag sidst i august var jeg ude for at

overrisle, da jeg så et voldsomt, mørkt uvejr trække op. »Åh nej,« tænkte jeg. »Hagl!« Jeg knælede ude på marken og bad, fordi jeg vidste, at vore afgrøder kunne blive ødelagt. Uvejret trak hurtigt op. Jeg kunne se haglene falde nord og syd for mine marker. Jeg gik hen til vores hegn mod nord. Haglene var faldet lige inden for hegnet, men heller ikke mere. Jeg gik hurtigt ned til hegnet mod syd. Der var haglene faldet lige uden for vores hegn. Vore afgrøder var uskadede!

Vore naboer var imponerede over, hvor heldige vi havde været, og jeg mindedes Malakias' ord: »Da skal alle folkene prise jer lykkelige« (Mal 3:12). Vi var virkelig blevet velsignet. Jeg er taknemlig for, at når vi gør vores bedste for at efterleve Guds befalinger, så holder han sine løfter. ■

Ben E. Fowler, Utah i USA

DU ER VELKOMMEN I MIT HUS

I november 1997 blev jeg kaldet til at tjene i Concepción-missionen i Chile og skulle så snart realisere min drøm om at komme i templet og modtage mere lys og kundskab. Men så begyndte tvivlen at nage mig. Var jeg, der var så svag og ufuldkommen, virkelig værdig til at komme i templet? Ville Herren virkelig tage imod mig med åbne arme efter de mange gange, hvor jeg havde krænket ham?

Jeg fortalte min stavspræsident om min tvivl, og han fik mig til at forstå, at hvis mit liv var i orden, og hvis

jeg stræbte efter at gøre det, som jeg havde lært, så var jeg værdig til at indtræde i Herrens hus. Jeg havde det meget bedre, da jeg drog af sted til missionærskolen i Santiago i Chile. Men et par timer før jeg skulle i templet, vendte tvivlen tilbage.

Skønheden og freden i templet var så storslået, at jo længere jeg var der, desto mere funderede jeg over, om jeg fortjente at være der. I det celestiale værelse virkede alle andre end jeg glade og strålende. Jeg tog fat i dørhåndtaget for at gå ud, men en sær følelse greb mig, og jeg følte, at jeg skulle blive der. Det føltes, som om nogen stod bagved mig og lagde hånden på min skulder for at vende mig om. Jeg vendte mig langsomt.

På væggen fik jeg øje på et stort maleri af Jesu Kristi genkomst, hvor han står med udbredte arme. Jeg kunne ikke røre mig. Så hørte jeg tydeligt følgende ord i mit sind: »Du er velkommen i mit hus.«

En varm følelse skyllede gennem min krop, og tårerne flød fra mine øjne. Det eneste, jeg kunne tænke på, var: »Tak.«

I nogle minutter græd jeg uophørligt. Mit hjerte var fyldt med taknemlighed til min Frelser. Jeg følte mig stadig svag og ufuldkommen, men jeg vidste, at han elskede mig og ville styrke mig.

Der er gået mange år siden den oplevelse, men hver gang jeg besøger templet, vender glæden fra den dag tilbage, og det samme gør disse fortrøstningsfulde ord: »Du er velkommen i mit hus.« ■

Carina Daniela Paz, Salta i Argentina

Julie B. Beck
Hjælpeforeningens
hovedpræsident

DETTE ER dit værk

I er en særlig beredt generation, som er beredt med det teknologiske talent til at udføre slægtshistorie og tempeltjeneste.

Profeten Abraham oplevede overgangen fra en periode i livet til den næste meget lig den, som unge voksne i dag oplever. Vi læser om ham i Den Kostelige Perle: »I kaldæernes land, der hvor mine forfædre boede, indså jeg, Abraham, at det var nødvendigt for mig at finde et andet sted at bo« (Abr 1:1). Abraham nærmede sig den tid, hvor man drager ud for sig selv og begynder sit liv som voksen. Han vidste, at »der var større lykke og fred og hvile« (v. 2) for ham, end han havde lige nu.

Abraham søgte efter og modtog disse velsignelser med større lykke, fred og hvile, og de er tilgængelige for alle medlemmer af Kirken, herunder også unge voksne. Hvordan bereder I jer på at modtage dem? Lad os fokusere på en af flere aktiviteter, som I kan udføre her og nu: Deltagelse i tempeltjeneste og slægtsforskning.

Som sidste dages hellige er I sat ind i betydningen af templet og tempelordningerne. Igennem århundredernes løb er mange

mennesker døde uden kundskab om evangeliet. Disse mennesker er jeres nære og fjerne slægtninge. De venter på, at I skal udføre den nødvendige forskning, så I kan knytte jeres familier sammen og udføre de frelsende ordnancer i templet på deres vegne.

Et vist kendskab til teknologi er en stor hjælp i tempeltjenesten og slægtsforskningen. I er en særlig beredt generation med det teknologiske talent til at gøre det. Min bedstemor Bangerter havde et stærkt vidnesbyrd om slægtsforskning og en fornemmelse af dets vigtighed. For mange år siden, da hun samlede 25.000 navne fra sin slægt, måtte hun i hånden indføre hvert navn på et skema. Hun ville have været dybt taknemlig for et computerprogram, der kunne gøre hende mere effektiv og nøjagtig. Nu har hun flere hundrede talentfulde unge mennesker blandt sine efterkommere, som kan assistere hende fra denne side af sløret.

Herren har lovet at plante de løfter, som er givet fædrene, i jeres hjerte, og at jeres hjerte skal vendes til fædrene, så jorden ikke skal lægges øde ved hans komme (se L&P 2:2-3). Jeres tekniske færdigheder er en vigtig del af opfyldelsen af denne profeti, og jeg håber, at I fornemmer vigtigheden af dette værk. I er født i denne tid for at udføre tempeltjeneste og

I er født i denne tid for at udføre tempeltjeneste og slægtsforskning. Jeg håber, at I kan fornemme vigtigheden af dette værk.

slægtsforskning. Jeres familie har brug for jeres hjælp. Jeres menighed eller gren har brug for, at I hjælper til i dette vigtige ansvar.

I modtager personlige velsignelser som følge af jeres virke i tempeltjenesten og slægtsforskningen. En af disse er muligheden for at kvalificere sig til en tempelanbefaling, som viser jeres værdighed i Herrens øjne. En tempelanbefaling er et symbol på lydighed.

Aktuelle instrukser fra Det Første Præsidentskab tydeliggør retningslinjerne i forbindelse med udstedelse af tempelanbefalinger og modtagelse af begavelsen. Det blev atter slået fast, at modtagelsen af ens tempelbegavelse er en alvorlig sag, som udelukkende bør tilbydes dem, der er tilstrækkeligt beredt og modne nok til at efterleve de pagter, som de indgår. Det Første Præsidentskab bekræftede også, at enlige medlemmer i de sene teenageår eller i begyndelsen af tyverne, som ikke har modtaget et missionskald, eller som ikke skal giftes i templet, ikke bør anbefales at tage i templet for at modtage deres egen begavelse.¹ Ethvert værdigt medlem, der er 12 år eller ældre, kan dog modtage en anbefaling med begrænset anvendelse, så de kan udføre dåb for de døde.

De af jer, som i dag ikke er værdige til at bære en anbefaling, kan sammen med jeres biskop eller grenspræsident arbejde på at gøre jer værdige til en anbefaling så snart som muligt. I må ikke undlade at få dette vigtige dokument.

Jeg vidner om, at forsoningen er virkelig, og at synder kan tilgives ved passende omvendelse.

I kan være med til at gøre templerne travle. Tempeltjeneste og slægtsforskning er *jeres* værk. Meget afhænger af jer! I kan

udrette meget med jeres energi og evner.

Når I tager del i tempeltjenesten og slægtsforskningen, kan I være sikre på at have Ånden til at trøste jer i jeres udfordringer og lede jer i de vigtige beslutninger, som I træffer. Når I som enkeltpersoner deltager i dette arbejde, i jeres menighed og institutgruppe, og i jeres Hjælpeforening og præstedømmekvorum, danner I gode venskaber og opnår meningsfulde sociale erfaringer. Og fordi jeres bekendtskaber og venskaber udvides, og Ånden arbejder med jer, er der øget sandsynlighed for, at I finder en ægtefælle og skaber en evig familie.

Når I deltager enkeltvis, sammen med jeres venner og i jeres kvorum, Hjælpeforening og institutgrupper, vil disse aktiviteter øge jeres tro og livsglæde. De er kendetegn på discipelværdigheden og vil styrke jer i jeres fremtidige ægteskaber og familier og indbyde Ånden til at være med jer.

Jesu Kristi gengivne evangelium er sandt. Og fordi det er sandt, afhænger meget af jer, den opvoksende generation. Jeg håber, at I – ligesom Abraham – vil følge retfærdighedens vej, så I kan søge fædrenes velsignelser ved at deltage i dette værk, og at I derved må finde større kundskab, glæde, fred og hvile. ■

Fra et CES-foredrag for unge voksne den 2. marts 2008.

NOTE

1. Se Brev fra Det Første Præsidentskab, 7. sep. 2007.

HVAD KAN JEG GØRE?

Her er nogle forslag, du kan overveje.

KOM I TEMPLET

- Overvej at invitere familiemedlemmer, menighedens medlemmer, institutklasser eller andre venner med dig.
- Støt din menigheds eller grens indsats i tempeltjenesten.
- Tag om muligt navne på dine egne forfædre med.
- Overvej at være babysitter, så forældre kan komme i templet.

SAML OPTEGNELSER

- Digitaliser fotografier, lysbilleder, videobånd og andre optegnelser; når du har dem i elektronisk form, kan du lettere passe på dem og dele de historiske optegnelser med andre.
- Undersøg rigtigheden af slægtsoptegnelser. New.family-search.org er et godt sted at begynde. Online hjælpemidler og jeres menigheds eller grens slægtshistoriske ekspert kan hjælpe dig med at komme godt i gang med hjemmesiden. Hvis du allerede er bekendt med den, så

overvej at vise en anden, hvordan man anvender den.

- Udnyt muligheder for at rejse. Hvis du besøger et område, som dine forfædre har boet i, kan du planlægge at bruge nogen tid på de lokale kirkegårde eller andre steder, som kan give dig yderligere viden om dine forfædre.

SKAB OPTEGNELSER

- Før dagbog.
- Tag om muligt et kamera med dig, overalt hvor du færdes.
- Lær eller vis nogen, hvordan man indekserer (indexing.familysearch.org), som gør optegnelser fra hele verden søgbare på nettet.
- Tal med familiemedlemmer om vigtige begivenheder i deres liv. Optag samtalerne.
- Opret en familieblog. Du kunne bede familiemedlemmer om at oprette indlæg om bestemte emner (såsom »Min mest mindeværdige jul«) eller bed dem om at uploade deres foto eller erindringer.
- Styrk familieforhold ved at holde kontakt gennem e-mail, telefon og breve. Planlæg familiekomsammen, når det er muligt.
- Organiser en udflugt til en lokal kirkegård. Fotografér sammen med dine venner gravstene, hvis det er tilladt, og læg dem ud på nettet. Det kan være et godt tjenesteprojekt, især for mindre kirkegårde.

MIN SLÆGTSFORSKNINGSUDFORDRING

Cristina Alvear

Biskop Page, biskoppen i vores unge voksnes menighed, indledte med at forklare, at slægtsforskning og tempeltjeneste ikke kun er for forældre eller bedsteforældre – det er *vores* generations ansvar og en del af årsagen til, at *vi* er blevet sendt ned til jorden i netop denne tid. Så kom udfordringen: FamilySearch Indexing. Faktisk foreslog han, at vi indtastede 100.000 navne.

Det ville være en enorm opgave. Hver af os skulle indtaste 1000 navne.

HVAD ER FAMILYSEARCH INDEXING?

I mange år har Kirken samlet genealogiske optegnelser fra flere hundrede lande. Disse optegnelser er blevet scannet ind på computere. Nu kan frivillige downloade digitale billeder af de optegnelser og transskribere oplysningerne, så der skabes en søgbart online-indeks. Enhver kan få adgang til indekset på familysearch.org.

Der er indeksprojekter i gang på mange sprog. Bliv det nyeste medlem af en voksende skare af indtastere ved at gå ind på indexing.familysearch.org.

Da biskop Page spurgte, hvem der ville forpligte sig til det mål, røg alle hænder i vejret.

Den udfordring fik hurtigt stor betydning i mit liv. Jeg downloadede FamilySearch index-programmet, læste manualen og gik i gang.

Til at begynde med virkede det svært. Det var ikke altid let at læse håndskriften. Men hver gang jeg fuldførte et navn, følte jeg mig lidt tryggere.

Da min familie oprindelig kommer fra Chile, valgte jeg at indtaste navne, der stod på spansk. Det var måske grunden til, at det føltes særligt personligt. Jeg følte ikke, at jeg bare skrev navne ind, for jeg erkendte, at hver af dem var et menneske, som kunne modtage templets velsignelser.

Jeg opdagede hurtigt, at det var alle tiders søndagsaktivitet. Da jeg bor langt fra familien, har jeg somme tider ikke meget at lave efter kirketid. Men arbejdet med indeksere gør, at jeg anvender min tid produktivt, og jeg kan lytte til musik eller taler, mens jeg gør det.

Jeg blev styrket, da vores stavspræsident citerede præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum: »Intet værk udgør en større beskyttelse for Kirken end tempeltjenesten og den slægtsforskning, som støtter den. Intet arbejde er mere åndeligt opbyggende. Intet arbejde giver os større kraft ... Vores virke i templet skærmer os med et skjold og en beskyttelse, både som

enkeltpersoner og som folk.«¹

Det kan synes, som om især unge voksne konstant bombarderes med »modstanderens brændende pile« (1 Ne 15:24), og nu blev jeg lovet en beskyttelse. Jeg følte et inderligt ønske om at hjælpe mine menighedsmedlemmer med at opnå samme velsignelser, så en ven og jeg arrangerede en indekskomsammen. Mange havde deres bærbare pc'er med. Folk, der allerede var bekendt med at indtaste, lod andre benytte deres computer og besvarede spørgsmål fra dem, der skulle lære det.

I løbet af de næste mange måneder afholdt menighedens ledere også aktiviteter, som havde med vores mål at gøre. Når nogen følte sig modløs, opmuntrede vi hinanden. Jeg blev forbavset over den samhørighedsfølelse, som vi udviklede ved at tjene Herren og hinanden, sammen.

Vores menighed nåede ikke helt de 100.000 navne, skønt mange nåede deres 1000 navne. Men vores biskops udfordring drejede sig ikke om tal. Det drejede sig om at hjælpe os til at få et vidnesbyrd om slægtsforskning. Og da det omfattede tjeneste, ofre og andres frelse, følte vi dets lutrende virkning.

Jeg er taknemlig for muligheden for at deltage i Herrens værk. Jeg har lært ham bedre at kende ved at udføre hans værk. ■

NOTE

1. Boyd K. Packer, »Det hellige tempel«, *Liahona*, okt. 2010, s. 35.

»Mine forældre er skilt.

Af og til får jeg vejledning fra en af dem, som strider imod den vejledning, jeg har fået fra den anden. Hvad skal jeg gøre?«

Det er en vanskelig situation. Skilsmisse er hårdt nok i sig selv. Nu har du den udfordring at skulle ære, men ikke behage begge dine forældre.

Hvis det er muligt, så tal med dem om dine bekymringer. Det kan være, at de beslutter sig for at være enige for din skyld. Hvis de ikke vil ombestemme sig, kan du følge vejledningen fra den forælder, som har de stærkeste holdninger – så længe vedkommende ikke beder dig om at bryde befalingerne.

Hvis de råd, som de giver dig er gode, men forskellige – såsom at gå til optagelsesprøve til skolekoret eller volleyballholdet – så træf en beslutning under bøn, efter at have hørt på dem. Vor himmelske Fader vil vejlede dig gennem Helligånden. Hvis en af dine forældre spørger dig ud om beslutningen, kan du venligt forklare, at du bad og traf den beslutning, som du følte var bedst.

Hvis en af dine forældre råder dig til at gøre noget forkert, så må du finde ud af, hvordan du vælger det rigtige. Hvis din far for eksempel beder dig om at blive hjemme fra kirke for at være sammen med ham, så prøv at nå frem til en løsning, hvor du kan gå i kirke og så tilbringe tid sammen med ham. Husk på, at ved at vælge det rette, ærer du dine forældre.

Tal med din biskop

Du kan bede din biskop eller grenspræsident om råd. Han vil kunne hjælpe dig meget, fordi vor himmelske Fader har givet ham myndighed til at hjælpe os. Jeg ved, at det er meget svært at vælge i disse situationer, men du bør nøje overveje de råd, som du får fra dine forældre, og så vælge det, der er bedst, så du kan fortsætte din udvikling.

Joseph S., 17 år, La Libertad i Peru

Lær nye måder at tackle situationer på

Det kan være svært, men det er muligt at tackle en skilsmisse – og opnå et godt familieliv. En skelsættende begivenhed som en

skilsmisse kan være svært for folk, men det kan også vise dem deres egne stærke sider og lære dem nye måder at tackle ting på. Hvis du har brug for hjælp til det, så tal med en nær slægtning eller skolepsykologen eller din biskop. Hvis du har svært ved at tale med dine forældre, så skriv et brev til dem.

James P., 17 år, Cebu i Filippinerne

Bed om vejledning

Jeg har haft samme problem. Når jeg fik modstridende råd, knælede jeg og bad til min himmelske Fader, så han kunne lade mig vide, hvilket råd jeg skulle følge, nøjagtigt som profeten Joseph Smith gjorde, da han ville vide, hvilken af sekterne, der var sand. Hver gang kom svaret højt og tydeligt, og jeg vidste præcis, hvilket råd jeg skulle følge.

Anita O., 17 år, Western i Ghana

Bøn hjælper

Bed om, at du må være i stand til at vide alt om det, som du har spurgt dine forældre om. Somme tider har forældre divergerende syn på situationer. Vor himmelske Fader kan hjælpe dig med at træffe den rigtige beslutning. Forældres råd er værdifulde, men når dine forældre modsiger hinanden, må du søge råd og vejledning hos din himmelske Fader. Bøn kan altid hjælpe dig med at tackle de situationer.

Leah H., 17 år, North Carolina i USA

Det er din beslutning

Det er svært, når de to mennesker, som du oftest søger råd hos, modsiger hinanden.

Folk har jo forskellige holdninger. Men i sådanne situationer må du bare lytte til dem begge, være lydhor og så selv beslutte dig for, hvad der er det bedste, og det, som Herren ville bakke op om. Det er svært at afvise en eller begge forældre, men du skal huske på, at det ikke er en konkurrence. Du elsker dem jo stadigvæk, og de bliver sikkert glade for, at du traf det rigtige valg, selv om det ikke helt er den beslutning, som de foreslog.

Janiece H., 18 år, North Carolina i USA

Vid, hvad det er rigtigt

Mine forældre gav mig ofte modstridende råd, men jeg vidste altid, hvad der var det rette. Jeg er født i evangeliet.

Jeg kender sandheden, og det gør mig i stand til at afgøre, hvilket råd jeg bør følge. I nogle tilfælde må vi bede til vor himmelske Fader og bare lytte til Helligåndens stille røst eller tale med biskoppen og høre, hvad han har at sige.

Erica C., 18 år, Bahia i Brasilien

Følg Nefis eksempel

Som missionær oplevede jeg lignende situationer, og jeg henviste altid til Nefis eksempel på lydighed.

Hver gang han modtog råd fra sine forældre, førte han det straks ud i livet, fordi det var godt og kom fra Gud. Men da han knækkede sin bue, blev hans far og andre sure. Ved sit eksempel fik Nefi sin far til at bede om vejledning. (se 1 Ne 16:18-25). Det er vores eksempel. Anerkend dine forældres råd, men hvis en af dem giver dig råd, som strider imod det, som Herren ønsker, at du skal gøre, så vær modig nok til høfligt at fortælle, hvorfor du ikke vil følge det råd. Og den bedste grund er, at vi ønsker at vælge det rette.

Eldste Kapila, 21 år, Kinshasa-missionen i Den Demokratiske Republik Congo

Tal med dine ledere

Du kan altid tale med dine ledere. Gennem Unge Pigers og Unge Mænds organisationer har Herren sendt gode ledere, som kan inspirere de unge. De er blevet kaldet til at hjælpe dig og undervise dig, så de er alle tiders kilde til inspiration

og svar. Du kan også tale med din biskop af samme årsag. Disse ledere er indsat med henblik på at hjælpe de unge.

Rebecca S., 15 år, Washington i USA

HELBREDELSE OG HÅB

»Alle, som har været igennem en skilsmisse kender smerten og behovet for helbredelses kraft og har brug for det håb, som forsoningen rummer. Den helbredende kraft og det håb er tilgængeligt for dem og også for deres børn.«

Eldste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, »Skilsmisse«, Liahona, maj 2007, s. 71.

NÆSTE SPØRGSMÅL

»En af mine venner har virkelig såret mig. Jeg ved, at jeg skal være tilgivende, men hvordan overvinder jeg skuffelsen?«

Indsend dit svar inden den 15. marts 2012 til liahona.lds.org, med e-mail til liahona@ldschurch.org, eller med post til:

Liahona, Questions & Answers 3/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Svarene kan blive redigeret med hensyn til længde og tydelighed.

Følgende oplysninger og tilladelse skal vedlægges: (1) fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed, (4) stav eller distrikt, (5) din skriftlige tilladelse og, hvis du er under 18 år, dine forældres skriftlige tilladelse (e-mail kan bruges) til at trykke dit svar og foto.

Herrens milde barmhjertighed

**Ældste
David A. Bednar**
De Tolv Apostles Kvorum

Trofasthed og lydighed sætter os i stand til at modtage disse vigtige gaver og ofte gør Herrens egen tidsplan det muligt for os at erkende dem.

Jeg har tit tænkt over dette vers fra Mormons Bog: »Men se, jeg, Nefi, vil vise jer, at Herrens milde barmhjertighed er over alle dem, som han har udvalgt på grund af deres tro for at gøre dem mægtige, endog med magt til udfrielse« (1 Ne 1:20).

Jeg vidner om, at Herrens milde barmhjertighed er virkelig, og at den ikke optræder vilkårligt eller rent tilfældigt. Ofte hjælper Herrens timing med hensyn til hans milde barmhjertighed os med at se og erkende den.

Hvad er Herrens milde barmhjertighed?

Herrens milde barmhjertighed er meget personlige og skræddersyede velsignelser, styrke, beskyttelse, vished, vejledning, omsorg, trøst, støtte og åndelige gaver, som vi modtager fra og på grund af og gennem Herren Jesus Kristus. Herren tilpasser virkelig »sine barmhjertighedsgaver efter menneskenes børns forskellige vilkår« (L&P 46:15).

Tænk på, hvordan Frelseren fortalte sine apostle, at han ikke ville efterlade dem faderløse. Ikke alene ville han sende »Talsmanden« (Joh 14:16), nemlig Helligånden,

men Frelseren sagde også, at han ville komme til dem (se Joh 14:18). Lad mig foreslå, at en af de måder, hvorpå Frelseren kommer til hver af os er gennem sin gavmilde og milde barmhjertighed. Når I eller jeg for eksempel står over for udfordringer og prøver, kan troens gave og en passende følelse af selvtillid, som overstiger vore egne evner, være to eksempler på Herrens milde barmhjertighed. Omvendelse og tilgivelse af synder og fred med samvittigheden er eksempler på Herrens milde barmhjertighed. Og den udholdenhed og styrke, som sætter os i stand til at fortsætte muntert trods fysiske begrænsninger og åndelige vanskeligheder er eksempler på Herrens milde barmhjertighed.

Ved en stavskonference for nylig var Herrens milde barmhjertighed til stede i det gripende vidnesbyrd fra en ung hustru og mor til fire, hvis mand var faldet i Irak i december 2003. Denne ukuelige søster berettede, hvordan hun, efter at være blevet orienteret om sin mands død, modtog et julekort med en hilsen fra ham. Midt i de barske realiteter, som fuldstændig ændrede hendes liv, modtog denne gode søster en betimelig og mild påmindelse om, at familien virkelig kan være sammen for evigt. Med hendes tilladelse citerer jeg fra det julekort:

»Til den bedste familie i hele verden! Hav en dejlig tid sammen og husk på julens sande betydning! Herren har gjort det muligt for

Denne søster modtog en stærkt tiltrængt åndelig trøst og vidnesbyrd. Det er ofte Herrens timing, som gør os i stand til at erkende og skatte på Herrens milde barmhjertighed.

os at være sammen for evigt. Så selv om vi er adskilt, vil vi stadig være sammen som familie.

Gud velsigne jer og bevare jer, og må vi lade denne jul være vores kærlighedsgave fra os til ham deroppe!!!

De kærligste hilsner, far og din elskede mand!«

Ægteemandens omtale af adskillelsen i

juletiden henviste naturligvis til den adskillelse, som skyldtes hans militærtjeneste. Men for denne søster var denne røst fra støvet fra en afdød, evig livsledsager og far, en stærkt tiltrængt åndelig trøst og et vidnesbyrd. Som jeg har nævnt tidligere, så finder Herrens milde barmhjertighed ikke sted vilkårligt eller rent tilfældigt. Trofasthed, lydighed og ydmyghed indbyder den milde barmhjertighed, og det er ofte Herrens timing, som gør, at vi erkender og skatter disse vigtige velsignelser.

For nogen tid siden talte jeg med en præstedømmeleder, som havde følt sig tilskyndet til at lære navnene på alle de unge i alderen 13 til 21 i hele staven udenad. Ved hjælp af fotografier af de unge mænd og piger fremstillede han kort, som han gennemgik, når han var på forretningsrejse eller på andre tidspunkter. Denne præstedømmeleder lærte hurtigt alle de unges navne udenad.

En nat havde præstedømmelederen en drøm om en af de unge mænd, som han kun kendte fra et billede. I drømmen så han den unge mand iført hvid skjorte og med et missionærnavneskilt. Sammen med en missionærkammerat underviste den unge mand en familie. Den unge mand holdt Mormons Bog i sin hånd, og det så ud, som om han bar vidnesbyrd om bogens sandhed. Præstedømmelederen vågnede så fra sin drøm.

Ved et senere præstedømmemøde henvendte lederen sig til den unge mand, som

Herrens milde barmhjertighed finder ikke sted vilkårligt eller rent tilfældigt. Trofasthed og lydighed gør os i stand til at modtage disse vigtige gaver.

han havde set i drømmen, og spurgte, om han havde tid til at tale med ham. Efter en kort præsentation kaldte lederen den unge mand ved navn og sagde: »Jeg er ikke en drømmer. Jeg har aldrig haft en drøm om noget medlem af denne stav, bortset fra dig. Nu vil jeg fortælle dig om min drøm, og så vil jeg bede dig hjælpe mig med at forstå, hvad den betyder.«

Præstedømmelederen genfortalte sin drøm og spurgte den unge mand, hvad den betød. Dybt bevæget svarede den unge mand blot: »Det betyder, at Gud ved, hvem jeg er.« Resten af samtalen mellem den unge mand og hans præstedømmeleder var meget dyb, og de blev enige om at mødes og tale sammen fra tid til anden i de følgende måneder.

Den unge mand modtog Herrens milde barmhjertighed gennem en inspireret præstedømmeleder. Jeg gentager, at Herrens milde barmhjertighed ikke finder sted vilkårligt eller rent tilfældigt. Trofasthed og lydighed sætter os i stand til at modtage disse vigtige gaver og ofte gør Herrens egen tidsplan det muligt for os at erkende dem.

Vi bør ikke undervurdere eller overse kraften i Herrens milde barmhjertighed. Herrens milde barmhjertigheds enkelhed, sødme og vedholdenhed gør meget for at styrke og beskytte os i de urolige tider, som vi lever i nu og dem, som følger. Når ord ikke kan give den trøst, vi har brug for, eller udtrykke den glæde, vi føler, når det simpelthen er nytteløst at forsøge at forklare det, som er uforklarligt, når logik og fornuft ikke kan yde tilstrækkelig forståelse med hensyn til livets uretfærdighed og uligheder, når jordelivets erfaringer og vurderinger er utilstrækkelige til at sikre et ønsket udkomme, og når det synes, som om vi er helt alene, så velsignes vi virkelig af Herrens milde barmhjertighed, og vi bliver gjort mægtige, endog med magt til udfrielse (se 1 Ne 1:20).

Hvem har Herren udvalgt til at modtage sin milde barmhjertighed?

Ordet *udvalgt* i 1 Ne 1:20 er afgørende for forståelsen af begrebet Herrens milde barmhjertighed. Ordbogen angiver, at *udvalgt* betyder en, som er udpeget, foretrukket eller håndplukket. Det kan også bruges til at henviser til Guds udvalgte.¹

Nogle mennesker, som hører eller læser dette budskab afviser fejlagtigt dem selv som modtagere af Herrens milde barmhjertighed, idet de tænker: »Jeg er bestemt ikke en af

dem, som er eller bliver udvalgt.« Vi kan fejlagtigt tro, at sådanne velsignelser og gaver er forbeholdt andre mennesker, som synes at være mere retskafne, eller som tjener i mere synlige kirkekaldelser. Jeg vidner om, at Herrens milde barmhjertighed er tilgængelig for enhver af os, og at Israels Forløser er ivrig efter at skænke os disse gaver.

At være eller blive udvalgt er ikke en eksklusiv status, som vi overdrages. Det er snarere, at I og jeg selv må afgøre, om vi er udvalgte. Læg mærke til brugen af ordet *udvalgt* i de følgende vers:

»Se, mange er kaldet, men få er *udvalgt*. Og hvorfor er de ikke *udvalgt*?

Fordi deres hjerte er så optaget af det, der hører denne verden til, og tragter efter anerkendelse fra mennesker« (L&P 121:34-35).

Jeg tror, at betydningen af disse vers er ganske ligetil. Gud har ikke en liste over favoritter, som vi kan håbe at få vores navn på en skønne dag. Han begrænser ikke »udvalgt« til nogle ganske få. Det er snarere *vores* hjerte og *vore* ønsker og *vores* lydighed, som egentlig afgør, om vi medregnes blandt Guds udvalgte.

Enok blev undervist af Herren om netop denne lære. Læg mærke til brugen af ordet *vælge* i disse vers:

»Se, disse dine brødre; de er mine egne hænders værk, og jeg gav dem deres kundskab den dag, jeg skabte dem; og i Edens have gav jeg mennesket dets handlefrihed;

Og til dine brødre har jeg sagt og også givet befaling om, at de skulle elske hinanden, og at de skulle *vælge* mig, deres Fader« (Moses 7:32-33; fremhævelse tilføjet).

Som disse skriftsteder viser os var den grundlæggende hensigt med handlefriheden, at vi skulle elske hinanden og vælge Gud. Vi bliver således Guds udvalgte og indbyder hans milde barmhjertighed, når vi anvender vores handlefrihed til at vælge Gud.

Et af de mest kendte og citerede skriftsteder findes i Moses 1:39. Dette vers beskriver klart og tydeligt vor evige Faders værk: »For se, dette er *min gerning* og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket«

(fremhævelse tilføjet).

Et lignende skriftsted findes i Lære og Pagter, og det beskriver med samme klarhed og fyndighed vores vigtigste gerning som den Evige Faders sønner og døtre. Interessant nok synes dette vers ikke at være lige så kendt og bliver ikke citeret lige så hyppigt. »Se, dette er *din gerning*: at holde mine befalinger, ja, af al din kraft, hele dit sind og hele din styrke« (L&P 11:20; fremhævelse tilføjet).

Faderens gerning er således at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for sine børn. Vores gerning er at holde hans befalinger af al vores kraft, hele vores sind og hele vores styrke – og derved bliver vi udvalgt, og gennem Helligånden modtager og erkender vi Herrens milde barmhjertighed i vores dagligdag.

Vi er velsignede ved at kunne modtage inspireret vejledning fra ledere i Frelserens kirke – betimelig vejledning for vor tid og vore omstændigheder og vore udfordringer. Vi instrueres, opløftes, opbygges, kaldes til omvendelse og styrkes. Ligesom I er jeg ivrig efter at reagere på påmindelser, råd og personlig inspiration, som vi velsignes med. Det er sandt, at »Herren er god mod alle, Hans barmhjertighed gælder alle hans skabninger« (Sl 145:9).

Jeg er taknemlig for Jesu Kristi evangeliums gengivelse gennem profeten Joseph Smith og den kundskab, som vi i dag har om Herrens milde barmhjertighed. Vore ønsker, vores trofasthed og lydighed indbyder Herrens milde barmhjertighed og hjælper os med at erkende den. Som en af hans tjenere erklærer jeg mit vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, vor Forløser og Frelser. Jeg ved, at han lever, og at hans milde barmhjertighed er tilgængelig for alle. Enhver af os har øjne til klart at se, og ører til tydeligt at høre Herrens milde barmhjertighed, når den styrker og støtter os i disse sidste dage. Må vores hjerte være fyldt med taknemlighed for hans gavmilde og milde barmhjertighed. ■

Fra en tale ved aprilkonferencen 2005.

NOTE

1. *Oxford English Dictionary Online*, anden udgave, 1989, »Chosen«.

VOR HIMMELSKE FADER

Vi lærer om vor himmelske Fader fra vores tidligste kirkeliv – fra vores første bøn til første gang vi synger »Jeg er Guds kære barn« (Salmer og sange, nr. 195). Det, som sidste dages hellige ved om Gud, vor himmelske Fader, er enestående, og det betyder alverden for os.

AT SE FADEREN

Her er tre beretninger fra skriften om mennesker, der har set Faderen:

- Stefanus (se ApG 7:56)
- Joseph Smith (se JS-H 1:17)
- Joseph Smith og Sidney Rigdon (se L&P 76:20)

Men, som Jesus sagde: »Den, der har set mig, har set Faderen« (Joh 14:9).

VIRKELIG OG PERSONLIG

En af de væsentligste lærdomme i denne »kirke er vores tro på Gud den Evige Fader. Han er et væsen, virkelig og personlig. Han er universets store Hersker, og dog er han vores Fader, og vi er hans børn.

Vi beder til ham, og de bønner er samtaler mellem Gud og menneske. Jeg er forvisset om, at **han hører vore bønner og besvarer dem.**«

Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), »Det, som jeg ved«, *Liahona*, maj 2007, s. 83.

DEN ENESTE SANDE GUD

Faderen er den eneste »sande Gud. Dette står fast: **ingen vil nogensinde overstige ham;** ingen erstatter ham ... Han er Elohim, Faderen. Han er Gud. Og ham er der kun en af.«

Præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum, »Vort forbillede som forældre«, *Stjernen, oktoberkonferencen 1984*, s. 52-55.

AT HØRE FADEREN

Når Gud Faderen taler, vidner han om sin elskede Søn, Jesus Kristus.

For eksempel:

- Ved Jesu dåb (se Matt 3:17)
- På Forklarelsens bjerg til Peter, Jakob og Johannes (se Matt 17:5)
- I en åbenbaring til Nefi (se 2 Ne 31:11, 15)
- Ved Jesu tilsynekomst i Amerika (se 3 Ne 11:7)
- Ved det første syn (se JS-H 1:17)

FRELSERENES MISSION ER AT ÅBENBARE FADEREN

I alt, hvad Jesus kom for at sige og gøre ... viste **»»**han os, hvem og hvordan Gud vor Evige Fader er, hvor hengiven han er over for sine børn i alle tidsaldre og nationer. I ord og gerning **stræbte Jesus efter at åbenbare** og levendegøre for os, hvordan **Faderens sande natur er, han**, som er vor himmelske Fader. **««**

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, »Guds storhed«, *Liahona*, nov. 2003, s. 70.

JOSEPH SMITH TALER OM GUD FADEREN

Joseph Smith lærte os meget om Guds sande natur, fordi han så vor himmelske Fader og Jesus Kristus og modtog mange åbenbaringer.

Hvilket væsen er han? »Gud selv var engang, som vi er nu, og han er et ophøjet menneske og sidder på sin trone i himlene!«¹

Hvordan ser han ud? »Faderen har et legeme af kød og knogler ligeså håndgribeligt som menneskets.«² »Der- som I skulle se ham i dag, ville I se ham som en mand i et menneskes skikkelse – som jer selv.«³

Hvad er vores forhold til Gud? »Dersom menneskene ikke forstår Guds natur, forstår de ikke sig selv.«⁴ »Universets store Alfader [ser] på hele den menneskelige familie ... som sine børn.«⁵

Hvorfor udvirkede han frelsesplanen for os? »Gud selv, der befandt sig midt mellem ånder og herlighed ... [indstiftede] love, hvorved de øvrige kunne få lov at bevæge sig fremad som han selv.«⁶

Hvad er nøglen til at nærme sig Gud? »Når vi forstår Guds natur og ved, hvordan vi kan komme til ham, begynder han at åbenbare himlene for os.«⁷ ■

NOTER

1. *Kirkens præsidenteres lærdomme: Joseph Smith* 2007, s. 42.
2. L&P 130:22.
3. *Lærdomme: Joseph Smith* s. 42.
4. *Lærdomme: Joseph Smith* s. 41.
5. *Lærdomme: Joseph Smith* s. 40.
6. *Lærdomme: Joseph Smith* s. 208.
7. *Lærdomme: Joseph Smith* s. 42.

HIMMELSKЕ FORÆLDRE: EN STÆRK SANDHED

Tænk over den stærke tanke, som forkyndes i vores elskede sang »Jeg er **»»**Guds kære barn« (Salmer og sange, 1985, nr. 195) ... Her findes svaret på et af livets store spørgsmål: »Hvem er jeg?« Jeg er et barn af Gud med en åndelig slægtslinje tilbage til himmelske forældre. **Det ophav definerer vores evige potentiale.** Den stærke tanke modvirker depressioner. Det kan styrke enhver af os til at træffe retskafne beslutninger og søge det bedste i os selv. **««**

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, »Vægtige begreber«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 26-28.

En fortaler for høje standarder

Som fortalt til
Hillary Watkins Lemon

Skarpt lys. Skrigende fanskarer. Tusinder af fans på Facebook. Da 17-årige Gerson Santos blev Top-10-finalist i den portugisiske musikkonkurrence *Ídolos*, måtte han vænne sig til den berømmelse og opmærksomhed, som fulgte med hans succes. Gerson besluttede at tage imod denne enestående mulighed for at forkynde evangeliet og blev hurtigt kendt i de portugisiske medier som »mormon-deltageren«, som var villig til at besvare spørgsmål om sin tro.

Hvordan besluttede du at melde dig til *Ídolos*? Hvordan forberedte du dig?

Ídolos var et tv-show, som jeg holdt meget af at se. Jeg har altid syntes om at optræde og håbede på en dag at deltage i en musikkonkurrence. I år tøvede jeg så ikke. Jeg meldte mig simpelthen til konkurrencen og tog til audition sammen med min far. Man kan vel sige, at jeg er blevet forberedt til *Ídolos* hele mit liv. Alle de oplevelser, som jeg havde med *Ídolos* var fantastiske,

Navn: Gerson Santos

Alder: 17

Sted: Setúbal i Portugal

Hobbyer: Sang, skuespil, guitar-spil, film, dans med sine søstre, at komponere og spille musik med sin bror og studere på musikkonservatoriet

uden undtagelse. Jeg stræbte efter at udnytte enhver mulighed, jeg fik.

Hvilke missionærmuligheder havde du under konkurrencen?

Under en middag med de andre deltagere talte vi lidt om religion, og jeg talte om min tro og Kirkens standarder. Senere gav jeg hver af finalisterne et eksemplar af pjecen *Til styrke for de unge*, så de bedre kunne forstå, hvad jeg tror på. Nogle sagde, at Kirkens standarder virkede ret konservative, men andre roste mig for at have så høje standarder i disse tider.

***Ídolos* må have taget meget af din tid. Hvordan fik du så stadig tid til ansvar i Kirken?**

Jeg blev ved med at bede, læse i skrifterne, deltage i seminar og

modtage nadveren hver søndag. Nu forbereder jeg mig på at tage på mission, hvilket er noget, jeg har haft lyst til siden jeg var lille. Jeg tjener som menighedens pianist, lokalmissionær og assistent til biskoppen i præsternes kvorum. Jeg måtte vie det meste af min tid til konkurrencen, men jeg sørgede for først at vie tid til Herren. ■

ILLUSTRATION: VAL CHADWICK BAGLEY

»Pandaer ...
ja.
Svin ...
ja.
Pindsvin ...«

MIST IKKE HÅBET

En af de trængsler, som min familie har måttet udholde, var, da min storebror blev syg og senere døde. Til at begynde med var det meget hårdt for os, men vores familie overvandt den prøvelse. Fordi vores familie er beseglet i templet, ved vi, at vi skal være sammen med min bror igen og sammen med vor himmelske Fader og Jesus Kristus, når tiden er inde.

Jeg ved, at den prøvelse var en af de måder, hvorpå Herren bereder os på andre trængsler – for at gøre os stærkere. Enhver må udholde trængsler, og vor himmelske Fader ved, at vi kan overvinde dem. Så vi må ikke miste håbet.

Carmila R., 18 år,
Southern Tagalog
i Filippinerne

Indsend din historie, dit foto eller din feedback til liahona.lds.org eller via e-mail til liahona@ldschurch.org. Hvis du sender det via e-mail skal du huske dit fulde navn, menighed, stav eller distrikt og forældres tilladelse (e-mail godkendes). Svarene kan blive redigeret med hensyn til længde og tydelighed.

SÅDAN BEVARER MAN RENE TANKER

De, der kan styre deres tanker, er herrer over sig selv, sagde præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum.¹ En af de måder, hvorpå man kan styre sine tanker, er ved at vælge en yndlingssalme og have et billede af et tempel. Hæng billedet op i dit soveværelse. Hver gang du ser nogen, som er usømmeligt klædt, så gennemgå salmen i tankerne eller tænk på templet. Hvis de uværdige tanker ikke forsvinder, så bed og fast for at kunne glemme dem.

Joseph D., 20 år, Haiti

NOTE

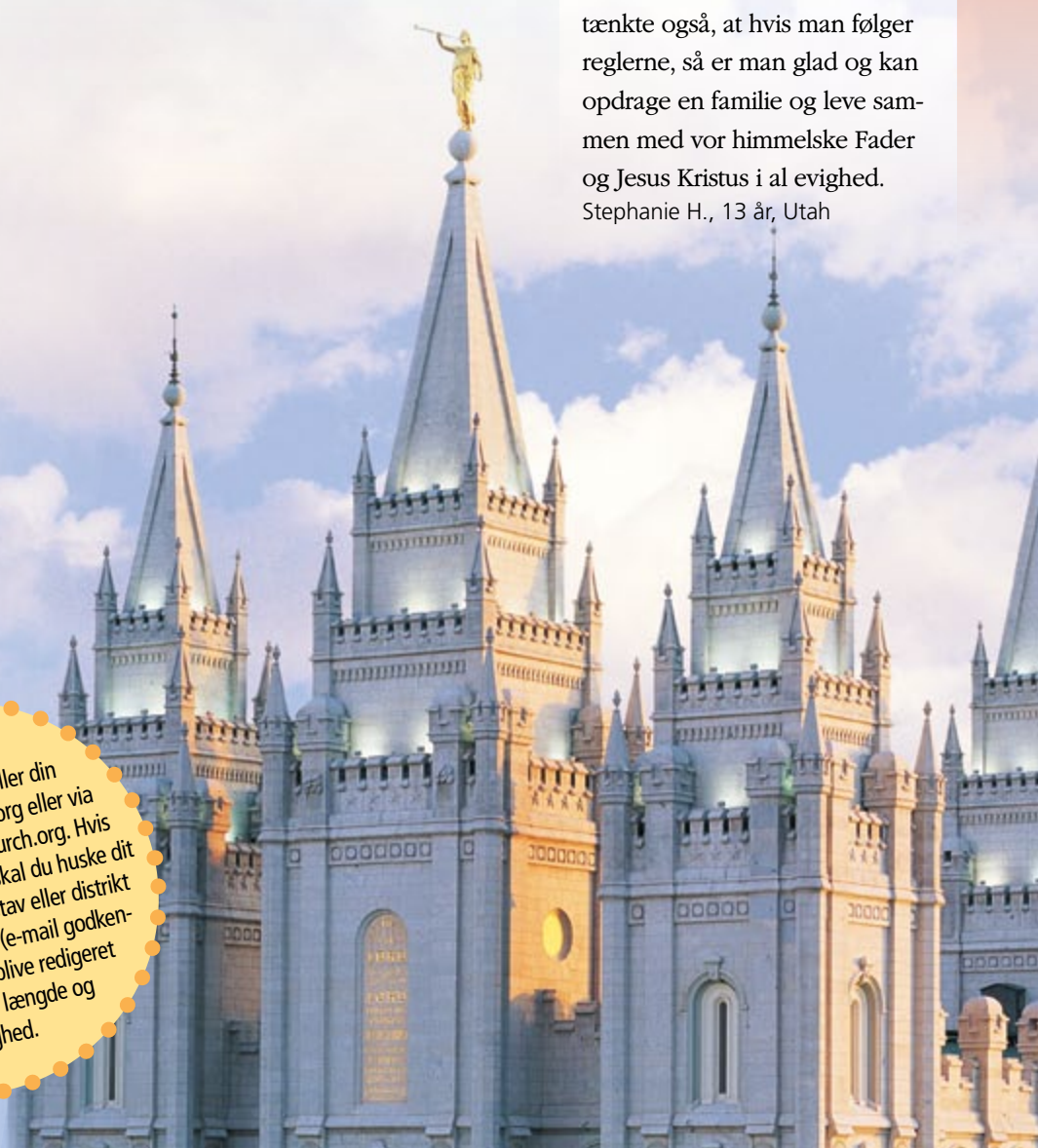
1. Se Boyd K. Packer, »Værdig musik, værdige tanker«, *Liahona*, apr. 2008, s. 31.

FOR MANGE REGLER?

Det seneste års tid har jeg syntes, at der var alt for mange regler i Kirken, og jeg tænkte: »Hvordan kan der så være sjovt i himlen?« Jeg følte, at jeg var bundet til Kirken, og at det var umuligt at bryde fri.

Så så jeg på mine venners liv. Hvorfor oplevede jeg ikke de trængsler, som de gjorde? En aften slog det mig – jeg kom ikke ud for de prøvelser, fordi jeg fulgte de regler, som vor himmelske Fader har sat for mig. Jeg tænkte også, at hvis man følger reglerne, så er man glad og kan opdrage en familie og leve sammen med vor himmelske Fader og Jesus Kristus i al evighed.

Stephanie H., 13 år, Utah

Saane (til højre) og Amelia (i midten) glæder sig med deres søster Manatu, da hun bliver gift i templet.

Tidevandshullerne ved Mapu 'a Vaea i Tonga er smukke og farlige. Når tidevandsbølgerne slår mod den 4,8 km lange kystlinje på øen Tongatapu, trænger vandet ind i hundredvis af åbninger i den vulkanske klippe, hvorved vandet skydes 18 meter op i luften.

Saane F. på 16 år elsker skønheden her – den måde sollyset og skumsprøjtet danser sammen med hver bølge.

Men naturens kræfter kan være lige så farlige, som de er smukke. Besøgende, som kommer for tæt på, hvad enten det er af nysgerrighed eller dumdristighed, er blevet revet

med af bølgenes kraft og suget med ud i havet.

Mapu 'a Vaeas farlige side rummer en åndelig advarsel om fristelsens kraft – især når det gælder seksuel renhed. Kraften til at skabe liv er smuk, når den holdes inden for passende rammer, men hvis vi tillader fristelsen at lokke os væk fra den sikre grund, kan vi blive revet med.

Forstå hvad kyskhed betyder

Den dag Saanes søster blev gift i templet i Nuku'alofa i Tonga, kunne hun se søsterens glæde. »Det gav mig et ønske om at være værdig til at blive gift i templet en dag,« siger Saane.

FOTO: ADAM C. OLSON

BLIV IKKE

SKYLLET BORT

En tongansk teenager taler om det fornuftige i rækværk.

Du kan se en video og flere foto fra Mapu 'a Vaea på liahona.lds.org.

Du kan se en video om kyskhed (på engelsk) på lds.org/youth/video/chastity-what-are-the-limits?

Men Satan vil prøve at snyde os for den lykke. Han har allerede overbevist mange om, at seksuel intimitet uden for ægteskabet er acceptabelt og uden konsekvenser. Men misbrug af den kraft, som Gud har skænket os til at skabe liv, er en alvorlig synd, som kan føre til åndelig, følelsesmæssig og fysisk skade.¹

»Satan stræber efter at hindre os i at vende tilbage til vor himmelske Fader,« siger Saane. »Hvis jeg ikke er omhyggelig med at efterleve kyskhedsloven, kan jeg gå glip af muligheden for at blive gift i templet.«

Respekter Guds rækværk

For at beskytte de besøgende, der nyder Mapu 'a Vaeas skønhed, har den tonganske stat opsat rækværk langs visse strækninger.

Saane mener, at vor himmelske Fader har opsat rækværk – eller standarder – som beskytter os mod fristelser. Kirkeledere, skrifterne og *Til styrke for de unge* udstikker tydelige grænser, som vi kan være trygge ved. Og hvis vi følger Helligåndens tilskyndelser, kan vi føle os sikre.

»Nogle mennesker tager ikke

hensyn til Herrens rækværk,« siger hun. »De forstår ikke følgerne, eller også tror de, at de kan undgå dem. Det føles måske som at flyve, hvis man kaster sig ud fra en klippe, men jorden venter dernede.«

Sæt dit eget rækværk

Når det gælder seksuel renhed, kan man være sikker på at falde, hvis man prøver at se, hvor langt man kan læne sig ud over rækværket. Jo tættere vi tillader os at komme upassende seksuel intimitet, desto vanskeligere bliver det at modstå fristelsen.

Da Kirken ikke kan fortælle en, hvordan man skal handle i enhver situation, har Saane skabt sit eget rækværk ved på forhånd at beslutte, hvordan hun vil anvende evangeliske standarder i de situationer, hun kan komme i.

Hun har fremstillet en plakat, der opregner ni løfter til hende selv og hendes himmelske Fader, og de fungerer som hendes rækværk. De omfatter, hvilke mennesker hun vil gå ud med, hvilket tøj hun vil gå i, og hvilken sprogbrug hun anvender. Andre personlige rækværk kunne omfatte at beslutte sig for, hvordan

man undgår at se, læse eller lytte til noget, som vækker seksuelle følelser.²

»Ved at sætte mine standarder højt, beskytter jeg mig selv,« siger Saane.

Vend tilbage til den sikre grund

Ligesom dem, der fanges i vandstrømmene ved Mapu 'a Vaea, er de, der giver efter for fristelse, i fare. Den seksuelle synds stærke greb kan gøre det vanskeligt at slippe fri – men det er muligt, takket være Frelseren og hans tjenere.

Men uanset om man aldrig har forladt den sikre grund eller har gået den vanskelige vej tilbage, så er målet at blive der. Når man respekterer Guds rækværk og forstår, hvordan man anvender det i sine egne forhold, bereder man sig på at nyde den smukke kraft, som Gud har skænket os – på rette sted og på den rette måde.

»Frem for alt ser jeg frem til at blive gift i templet,« siger Saane. »Jeg ved, at hvis jeg holder befalingerne, deriblandt kyskhedsloven, er jeg værdig til at modtage de velsignelser, jeg drømmer om.« ■

NOTER

1. Se *Tro mod sandheden*, 2005, s. 88.
2. Se *Tro mod sandheden*, s. 91.

ET GLIMT AF CELESTIAL GLÆDE

»Lad der være et tempelægteskab i din fremtid. Der er intet så smukt, intet tidspunkt som er mere helligt ... Lige der får man et glimt af celestial glæde. Vær på vagt. Lad ikke fristelser berøve dig den velsignelse.«

Præsident Thomas S. Monson, »Vær du et eksempel«, *Liahona*, maj 2005, s. 113.

ETTOMT DÅBSBASSIN

Hvordan skulle vi holde dåb uden vand til dåbsbassinet?

Siosaia Naeata jun.

Klokken var 7.45 på en regnvåd augustmorgen her i Freetown i Sierra Leone i Vestafrika. Vi (fuldtidsmissionærerne i Freetown Distrikt) havde planlagt et dåbsmøde, og vi var opsatte på at gennemføre det, regn eller ej. Så blev jeg ringet op af bror Allieu, et medlem fra vores gren, men jeg forstod ikke helt, hvad han sagde, fordi han talte hurtigt på krio, som er det lokale sprog. Jeg bad ham om at tage en dyb vejtrækning og tale langsomt. Det gjorde han så og sagde: »Ældste Naeata, der er ikke noget vand til dåbsbassinet. Jeg er ked af det. Der er ikke noget vand.«

Jeg takkede ham for opkaldet og videregav så de dårlige nyheder til de andre ældster. Vi begyndte straks at overveje, hvordan vi så alligevel kunne udføre den hellige ordinance. Så var det, at ældste Agamah mindede os om vandfaldet og dammen oppe i bjergene ved et sted, som hed Mellow. Alle ældsterne var enige om, at vi skulle afholde dåben der, så vi fik tilladelse til at gøre det.

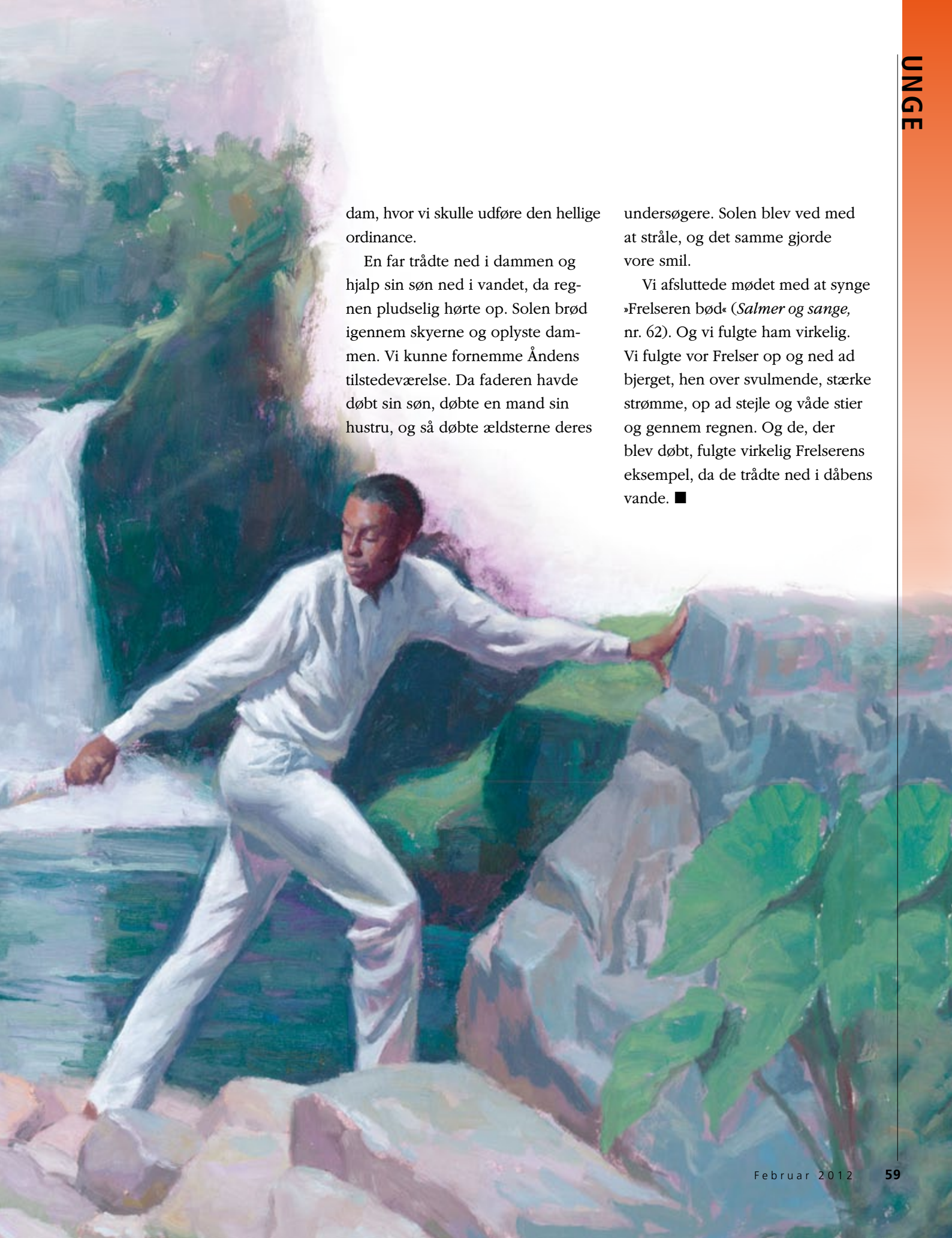
Da vi alle samledes for foden af bjerget senere den morgen, gik opgavens omfang for alvor op for os. Men den ukuelige gruppe viste intet tegn på tøven, men fortsatte fremad. Mænd og kvinder og selv børn vandrede og sludrede glade op ad den våde og glatte bjergsti. Vi steg langsomt opad og tog en omvej for at krydse over floden.

Mens vi vandrede opad, begyndte begejstringen at aftage hos nogle, da regnen tog til, men vi fortsatte, fulde af håb. Men den ujævne sti syntes uendelig. Endelig nåede vi frem til målet. Vi var glade, men regnen blev ved med at styrte ned over os. Mens vi beredte os på dåbsmødet, søgte vi ly under et stort mangotræ.

Vi indledte med at synge salmen »Guds Ånd som en ild« (*Salmer og sange*, nr. 2). Da mødet var indledt, gik vi hen til dåbsstedet. Vandet styrte ned ad vandfaldet og ned i den

ILLUSTRATION: ALLAN GARNIS

dam, hvor vi skulle udføre den hellige ordinance.

En far trådte ned i dammen og hjalp sin søn ned i vandet, da regnen pludselig hørte op. Solen brød igennem skyerne og oplyste dammen. Vi kunne fornemme Åndens tilstedeværelse. Da faderen havde døbt sin søn, døbte en mand sin hustru, og så døbte ældsterne deres

undersøgere. Solen blev ved med at stråle, og det samme gjorde vore smil.

Vi afsluttede mødet med at synge »Frelseren bød« (*Salmer og sange*, nr. 62). Og vi fulgte ham virkelig. Vi fulgte vor Frelser op og ned ad bjerget, hen over svulmende, stærke strømme, op ad stejle og våde stier og gennem regnen. Og de, der blev døbt, fulgte virkelig Frelserens eksempel, da de trådte ned i dåbens vande. ■

Præsident Boyd K. Packer

Præsident for De
Tolv Apostles Kvorum

Hvem er vor himmelske Fader?

Faderen er den eneste sande
Gud. Intet kan ændre det
forhold, som vi har til ham.

Åndeligt set er du af ædel
byrd, afkom af Himlens Konge.
Hav den sandhed i tankerne
og hold fast ved den.

Du er Guds barn. Han er
faderen til din ånd.

Han er Faderen. Han er Gud.
Vi ærer vor Fader og vor
Gud; vil tilbeder ham.

Lige som alt liv følger sit
ophavs eksempel, kan vi også
udvikle os i retning af vor
himmelske Fader, hvis vi lever
retskaffent og er lydige mod
hans befalinger.

Kabelfri

Annie Beer

Med al den sjove teknologi vi har til rådighed, er det let at bruge alt for megen tid på dem og ikke nok tid på vigtige aktiviteter som at læse, lege udenfor eller være sammen med familie og venner. Nogle af vore læsere og deres familie har fundet måder til at få balance i tilværelsen – for de ved, at Ånden dvæler i lykkelige, sunde hjem.

Vores familie får vi seks »fjernsynsbilletter« først på ugen. Hver billet gælder for en times fjernsynskiggeri. Bag på hver billet står der en liste med ting, som vi skal gøre, inden vi kan indløse billetten. Det kan være at rydde op på vores værelse, lave lektier

og passe vores pligter. I stedet for at anvende teknologi hele tiden nyder vi at læse, spille spil med hinanden og lege udenfor med vore venner.

Trevor og Nicolette C., 10 og 13 år, Utah

Vi foretrækker at læse, frem for at se fjernsyn hele tiden! Og når vi har passet vore pligter, og huset er rent, kan vi anvende internettet. Vi har et æggeur, så vi kan se, hvor meget tid vi bruger på computeren.

Ellie, Jared, Ethan og Abby H.; 8, 11, 2 og 6 år; Californien

Vi har downloadet historier fra skriften og passende musik til vores MP3-afspillere. Vores computer står et sted, hvor alle kan se den. Vi ser ikke fjernsyn inden skoletid og ikke før alle vore lektier er lavet og pligterne klaret. Visse kanaler på vores fjernsyn er spærret, så man slet ikke kan se dem. I stedet for at se fjernsyn leger vi udenfor, hjælper til i haven eller spiller brætspil. Når der er balance i vores tilværelse, er vores hjem mere roligt og fredfyldt.

Sarah, Steven, Christie og Jason L.; 7, 15, 20 og 18 år; Queensland i Australien

Vores side

TJEN HINANDEN

Jeg ved, at præsident Thomas S. Monson har bedt os om at tjene andre. En søndag eftermiddag ville jeg besøge min bedstemor, som

bor alene, og overnatte hjemme hos hende. Min mor gav mig lov, og min bedstemor blev overrasket og glad for at se mig. Vi snakkede, lavede en lille snack og læste i *Liahona* sammen. Da vi havde bedt, gik vi i seng.

I løbet af natten blev det uvejr – blæst, lyn, torden, regn og hagl! Det vækkede os, og bedstemor sagde, at hun ville have været meget bange, hvis jeg ikke havde været hos hende. Jeg var glad for, at jeg kunne tjene hende på den måde.

Vinício R., 10 år, Brasilien

En søstermissionær på Den Røde Plads, af Emile D., 9 år, Ukraine

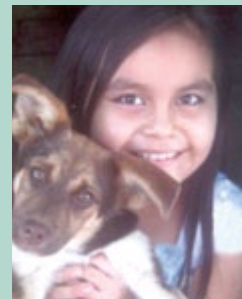

Templet i Salt Lake City, af Eve D., 4 år, Ukraine

Mia Lynn L., 5 år, fra Tyskland, lærer allerede at være missionær. Da Mia spiste frokost med en ven en dag, bad hun borbøn, hvilket fik vennens mor til at spørge Mias mor om, hvad vi tror på i Kirken. Nu kan det være, at Mia inviterer sin ven med i Primary.

VOR HIMMELSK FADER HØRER VORE BØNNER

Jeg har stor tro på Jesus Kristus og hans befalinger og især bøn. En søndag tog min farfar og jeg hen og besøgte min oldemor. Jeg

besluttede at tage min hundehvalp med. På vej hjem blev min hundehvalp ramt af en dreng på cykel. Det skræmte den, så den løb efter drengen. Min farfar og jeg løb efter den, men vi kunne ikke finde den. Vi måtte gå hjem uden hvalpen. Vi var alle sammen meget kede af det. Min oldemor ringede og sagde, at jeg skulle finde et sted, hvor jeg kunne være alene og så bede for min hundehvalp.

Tidligt næste morgen hørte vi en hund gø – min hundehvalp var vendt hjem! Jeg ved, at min himmelske Fader hørte min bøn.

Stephanie P., 8 år, Honduras

Du kan indsende din tegning, dit foto eller en oplevelse over nettet på liahona.lds.org; via e-mail til liahona@ldschurch.org med »Our Page« i emnefeltet, eller sende det med brev til:

Liahona, Our Page

50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA

Alle bidrag skal indeholde barnets fulde navn, køn og alder (skal være mellem 3 og 11 år) samt barnets forældres navne, menighed, stav eller distrikt, og forældrenes skriftlige tilladelse (e-mail kan godkendes) til at bringe barnets foto og indlæg. Svarene kan blive redigeret med hensyn til længde og tydelighed.

»I er ikke usynlige
for jeres
himmelske Fader.
Han elsker jer.«

Præsident Dieter F. Uchdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab
Fra oktoberkonferencen 2011

Du kan bruge denne lektion og aktivitet til at lære mere om denne måneds primarytema.

Når vi VÆLGER det RETTE, bliver vi velsignet

Daniel spillede fodbold med sine venner, da han fik øje på Joseph, som sad alene og kiggede på. Joseph var ikke særlig god til fodbold.

Men Daniel besluttede, at han hellere ville have Joseph med end vinde kampen. Han løb hen til Joseph og spurgte: »Vil du spille med?«

Daniel valgte det rigtige.

Vor himmelske Fader og Jesus Kristus har lovet os, at når vi vælger det rette, bliver vi velsignet. Vi har retskafne eksempler fra skrifterne, som vi kan følge.

Her er to:

- Da Noa fulgte Herrens befaling om at bygge en ark, reddede han sin familie fra vandfloden (se 1 Mos 6-8).

- Da Nefi brækkede sin jagtbue, fremstillede han en ny bue i stedet for at give op. Hans far, Lehi, bad om hjælp, og Herren hjalp Nefi med at finde føde (se 1 Ne 16:18-32).

Nogle gange er det svært at vælge det rigtige, men vor himmelske Fader velsigner os, når vi gør det. Når vi træffer gode beslutninger, kan vi føle fred og lykke. ■

VDR-leg

Klæb side 65 på karton. Når det er tørt, kan du klippe kortene ud. Spillerne skiftes til at finde to kort, der hører sammen: Et kort viser en situation, hvor man skal træffe et valg, og det tilhørende kort viser nogen, der vælger det rette. For eksempel hører kortet med drengen, der tjener penge, sammen med det kort, der viser, at han betaler tiende.

Sådan spiller man: Bland kortene og læg dem med billedsiden nedad. En spiller vender to kort. Hvis kortene hører sammen, beholder spilleren stikket og vender to nye kort. Hvis kortene ikke hører sammen, vender spilleren dem igen, og så er det den næste spillers tur. Mindre børn kan spille med færre kort eller med kort, der vender billedsiden opad.

Sang og skriftsted

- Mosi 2:22
- »Vælg kun ret«, *Salmer og sange*, nr. 155.

En bøn om beskyttelse

Sueli de Aquino

Bygger på en virkelig begivenhed

»Jeg taler til min Fader. Altid han svarer mig, når i tro jeg be'r« (Jeg beder i tro«, Børnestjernen, mar. 1991).

Jeg elsker naturen! Jeg nyder at høre fuglenes sang, løvets brusen i vinden og lyden af havet.

Nogle gange tager min familie til stranden med andre familier. Fædrene spiller volleyball, og mødrene sidder under parasoller og leger med de mindste børn.

En eftermiddag var jeg så begejstret, da vi nåede frem til havet! Bølgerne var rolige, og der lå små vandhuller langs strandkanten. Jeg løb ud mod vandet. Jeg ville svømme som en fisk og samle muslingskaller.

»Hold dig tæt på stranden, Sueli,« råbte min mor, mens hun samlede de mindre børn i skyggen af en stor parasol.

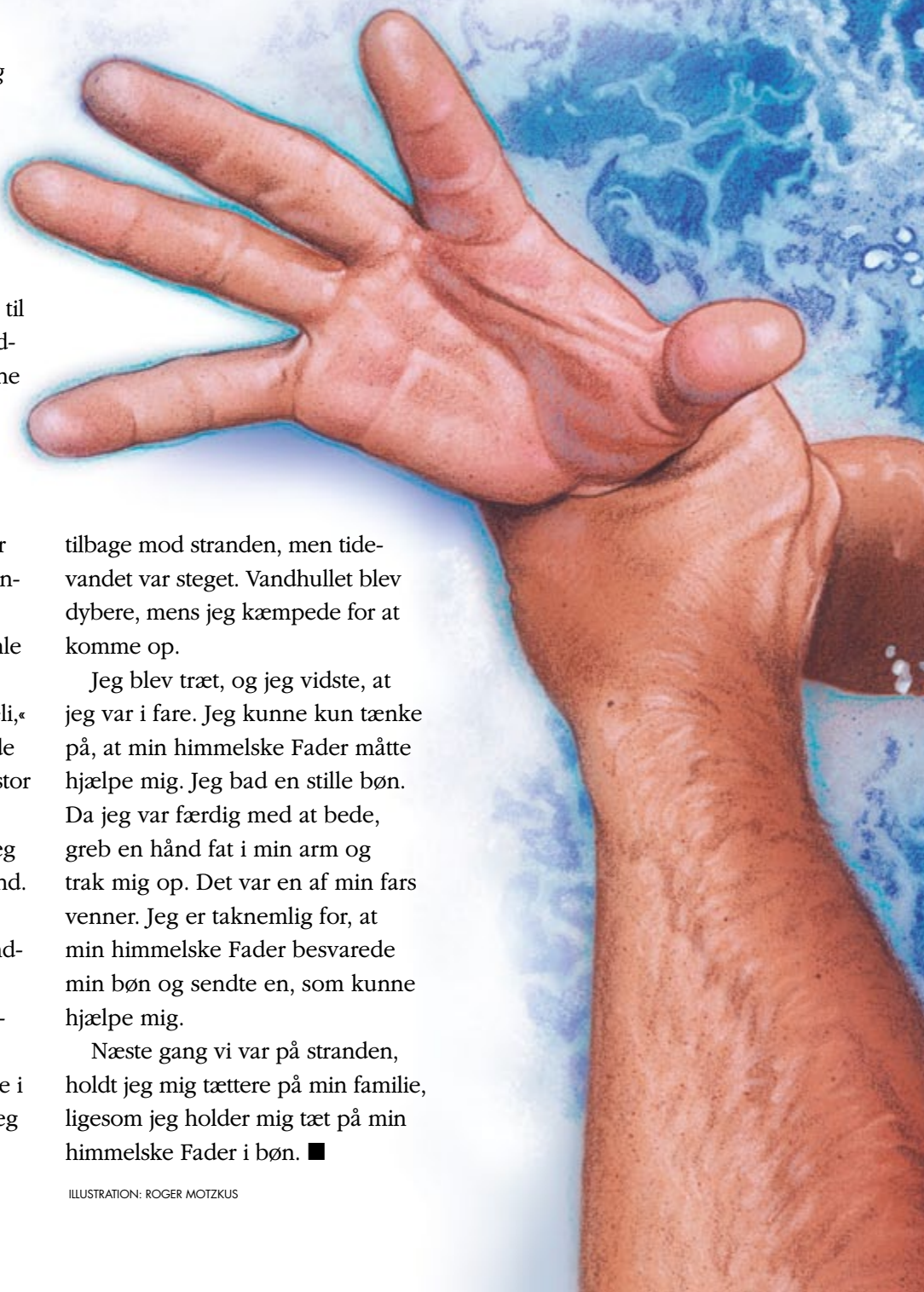
»Ja, ja, mor,« sagde jeg, mens jeg borede tærne ned i det våde sand.

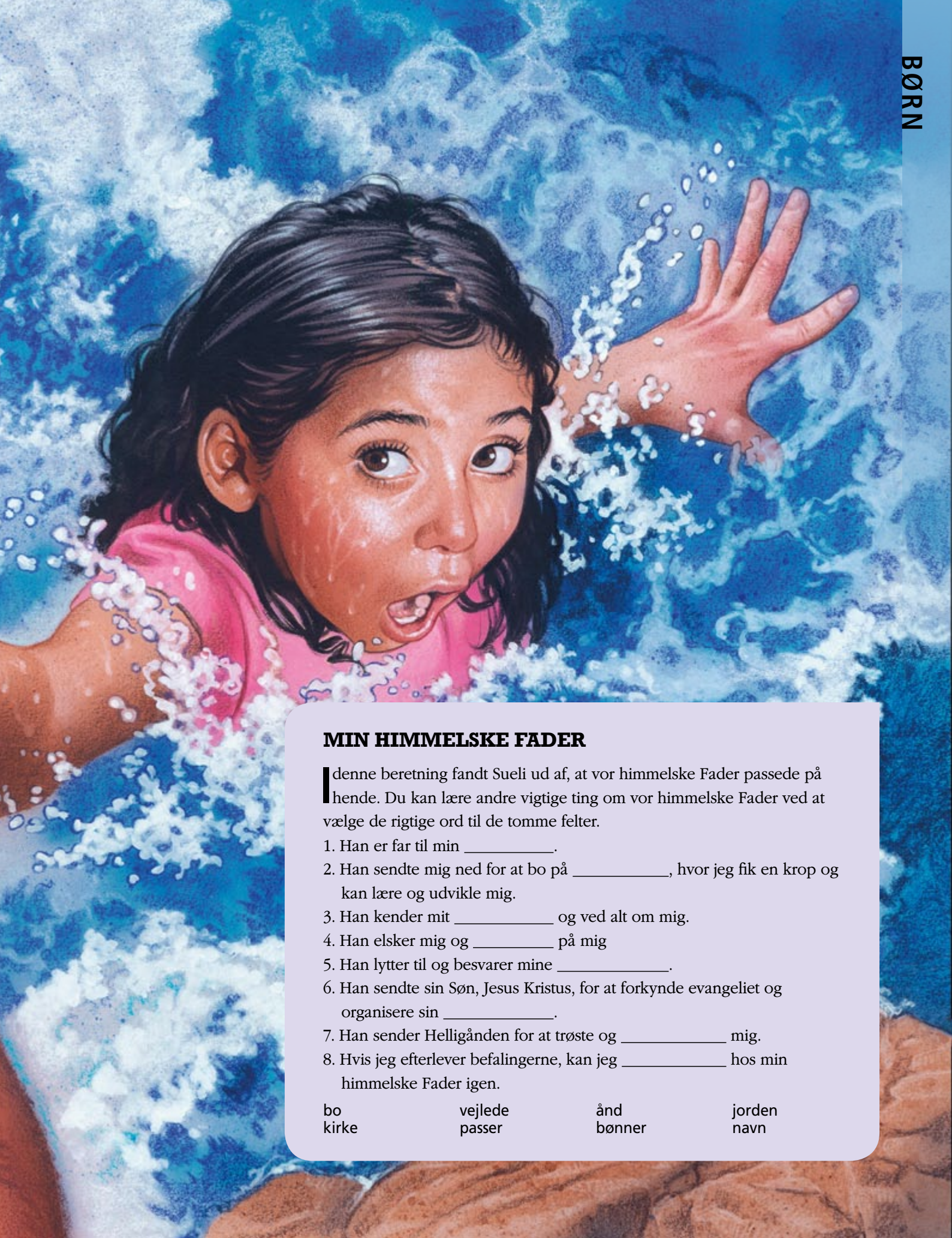
Jeg ledte efter muslingskaller og undersøgte et lille dyr i et vandhul ved strandkanten. Mens jeg plaskede i et af de store vandhuller, kiggede jeg tilbage mod min familie. Jeg kunne se parasollerne i det fjerne. Jeg blev klar over, at jeg var gået for langt. Jeg svømmede

tilbage mod stranden, men tidevandet var steget. Vandhullet blev dybere, mens jeg kæmpede for at komme op.

Jeg blev træt, og jeg vidste, at jeg var i fare. Jeg kunne kun tænke på, at min himmelske Fader måtte hjælpe mig. Jeg bad en stille bøn. Da jeg var færdig med at bede, greb en hånd fat i min arm og trak mig op. Det var en af min fars venner. Jeg er taknemlig for, at min himmelske Fader besvarede min bøn og sendte en, som kunne hjælpe mig.

Næste gang vi var på stranden, holdt jeg mig tættere på min familie, ligesom jeg holder mig tæt på min himmelske Fader i bøn. ■

MIN HIMMELSKE FADER

I denne beretning fandt Sueli ud af, at vor himmelske Fader passede på hende. Du kan lære andre vigtige ting om vor himmelske Fader ved at vælge de rigtige ord til de tomme felter.

1. Han er far til min _____.
2. Han sendte mig ned for at bo på _____, hvor jeg fik en krop og kan lære og udvikle mig.
3. Han kender mit _____ og ved alt om mig.
4. Han elsker mig og _____ på mig
5. Han lytter til og besvarer mine _____.
6. Han sendte sin Søn, Jesus Kristus, for at forkynde evangeliet og organisere sin _____.
7. Han sender Helligånden for at trøste og _____ mig.
8. Hvis jeg efterlever befalingerne, kan jeg _____ hos min himmelske Fader igen.

bo
kirke

vejlede
passer

ånd
bønner

jorden
navn

Glædelig Valentins dag!

Tine O. fra Nairobi i Kenya

Richard M. Romney
Kirkens Tidsskrifter

Mange steder i verden fejres Valentins dag – den 14. februar – som kærlighedens dag. Hvad nu, hvis man hedder Valentin? Bliver hver dag så en kærlighedsdag?

Sådan har niårige Tine O. fra Nairobi i Kenya det. Alle kalder hende for »Tiny«, men hun hedder Valentine.

»Jeg fik navnet Valentine, fordi jeg er født den 14. februar,« forklarer hun. Og helt i sit navns ånd søger hun at elske enhver. »Da jeg blev

Valentine elsker sin familie. Hun elsker også at høre om Jesus Kristus.

døbt, påtog jeg mig Jesu Kristi navn,« siger hun. »Det betyder, at jeg skal holde af alle, ligesom han gjorde.«

Hvordan gør Tine hver eneste dag til en kærlighedsdag? På mange forskellige måder.

»Det første jeg gør, er at bede mine bønner,« siger hun. »Jeg takker min himmelske Fader for hans Søn, fordi jeg elsker Jesus Kristus. Jeg takker min himmelske Fader for min familie og for den måde, som templerne forener familier på, fordi jeg elsker min familie. Når jeg beder min himmelske Fader om at velsigne de syge, ved jeg, at han også elsker de syge.«

Tines familie

Tine er det yngste barn i familien, og hun har tre større brødre og to større søstre. »Hun hjælper mig, når

jeg har brug for hjælp,« siger Tines bror George. »Da jeg ikke kunne finde min kuglepen henne på skolen, lånte hun mig en af sine.« Hendes søster Brenda siger, at Tine ikke bliver vred, når hun bliver irettesat.

Hjemme taler Tines familie både swahili og engelsk. De nyder at holde familieaften. »Vi studerer skrifterne sammen,« siger Tine. »Vi hører om Frelseren, og vi skiftes til at bede familiebønnen.«

»Jeg prøver at være som Jesus ved at være venlig, gå i kirke og adlyde mine forældre,« siger Tine. ■

Sjove kendsgerninger om Tine

Yndlingsang: »Vi vil bringe verdens hans ord« (*Børnenes sangbog*, s. 92).

Yndlingsaktivitet:

At sjippe og lære at lave mad

Livret: Æg

Yndlingsdyr: Hendes hundehvalp, Sandra.

Tine holder også af vilde dyr.

»Lige ved siden af Nairobi, vores lands hovedstad, ligger en af Afrikas største naturparker,« siger Tine. »Der er mange forskellige dyr. Jeg ved, at vor himmelske Fader elsker dyr. Dyr er en vigtig del af jordens skabelse. Jesus Kristus var Skaberens, så jeg er sikker på, at han også elsker dyr.«

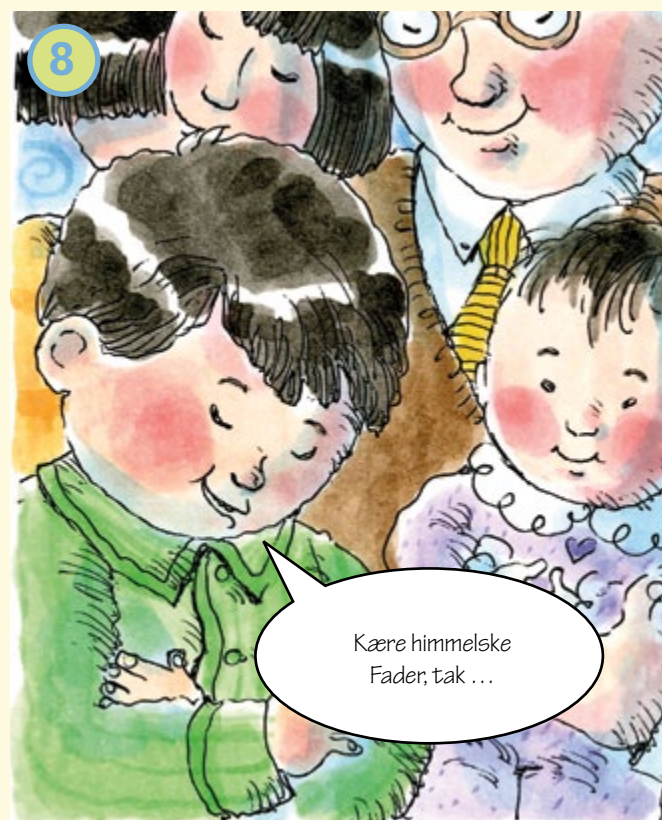
En bøn til vor himmelske Fader

Chad E. Phares

Bygger på en virkelig begivenhed

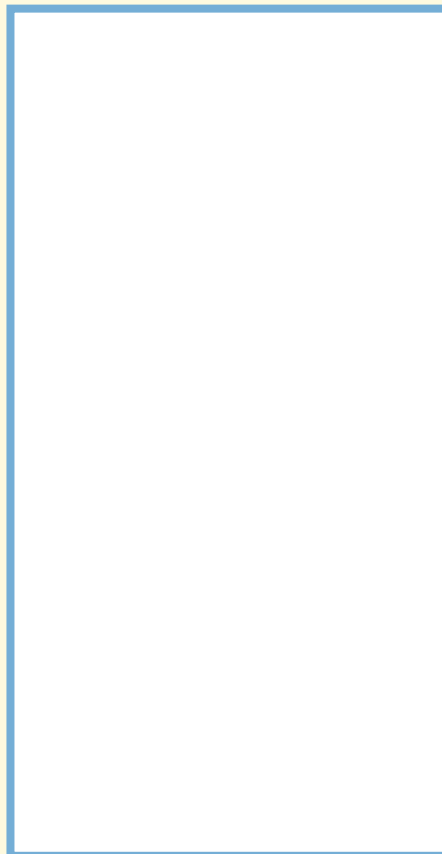
»Bed i jeres familie til Faderen og altid i mit navn« (3 Ne 18:21).

VOR HIMMELSKE FADERS MANGE VELSIGNELSER

Vor himmelske Fader giver Haruki mange velsignelser. Velsigner vor himmelske Fader dig med nogle af de samme ting? Tegn et smilende ansigt ved siden af de billeder herunder, som viser noget, som vor himmelske Fader har velsignet dig med. I det tomme felt kan du tegne en anden velsignelse, som du holder af.

HJÆLP TIL FORÆLDRE

Du og dit barn kan skiftes til at nævne velsignelser, som vor himmelske Fader har givet dig og dit barn. Tal med dit barn om, hvorfor bøn er vigtigt for dig.

Nefi blev velsignet for at vælge det rette.

»Hvis I derfor holder hans befalinger, velsigner han jer og giver jer fremgang« (Mosi 2:22).

Medlemmer over hele verden følger profetisk råd om at afholde en dag med tjeneste

Melissa Merrill

Kirkens Tidsskrifter

I april 2011 bekendtgjorde præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, at kirkeenheder overalt ville blive opfordret til at deltage i en dag med tjeneste for at fejre 75-året for Kirkens velfærdsprogram. Opfordringen kom officielt i et brev fra Det Første Præsidentskab, hvilket blev sendt ud til alle enheder. Præsident Eyring fortalte derpå om fire principper, der havde vejledt ham, da han »ønskede at hjælpe på Herrens måde«, og da han havde fået hjælp af andre (se »Muligheder for at gøre godt«, *Liahona*, maj 2011, s. 22).

I de resterende måneder i 2011 har medlemmer verden over reageret på dette profetiske kald og fulgt den fremgangsmåde og de principper, som præsident Eyring beskrev.

1. princip: »For det første er alle gladede og føler større selvrespekt, når de kan sørge for sig selv og deres familie og derpå række ud og tage sig af andre.«

Blandt de første stave, der reagerede på Det Første Præsidentskabs opfordring om at deltage i en dag med tjeneste, var David Stav i Panama, som organiserede en messe om at være beredt for en bredere målgruppe i lokalsamfundet. Arrangementet, som fandt sted i april, blev understøttet af adskillige offentlige institutioner med indslag som workshop og udstillinger om hjemmeforråd, privatøkonomi, beredskab i nødsituationer samt sundhed.

Det er ikke nok, at det kun er os, der kender til disse principper, siger Itzel Valdez Gonzalez, som deltog i en dag med tjeneste. Det er også vigtigt at tjene andre ved at fortælle om dem.

»At tjene andre er en vigtig egenskab for Jesu Kristi disciple,« siger hun. »Dette arrangement gav medlemmer af Kirken muligheder for at give af deres tid og talenter for at velsigne de nødlidende.«

2. princip: »Når vi i fællesskab tjener nødlidende, forener Herren vore hjerter.«

Medlemmer i Arusha Gren i Tanzania besluttede at melde sig som frivillige i Shanga House, et sted der giver erhvervsuddannelse til mennesker med handicap og underviser dem i at forsørge sig selv og deres familie.

Den 20. august 2011 arbejdede 35 deltagere – voksne, unge og børn, både kirkemedlemmer, undersøgere og missionærer – sammen side om side med handicappede og lavede håndværksprodukter og smykker, som senere skulle sælges. De frivillige hjalp også med huslige pligter som at gøre rent og feje.

Lige inden gruppen tog af sted, bad koordinatorene fra Shanga House dem om at mødes et centralt sted, så de mennesker, de havde tjent, kunne give dem hånden og takke dem. »Det var en ret bevægende oplevelse,« siger søster Sandra Rydalch, som er på mission i området sammen med sin mand, ældste Rich Rydalch. Siden dengang har mennesker fra Shanga House »let ved at genkende os, de vinker og stopper op for at snakke, når de ser medlemmer fra grenen nede i byen«, siger søster Rydalch.

Patience Rwiza, som organiserede projektet for grenen under præstedømmets ledelse, påpeger, at arrangementet var gavnligt for alle,

ikke blot i Shanga House, men også for dem, der ydede tjenesten. »Alle udviklede en form for kærlighed, når de hjalp hinanden, og undervejs i forløbet lærte de ting om lokalsamfundet, som de ikke før havde vidst,« siger han. »Mit vidnesbyrd er blevet styrket på grund af det, jeg gjorde og så – af medlemmernes deltagelse og lokalsamfundet som helhed.«

3. princip: »Inddrag jeres familie i arbejdet sammen med jer, så de kan lære at tage sig af hinanden, ligesom de tager sig af andre.«

Medlemmer fra Coimbra Stav i Portugal har indset, at tjeneste ikke er en engangsforeteelse. Faktisk deltager staven i adskillige aktiviteter hvert år under fællesnævneren Hjælpende Hænder. Sidste års aktiviteter bestod fx i oprydning i en offentlig park og i at lade primarybørn besøge andre børn, som bor på et børnehjem. Ved disse og andre aktiviteter er det vigtigt at inddrage hele familier, siger Anabela Jordão Ferreira, der virker som informationsleder i Coimbra Stav.

»I vore projekter siger vi sommetider, at vi tager imod folk fra 8 måneder til 88 år,« siger søster Jordão. »Det er fuldstændig sandt. Vi ser mødre med spædbørn og bedstefædre, der har begrænset bevægelighed, men de har også et stærkt vidnesbyrd og viljen til at tjene Herren.«

4. princip: »Herren sender Helligånden for at muliggøre at »søge], så skal I finde« for at kunne tage [jer] af de fattige, ligesom den gør i forbindelse med at finde sandheden.«

Da Michael Hatch, som virker i hørrådet i Farmington Stav i New Mexico, fik opgaven med at organisere en dag med tjeneste for staven som følge af præsident Eyrings opfordring, spekulerede han på, hvordan de kunne hjælpe de fattige i deres lokalsamfund. Han sad i råd med sin komite, og de og andre stavsledere opmuntrede

stavens medlemmer til at komme med ideer i forbindelse med behov i lokalsamfundet.

Roberta Rogers kendte til et særligt behov blandt adskillige organisationer i området – herunder det hospital, hvor hun arbejder i informationsafdelingen. Hvor tøjindsamlingsprojekter normalt frembragte nyttige bidrag bestående af brugte bukser, bluser, sko og jakker, så manglede mange velgørenhedsorganisationer sager som sokker, undertøj og nattøj – tøj, der skulle være nyt. Søster Rogers foreslog, at staven organiserede en indsamling af sådanne beklædningsgenstande.

Den 15. oktober hængte medlemmer af staven kartonskilte på dørhåndtag, som forklarede projektet, opfordrede lokalsamfundet til at deltage og nævnte de nødvendige beklædningsgenstande. En uge senere vendte medlemmerne tilbage for at indsamle tøjet og derpå bringe det til stavscentret for at blive sorteret og fordelt blandt 10 lokale velgørende organisationer.

Den fælles indsats opfyldte et presserende behov i deres lokalsamfund, siger søster Rogers. »Det var noget andet, og det hjalp mennesker. Og eftersom det ikke var særligt dyrt, kunne en familie bruge et par dollar og virkelig være i stand til at hjælpe nogen.« ■

Medlemmer verden over planlagde og deltog i tjenesteprojekter og tjente deres lokalsamfund som svar på Det Første Præsidentskabs opfordring.

Den internationale kunstkonkurrence opfordrer de unge til at lade talentet skinne

L&P 115:4-6 kalder Herren på sin kirkes folk og siger: »rejs jer og lad jeres lys skinne, så jeres lys må blive et banner for folkeslagene«. Han beder dem om at stå sammen og støtte hinanden og blive »en tilflugt fra uestjret«.

Som svar på dette kald opfordrer Kirkens Historiske Museum Kirkens unge mellem 13 og 18 år til at deltage i museets første internationale kunstkonkurrence for unge. I flere år har museet afholdt en international kunstkonkurrence for voksne kirke-medlemmer, og en lignende mulighed åbner sig nu for unge i denne nye konkurrence.

De unge udfordres til at lave kunstværker, der udtrykker, hvad Herrens anmodning – »rejs jer og lad jeres lys skinne« – betyder for dem. Museet begyndte at tage imod værker

mandag den 2. januar 2012.

»Uanset hvor ufuldkomne vore unge måtte opfatte deres kunstneriske talenter at være, er det bemærkelsesværdigt, hvordan noget så enkelt som en tegning, et foto eller en skulptur kan røre en anden persons ånd og blive en stor kilde til åndelig styrke for dem,« siger Angela Ames, museets assisterende kurator med ansvar for uddannelse. »Og når de unge bruger deres kreative evner til at opbygge og inspirere andre åndeligt, bliver de også inspirerede.«

Alle kunstværker, der bliver indsendt til konkurrencen, skal være lavet efter den 1. januar 2009. Deltagere kan indsende deres værk online indtil fredag den 1. juni 2012. Hver deltager må indsende ét værk til konkurrencen. Oplysninger og retningslinjer for indsendelse

Kirkens unge mellem 13 og 18 år opfordres til at indsende kunst til den første kunstkonkurrence for unge.

findes på lds.org/youthartcomp.

Alle kunstneriske medier og stilarter er velkomne i konkurrencen – malerier, tegninger, foto, skulpturer, kunstværker af metal, stof, smykker, ler osv. I overensstemmelse med konkurrencens regler og krav »kan der gives udtryk for en bred vifte af kulturelle og æstetiske traditioner i kunstværket. Både symboliske og bogstavelige kunstneriske fortolkninger er velkomne.«

Snart vil konkurrencens hjemmeside introducere en interaktiv video i afsnittet »Your Creative Process« (din kreative fremgangsmåde), hvor unge kunstnere kan henvende sig, hvis de har brug for hjælp til at brainstorme en idé eller afgøre, hvordan de skal omsætte deres idé.

Efterfulgt af to omgange med bedømmelse af en jury med mange medlemmer bliver vinderne udvalgt og bedt om at sende deres originale kunstværk til museet. Deres værk bliver vist ved en udstilling, der løber fra den 16. november 2012 til den 17. juni 2013.

Af de kunstværker, der bliver vist på udstillingen, modtager op til 20 en særlig pris, som gives for at vise anerkendelse for et fremragende kunstværk, og tre modtager en præmie som museumsgæsternes foretrukne, som uddeles kort tid før udstillingen lukker. ■

Historier fra Mormons Bog bliver levendegjort i opdaterede videoer

Historier fra Mormons Bog bliver levendegjort i opdaterede videoer over *Historier fra Mormons Bog*, som nu fås på engelsk, fransk, italiensk, japansk, kantonesiske, koreansk, mandarin, portugisisk, russisk, spansk og tysk under scripture stories på LDS.org.

Billeder, der oprindeligt har været tilgængelige online som lysbilledshow, er blevet animeret og har fået

et tredimensionelt udseende ved anvendelse af en teknik, der kaldes parallaxanimation. Figurerne klippes ud og flyttes rundt på lærredet, og panorering, sløring og brug af zoom-linse bidrager til en større visuel oplevelse.

Videoerne har også fået lydeffekter og et originalt lydspor.

»Disse historier fra skriften er med til at så vidnesbyrdets frø i hjertet hos børn og andre, der ser disse videoer, som underviser i evangeliets sandheder,« siger Brent Meisinger, projektleder i Kirkens undervisningsafdeling i underafdelingen for koordination af

materialer om skrifterne.

»Videoerne giver en lærdomsmæssig oplevelse, der opmuntrer til regelmæssigt samspil med skrifterne og underviser i færdigheder, der forbereder dem, der ser det, til yderligere skriftstudium.«

Videoforvandlingen indeholder over tre timers indhold spredt over 54 enkelte episoder, der strækker sig fra »Sådan fik vi Mormons Bog« (kapitel 1) til »Mormons Bogs løfte« (kapitel 54).

Billederne i videoerne er illustrationer lavet af Jerry Thompson og Robert T. Barrett. Deres håndfarvelagte arbejde blev udgivet i serier i *Friend* og *Liahona* i en knap 10-årig periode, der begyndte i 1989, og derpå blev trykt samlet i 1997 som *Historier fra Mormons Bog*.

Videoerne kan også ses som podcast i iTunes og som indslag på YouTube og Roku. Familier kan også få glæde af Mormonkanalens program med »Scripture Stories« (historier fra skriften), hvori børn og en vært læser op af historierne, taler om dem, synger sange og fortæller vidnesbyrd om lektierne i skrifterne.

Videoerne over *Historier fra Det Nye Testamente* er også for nylig blevet animeret på 11 sprog. De er også at finde under Scriptures på LDS.org, på iTunes og Mormon Channel på YouTube. ■

Jeg føler Ånden, når jeg læser

Jeg påskønner alle de kræfter, der lægges i at fremstille *Liahona*, og jeg føler Ånden, når jeg læser det. Jeg har for nylig studeret og overvejet præsident Dieter F. Uchtdorfs budskab: »Venter på vejen til Damaskus« (*Liahona*, maj 2011, s. 70). Den og de andre artikler i bladet har hjulpet mig til at forbedre mig og finde løsninger på mine svagheder.

Ældste Emined Edward Ashaba, Durban Mission i Sydafrika

Budskaber fra Gud

I *Liahona* finder jeg budskaber fra Gud – bragt gennem hans tjenere, de levende profeter og apostle. De, der søger åndelig vejledning, finder den let, hvis de studerer bladet med et oprigtigt hjerte.

Manuel de Araujo Fernandes, Mozambique

Jeg finder altid svarene

Liahona styrker mit vidnesbyrd om, at vor himmelske Fader og Jesus Kristus elsker og bekymrer sig om hver enkelt. Jeg glæder mig til at læse bladet hver måned, fordi jeg altid finder svar på mine bønner. Jeg er taknemlig for den mulighed, jeg har for at modtage Herrens ord på denne måde.

Carlota A. Bosotros, Filippinerne

Send jeres feedback eller forslag til liahona@ldschurch.org. Indlæg kan blive redigeret på grund af længde eller klarhed. ■

De hellige hører konferencen i Georgien for første gang

Den 9. oktober 2011 mødtes en forsamling på 35 hellige for at se og lytte til generalkonferencen på deres modersmål georgisk for første gang. Før oktober havde de cirka 50 aktive medlemmer i landet mulighed for at lytte til konferencen på enten russisk, armensk eller engelsk. Imidlertid var der mange, som kun talte georgisk, så en oversættelse til det sprog var en betydningsfuld begivenhed.

»Jeg var så glad for at kunne høre præsident Thomas S. Monsons tale til os i Georgien,« siger Lela Tsnobiladze. »Det gør en stor forskel, når man hører konferencen på sit modersmål.«

Kirken reagerer på tyfonskader i Filippinerne

Efter tyfonerne Nesat og Nalgae i Filippinerne sidst i september, som berørte næsten 200.000 mennesker,

reagerede Kirkens velfærdsafdeling i området i første omgang med 600 sække ris, som blev afleveret i Pampanga. Pampangas socialcenter, som hører under ærkebispedømmet i San Fernando Pampanga, en ngo-partner, varetog fordelingen af rissækkene.

Katolske frivillige og sdh-frivillige arbejdede side om side med ompakning og fordeling af rissækkene til de 352 berørte landsbyer i Pampanga.

Afrikanske medlemmer deltager for femte gang i en dag med tjeneste

For femte år i træk deltog medlemmer i Afrika i en dag med Hjælpende Hænder for hele Afrika, en fælles indsats mellem Afrikas sydøstlige og vestlige område. Én dag hvert år udfører medlemmer i disse områder tjeneste af forskellig art i deres lokalsamfund. Dette års arrangement blev afholdt den 20. august 2011. Rapporter om projekterne findes på news.lds.org. ■

Hellige i Lagos i Nigeria deltager i dagen for Hjælpende Hænder for hele Afrika den 20. august 2011.

FOTO: EBERE EVANS

FOTO: CRAIG T. OLSON

Ældste Ballard og ældste Jensen besøger medlemmer i Mexico

I løbet af weekenden den 10.-11. september 2011 mødtes ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste Jay E. Jensen fra De Halvfjerds' Præsidium med medlemmer og missionærer i Cuernavaca i Mexico. Ældste Ballard bad det mexicanske folk om at præge evangeliet i deres hjerte ved hjælp af åndelige oplevelser. »Der er for mange, der tager imod evangeliet mentalt uden at tage imod det åndeligt«, sagde han. »Dyb omvendelse af ånden er nødvendig for vore medlemmer, for at de kan overføre i deres hjerte det, som de har godtaget i sindet.«

Ældste Oaks og ældste Andersen besøger Peru og Bolivia

I august 2011 rejste ældste Dallin H. Oaks og ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum til Bolivia og Peru i

Sydamerika. Ældste Andersens taler indeholdt hans budskab om, at alle mennesker i hele verden kæmper med at vælge mellem godt og ondt. »Det vanskelige i at træffe beslutninger om jordelivet er nøjagtigt det samme for jer, som det er for mig,« sagde han. »Vi er her for at lære, hvordan man lever i tro.«

Ældste Bednar udfører sin kaldelse i Europa

I løbet af begyndelsen af september mødtes ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum med hellige i England, Tyskland (hvor han tjente som fuldtidsmissionær for næsten 40 år siden) og Danmark. Hvert sted underviste ældste Bednar om Kristi lære og understregede forsoningens kraft. Han fortsatte med at undervise i princippet om handlefrihed og vores personlige ansvar for at handle. »Handlefrihed er kraften og evnen til at handle uafhængigt,« sagde han. »Og når vi handler korrekt og i overensstemmelse med Jesu Kristi lærdomme, forandres selve vores natur gennem hans forsoning og ved Helligåndens kraft.«

Se mere om disse beretninger på news.lds.org ved at bruge generalautoritetens navn og stedet for hans besøg som nøgleord. ■

Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften. Her følger nogle få eksempler.

»Læren om Faderen«, s. 20: Begynd med at bede familien om at fortælle det, de ved om vor himmelske Faders natur. Tal om artiklen og sammenfat de punkter, der er lavet i hvert afsnit, som giver indsigt i, hvem Gud Faderen er. Overvej at afslutte med at bære dit vidnesbyrd om vor himmelske Faders og hans Søns, Jesu Kristi kærlighed.

»Er det dit værk«, s. 42: Læs først siderubrikken med overskriften »Hvad kan jeg gøre?« og vælg et forslag, der hjælper din familie med at blive inddraget i slægtshistorie og tempeltjeneste (se også lds.org/familyhistoryyouth). Læs artiklen sammen med din familie i løbet af familieaftenen og spørg derpå, hvilke velsignelser søster Beck lovede dem, der involverer sig i dette vigtige værk. Udfør det forslag, du planlagde, og overvej at fortsætte dette projekt i de følgende uger.

»Herrens milde barmhjertighed«, s. 48: Læs beretningen om den unge familie, der fik et særligt julekort, og beretningen om den præstedømmeleder, der lærte

navnene på de unge i sin stav. Bed familien om at tænke på den milde barmhjertighed, de har modtaget af Herren. Overvej at spørge: »Hvad vil mild barmhjertighed sige? Hvem modtager mild barmhjertighed? Hvordan kan I vise taknemlighed for den milde barmhjertighed, I modtager?« Du kan eventuelt følge op med ældste Bednars svar på disse spørgsmål fra artiklen.

»Kabelfri«, s. 61: Læs, hvad disse børn og deres familie gør for at holde tidsforbruget på medierne på et sundt niveau. Du kan eventuelt tale om, hvordan din familie holder en sund balance mellem fjernsyn, computer og anden »skærmtid«. Ved oktoberkonferencen 2011 talte ældste Ian S. Arden fra De Halvfjerds om at klog anvendelse af forskellige teknologier: »Hvor gode disse ting end er, kan vi ikke tillade dem at skubbe de vigtigste ting til side« (»En forberedelsestid«, *Liahona*, nov. 2011, s. 32). Overvej at sætte gode mål i lighed med til dem i artiklen, så jeres hjem kan være et sted, hvor Ånden kan dvæle. ■

Søndagslektioner mandag aften

Jeg ønskede virkelig at holde en god familieaftenslektion hver uge, men at udtænke et emne og forberede en lektion var altid en udfordring for mig.

En mandag fandt jeg ud af, at jeg havde glemt at forberede en lektion. Så opdagede jeg en skjult velsignelse ved at være primarylærer. Jeg var for nylig blevet kaldet til at undervise de femårige og havde lige undervist dagen før. Jeg besluttede at bruge en forkortet (og alderssvarende) udgave af det, jeg havde undervist i om søndagen, til familieaften. Den mandag aften talte vi om lydighed, og jeg fortalte igen de tre historier, jeg havde brugt dagen før i Primary.

Tilpasningen af primarylektionen til min familie har været en storslået måde for mig at nå mit mål om at holde en velforberedt og god familieaftenslektion hver uge. ■

Christina Sherwood, Arizona, USA

AT ÆRE OG EFTERLIGNE VORES HIMMELSKE OPHAV

Scott Van Kampen

Kirkens Tidsskrifter

Jesu Kristi evangelium er efterligningens evangelium, sagde ældste Douglas L. Callister, tidligere medlem af De Halvfjerds. »En af hensigterne med vores jordiske prøvestand er, at vi skal blive ligesom vore himmelske forældre på enhver tænkelig måde, så vi kan føle os hjemme i vores himmelske ophavs nærhed.« Vi efterligner dem, når vi stræber efter at tænke, tale, handle og se ud som dem (se Alma 5:14).¹

Som grafisk designer arbejder jeg med mange forskellige kunstretninger, som vore forskellige klienter kræver. Derfor er det nyttigt at have et mønster. Selv om kunden forklarer opgaven og det ønskede resultat meget nøje, er det en hjælp for mig at have et billede at se på, mens jeg arbejder. Det mønster – selv om det kun er et tænkt et – minder mig om mit mål og holder mig på rette kurs.

På samme måde er det ikke altid nok med instrukser, når vi her i vores jordiske tilværelse skal formidle informationer eller skildre et nyt begreb. Vi har brug for at have et billede eller et mønster i tankerne, som kan hjælpe os med at efterligne himmelske skikke. Hvis vi derfor betragter os selv som Guds børn og ønsker at vende tilbage til ham, er der større sandsynlighed for, at vi retter vores liv ind efter ham og stræber efter egenskaber, som han har.²

Vor kloge Fader i himlen har faktisk givet os sin Enbårne Søn som eksemplet på, hvordan vi skal efterligne ham. Under sin jordiske tjenestegerning udførte Faderens vilje og brugte tid på at hjælpe andre. Når vi på samme måde efterligner Faderen og hans Søn, anvender vi vore gaver, talenter og intelligens på at tjene beredvilligt. Når vi tjener, ærer

Fordi det at have et ideal for øje hjælper os med at efterligne himmelske gerninger, har vor kloge Fader i himlen givet os sin Søn som det ideal, som vi skal følge.

vi vor Fader, og han ærer os ved at kalde os til at deltage i opbygningen af hans rige.

Ligesom inden for grafisk design kan et visuelt, håndgribeligt mønster sommetider erstatte et mentalt mønster i vores tilværelse. Vi lærer ofte af at tjene andre. Jeg kan stadig huske, den første gang jeg som menighedssekretær ikke helt kunne udfylde biskoppens interviewplan. Biskoppen mindede mig om, at det var Herren,

der bestemte, og at han vidste, hvem der havde brug for at tale med biskoppen den dag – selv om vi måske ikke vidste det. Og det holdt stik. Hver gang vi havde dette »problem«, ringede telefonen, eller også kiggede en forbi og spurgte, om biskoppen havde tid. Og takket være sit inspirerede lederskab havde han tid.

Ud over gode eksempler fra ledere har jeg været velsignet med forældre, som har været eksempler på venlighed, hårdt arbejde, støtte, ærlighed og retskaffenhed. Deres eksempel var et mønster, som jeg kunne følge, for det viste mig forbindelsen mellem at efterligne Gud og at ære sine forældre. Vore jordiske forældres retskafne eksempel er en del af vor himmelske Faders mønster, og ved at ære dem, kan vi lære de karaktertræk, som vi har brug for, hvis vi skal leve med vor himmelske Fader igen. Og når vi bliver en del af det retskafne mønster i vore børns liv, kan vi være en yderligere støtte for hans plan og fuldkomngøre hans mønster for opdragelse ved ikke blot at føre os selv, men også vores evige familie tilbage til ham. ■

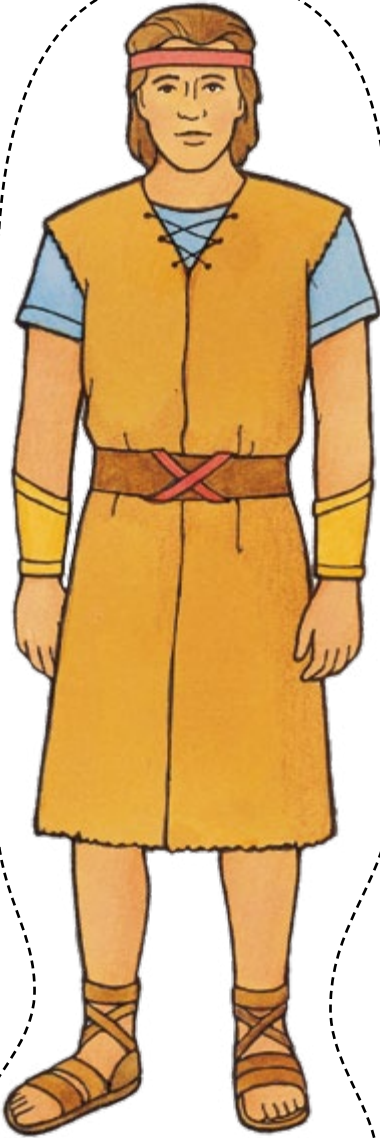
NOTER

1. Se Douglas L. Callister, »Vores ophøjede himmelske hjem«, *Liahona*, juni 2009, s. 27.
2. Se Sherrie Johnson, »Betragt dig som retfærdig«, *Den danske Stjerne*, juni 1984, s. 8-14.

Lår vil mange numre af *Liahona* indeholde et sæt med figurer fra Mormons Bog. Du kan gøre dem mere solide og lettere at anvende ved at klippe dem ud og lime dem på karton, tykt papir, små papirposer eller pinde. Gem hvert sæt i en kuvert eller pose sammen med det mærkat, der fortæller dig, hvor du finder den historie fra skrifterne, som figurerne hører til.

Vor himmelske Fader befaler
 Nefi at bygge et skib

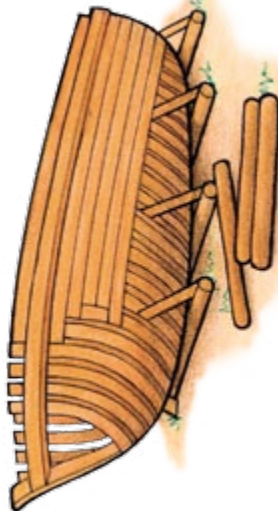
1 Nefi 17

Nefi

Laman og Lemuel

»Vi tror på Gud,
den evige Fader,
og på hans Søn,
Jesus Kristus, og på
Helligånden.«

Første trosartikel

